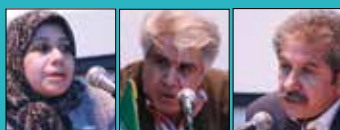

راه و رسم کار آفرینی و نوآوری پایدار

سمینار بررسی مزایای کار آفرینی
فراقردادای در مؤسسه صنعت احداث

کارشناسان در همایش «مسئولیت جامعه مدنی

در مقابل اقتصاد غیر رسمی
سکوت نکنید

دکتر مسعود خوانساری
دکتر محمود جامساز
جهش رشد اقتصادی
ضرورت واقع بینی
با توانمندسازی
در چشم انداز
بخش خصوصی
پساتحریم

راز حمایت تشکل‌های راه و ساختمانی از آخوندی

پیش‌نیازهای تغییر
و تحول بنیادین اقتصادی

دوران پساتحریم
و جبران مافات

پیامدهای غفلت از استانداردهای
مدیریت ایمنی، بهداشت و محیط زیست

صاحب امتیاز: سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران
 مدیرمسئول: مهندس جواد خوانساری

شورای سیاست‌گذاری:

- مهندس منوچهر ملکپانی فرد (رئیس هیات مدیره)
- مهندس بهمن دادمان (دبیر)
- مهندس مهندس جواد خوانساری (مدیرمسئول)
- مهندس سالار علیاری (خزانه‌دار)
- دکتر ایرج گلابتونچی (عضو هیات مدیره)

رئیس کمیسیون انتشارات: ● مهندس علی ورزنده
 سردبیر: ● مهندس محمود مصطفی‌زاده

کمیسیون انتشارات و تحریریه:

- مهندس علی ورزنده (رئیس کمیسیون انتشارات)
- مهندس کاظم سماک (رئیس کمیسیون اقتصاد)
- مهندس عبدالمجید سجادی (رئیس کمیسیون روابط عمومی)
- دکتر ایرج گلابتونچی (رئیس کمیسیون فنی)
- مهندس محمود مصطفی‌زاده (سردبیر)
- مهندس سیامک مسعودی (رئیس کمیسیون قوانین)

همکاران این شماره:

- دکتر محمود جام‌ساز
- مهندس حسین انصاف‌پور
- سید مهدی برقی

حروفچینی، امور بازرگانی و اشتراک: فریبا پور آقا
 خبرنگار: آرزو نوری
 عکس و صفحه‌آرایی: داود خانی
 امور آگهی‌ها: شقایق خواجه‌نصیری

لیتوگرافی و چاپ: پیمان نواندیش (۸۸۸۲۸۷۳۴)

نشانی:

تهران، خیابان طالقانی، بین میدان فلسطین و خیابان ولیعصر،
 خیابان شهید برادران مظفر (صبای جنوبی)، شماره ۸۶،
 ک.پ: ۱۴۱۶۹۶۶۹۱
 تلفن: ۶۶۴۴۲۶۱ - ۶۶۴۰۲۰۳۷ - فکس: ۶۶۴۴۰۸۴
 پست الکترونیکی: payam.abadgaran@acco.ir
 نشانی الکترونیکی: www.acco.ir

به نام
 خداوند
 جان و
 خرد

فهرست مطالب

- ۸ ● سرمقاله - پیش نیازهای تغییر و تحول بنیادین اقتصادی
- ۱۰ ● اگر پروژه، به درآمد دولت متصل باشد به سرانجام نمی‌رسد گفتگو با آقایان مهندس ملکپانی فرد و مهندس آزاد
- ۱۳ ● مهندس انصاری نایب: دوران پساتحریم و جریان مافات
- ۱۵ ● راز حمایت یکپارچه تشکلهای راه و ساختمانی از کارنامه آخوندی
- ۲۰ ● در همایش مسئولیت جامعه مدنی: در مقابل اقتصاد غیررسمی سکوت نکنید
- ۲۵ ● رئیس اتاق بازرگانی صنایع و معادن تهران: جهش رشد اقتصادی با توانمندسازی بخش خصوصی
- ۲۸ ● مکاتبات سندیکا
- ۳۶ ● پاکرد
- ۳۸ ● گزارش رونمایی از بسته ضدرکود: جزئیات طرح جدید دولت برای گذر از دوره تحریم
- ۴۳ ● دکتر جام‌ساز: ضرورت واقع‌بینی در چشم‌انداز پساتحریم
- ۴۶ ● در مؤسسه صنعت احداث بررسی شد: راه و رسم کارآفرینی و نوآوری پایدار
- ۵۲ ● واکنش اقتصاددانان به ۴ وزیر: بازتابهای انتقادی یک نامه به رئیس جمهور
- ۵۴ ● متروی لندن شاهکار مهندسی حفاری اروپا
- ۵۸ ● نگاهی به وضعیت HSE در بکارگیری ماشین‌آلات

نوشته‌های نویسندگان، لزوماً نظرات نشریه نیست. نقل مطالب نشریه فقط با ذکر ماخذ مجاز است.

کمیسیون انتشارات در رد یا قبول مقالات ارسالی مختار می‌باشد و در ویرایش علمی، ادبی و خلاصه‌سازی آن مجاز است. در ضمن مقالات ارسالی عودت داده نمی‌شود

پیش نیازهای تغییر و تحول بنیادین اقتصادی

سرمقاله

ایرانی مقیم خارج داشته باشد، مگر اینکه شرایط موجود با اعمال سیاست‌های اقتصادی اعم از پولی، مالی و ارزی براساس الزامات علم اقتصاد تغییر کند. به نظر می‌رسد تنها با ریشه‌کنی فساد که زمینه کاستی‌های اقتصادی فوق‌الذکر را سبب شده، این امر محقق شود.

از منظر عقلانیت اقتصادی، دولت چاره‌ای ندارد جز اینکه با ایجاد سلامت در نظام بانکی و تقویت بخش خصوصی از طریق حمایت‌های بانکی و قانونی، کشور را به سمت ثبات اقتصادی هدایت کند، در این صورت است که می‌توان بیکاری را کاهش داد و ضمن کنترل تورم بر رکود نیز فائق آمد. بنابراین دولت می‌تواند با حمایت از بخش خصوصی تلاش کند اقتصاد کشور را از شرایط فعلی خارج و به سمت اقتصاد خصوصی و بازار آزاد رقابتی سوق دهد در این حالت در میان مدت آثار مثبت آن از جمله مثبت شدن تراز تجارت خارجی بدون نفت مشاهده خواهد شد.

دولتمردان و فعالان اقتصادی امیدوارند پس از رفع موانع، سرمایه‌گذاران خارجی به کشور سرازیر شوند و با سرمایه و تکنولوژی خود تحول اساسی در کشور بوجود آورند. در چند ماه گذشته شاهد حضور گروه‌های تجاری از کشورهای مختلف بودیم و همه علاقمند بودند که پس از باز شدن مسیر و رفع موانع در اقتصاد ایران حضوری فعال داشته باشند.

می‌دانیم برای هر نوع حرکت اقتصادی ریسکی محاسبه می‌گردد و این ریسک متاثر از عوامل زیادی است در شرایط ثبات سیاسی و اقتصادی متغیرها و شاخص‌های کلان اقتصادی ارقام معنی‌داری نشان می‌دهند و موسسات ارزشیابی بین‌المللی با انعکاس آن در سطوح جهانی، سرمایه‌گذاران را به سمت

نمی‌توان منتظر نتایج مطلوب بود. به نظر می‌رسد در مرحله اول یعنی در کوتاه‌مدت، دولت برای فعال سازی ظرفیت‌های آشکار و نهان اقتصادی کشور، باید همه هم خود را به همکاری تنگاتنگ با بخش خصوصی معطوف سازد.

تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان نباید از این امر غفلت کنند که تحول اساسی در اقتصاد ایران مستلزم تغییر بنیادین ساختار اقتصاد دولتی و نفتی است که زمینه ساز رانت و فساد شده است. به عنوان مثال در چنین فضایی برای ورود سرمایه‌های خارجی در پسابرجام باید زمینه‌ها و مقدمات ضروری فراهم شود. به عبارت دیگر شاخص‌های اقتصادی، در حال حاضر در موقعیتی نیست که جذابیتی برای سرمایه‌گذاران خارجی و حتی سرمایه‌گذاران

از منظر عقلانیت اقتصادی، دولت چاره‌ای ندارد جز اینکه با ایجاد سلامت در نظام بانکی و تقویت بخش خصوصی از طریق حمایت‌های بانکی و قانونی، کشور را به سمت ثبات اقتصادی هدایت کند، در این صورت است که می‌توان بیکاری را کاهش داد

با روی کار آمدن دولت تدبیر و امید و آغاز مذاکره هسته‌ای ایران با گروه ۵+۱ - به تعبیر برخی از کارشناسان با جامعه جهانی - فعالان سیاسی و اقتصادی امیدوار شدند که این مذاکره به توافقی منجر شود که با لغو تحریم‌های ظالمانه موجبات خروج اقتصاد ایران از رکود را فراهم کند. به رغم آنکه مذاکره هسته‌ای از گردنه‌های دشوار و پر پیچ و خمی عبور کرد و مخالفان قدرتمندی در آمریکا، منطقه و ایران داشت، خوشبختانه پس از دو سال تلاش فشرده به نتیجه رسید و در مجالس کشورهای طرف مذاکره (آمریکا و ایران) به تایید رسید. اکنون مقدمات اجرای این برنامه اجرایی موسوم به برجام در هر دو طرف در حال انجام است.

با دستیابی به این توافق و آغاز شمارش معکوس برای لغو تحریم‌های ایران، دولت و مردم امیدوارند تا پایان سال شرایط اقتصادی رو به بهبودی بگذارد و با برچیده شدن تحریم‌ها امکان برنامه‌ریزی بهتر فراهم گردد. البته به نظر می‌رسد این رویکرد خوش بینانه بوده و نمی‌توان آثار مثبت زود هنگام این توافق را دید.

همان طور که بارها گفته شده مذاکرات و تصویب برجام و اجرایی شدن آن خود به خود و به سرعت نمی‌تواند اقتصاد ایران را رونق دهد چرا که برای بهبود شرایط اقتصادی نیاز به تحول بنیادین در سیاست اقتصادی و تغییر سکانداری آن به سمت اقتصاد علمی و دور نگه داشتن آن از اقتصاد سیاسی می‌باشد که اصلاح این فرایند به زمان بیشتری نیاز دارد.

بنابراین اگر دولت بر اساس خوشبینی نسبت به نتایج اقتصادی زود هنگام اجرای برجام، برنامه‌های اقتصادی خود را تدوین کند

پیام‌آبادگران
مهر ۱۳۹۴
شماره ۳۳۵

کشورهای طالب سرمایه که دارای اقتصاد با ثبات و وضعیت مطلوب سیاسی هستند راهنمایی می‌کنند.

از شاخص‌های تاثیرگذار در برآورد ریسک باید از ریسک سیاسی، اقتصادی و مالی به عنوان مهمترین و تاثیرگذارترین عوامل نام برد، هرچند سلامت نظام بانکی و میزان فساد اقتصادی، بوروکراسی‌های اداری نیز از عوامل مهمی هستند و همچنین مساله صیانت و حفاظت از حقوق فردی به ویژه حق مالکیت از دیگر شاخص‌ها هستند که در اعتبارسنجی جهانی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

متأسفانه در ده سال گذشته با جامعه جهانی مناسبات دیپلماتیک خوبی نداشتیم و به لحاظ اقتصادی پس از وضع تحریم‌های ظالمانه به انزوا کشیده شدیم. بدتر آنکه در داخل با وجود افزایش درآمدهای نفتی که واقعاً در یک قرن گذشته بی‌نظیر بود و علی‌رغم داشتن برنامه و الزامات قانونی برای خصوصی‌سازی، بیشتر به سمت گسترش مالکیت و تصدی‌گری دولت حرکت کردیم.

در چنین شرایطی دولت دلیل داشتن حجم عظیمی از مالکیت‌ها و مدیریت‌های دولتی در اقتصاد، خواسته یا ناخواسته اسباب سرکوب بازار را فراهم نموده است. این امر باعث عقب‌نشینی بخش خصوصی و گسترش بخش‌های دولتی و عمومی گردیده که حاصل آن رشد اقتصاد منفی، درصد بالای بیکاری و افزایش حجم نقدینگی و تورم همراه با رکود اقتصادی شده که قدرت خرید مردم را کاهش داده است، به گونه‌ای که حتی پرداخت یارانه نقدی نیز نتوانست کاهش قدرت خرید مردم را جبران کند.

در حال حاضر قدرت خرید طبقات جامعه به خصوص طبقات متوسط به پایین (آسیب‌پذیر) آن چنان تنزل یافته که تقاضای کل را تحت تاثیر قرار داده است. به گونه‌ای که تحریک تقاضا باید به یکی از برنامه‌های دولت یازدهم تبدیل شود تا بتوان از رکود خارج شد.

تحریک تقاضا نیازمند نقدینگی است. حجم بالایی از نقدینگی در جامعه وجود دارد ولی دولت قادر به هدایت آن به سمت تولید و خدمات نیست و تا زمانی که نقدینگی به تولید تزریق نشود، تولید احیاء نشود و درآمد ملی افزایش نیابد نمی‌توان تقاضا را تحریک کرد البته شاید بشود تقاضا را بصورت مقطعی و

کوتاه‌مدت تحریک کرد ولی حاصل ماندگاری از خود بجا نمی‌گذارد.

همانطور که ذکر شد برای خارج شدن از رکورد نیاز به تحریک تقاضا است و بسیاری از دست‌اندرکاران امیدوارند با رفع تحریم‌ها و ورود سرمایه‌گذاران خارجی به کشور تحرکی در اقتصاد ایجاد شود تا همانطور که سخنگوی دولت جناب آقای دکتر نوبخت نوید رشد بالای پنج درصدی را در پسا تحریم داده اند، کشور به سوی توسعه حرکت کند. اما مساله اینجاست که چنین رویدادی نمی‌تواند بدون توجه به الزامات آن مثل توسعه بخش خصوصی، مقابله با فساد، مصون سازی اقتصاد در برابر تغییرات سیاسی، پایبندی به مبارزه با عوامل ریسک آفرین سرمایه‌گذاری و ... رخ بدهد.

بیشتر هیأت‌های اقتصادی که امروز وارد کشور می‌شوند در پی مطالعه و ارزیابی شرایط اقتصادی ایران هستند تا در پساتحریم که ثبات به اقتصاد کشور برمی‌گردند بتوانند در صنایع بزرگ نظیر نفت، گاز، پتروشیمی سرمایه‌گذاری کنند. هرچند این سرمایه‌گذاری‌ها رشد اقتصادی را افزایش خواهند داد اما باید توجه داشت که شاید نتواند پاسخ بیشتر معضلات اقتصادی از جمله بیکاری را بدهد.

ما اعتقاد داریم که دولت باید محور توجه خود را در رشد اقتصادی به بخش خصوصی مولد بخصوص بنگاه‌های کوچک و متوسط معطوف سازد. اگر برنامه‌های دولت در این سمت و سو

در ده سال گذشته با جامعه جهانی مناسبات دیپلماتیک خوبی نداشتیم و به لحاظ اقتصادی پس از وضع تحریم‌های ظالمانه به انزوا کشیده شدیم. بدتر آنکه در داخل با وجود افزایش درآمدهای نفتی و علی‌رغم داشتن برنامه و الزامات قانونی برای خصوصی‌سازی، به سمت گسترش مالکیت و تصدی‌گری دولت حرکت کردیم.

قرار گیرد می‌تواند با فعال‌سازی این بخش‌ها ضمن رفع بیکاری و ایجاد اشتغال، کشور را از حالت انفعالی که در حال حاضر به آن مبتلاست نجات داده، از حالت رکود خارج ساخته و وارد دوره رونق کند. در این صورت ثبات اقتصادی حاصل می‌شود که خود مشوق ورود سرمایه‌گذاران خارجی است و دولت می‌تواند این سرمایه‌ها را به تناسب به بخش‌هایی از صنعت که باعث افزایش رشد اقتصادی و اشتغال می‌شود، هدایت کند.

همان‌طور که بارها در این رسانه نوشته ایم یکی از بخش‌هایی که می‌تواند به سرعت در سایر بخش‌های اقتصادی کشور اثر بگذارد و آنها را وادار به تحرک تقاضا نماید بخش عمرانی است. صنعت احداث از رکورد و تورم موجود بیشترین ضربه را خورده و بیش از سایر بخشها متضرر شده است، با راه‌اندازی کارهای عمرانی و ایجاد رونق در بخش ساخت و ساز، تعداد زیادی از صنایع کوچک و متوسط نیز از حالت رکود خارج می‌شوند و با ایجاد اشتغال ضمن ایجاد ثبات سیاسی و اقتصادی تقاضا را نیز تحریک می‌کند و با افزایش تقاضا تولید رونق گرفته و سایر بخش‌های اقتصادی نیز از حالت رکود خارج خواهند شد.

با این وصف با تزریق منابع مالی به طرح‌های عمرانی، تقاضا تحریک می‌گردد. در کوتاه‌مدت چنین سیاستی قدری تورم‌زاست ولی در بلندمدت با به ثمر رسیدن پروژه‌های عمرانی، کاهش تورم را سبب خواهد شد. با توجه به اینکه دولت در نظر ندارد از منابع بانک مرکزی استقراض نماید و منابع مورد نیاز طرح‌های عمرانی را از محل برگشت طلب‌های ارزی از کشورهای نظیر هند و ... تامین نماید در این حالت با تخصیص صحیح اعتبار به پروژه‌هایی که بزودی می‌توانند به بهره‌برداری برسند از اثر تورمی کوتاه‌مدت این مساله نیز کاسته خواهد شد.

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران آمادگی دارد در این راستا همراه و همگام با دولت حرکت نموده و در تصمیم‌سازی‌ها و تصمیم‌گیری‌های کلان اقتصادی به عنوان یک اتاق فکر و همچنین بازوی اجرایی، دولت را در این امر ملی یاری رساند.

اگر پروژه، به درآمد دولت متصل باشد به سرانجام نمی‌رسد

مهندس منوچهر ملکینی فرد و مهندس علی آزاد در گفتگوی ویژه آنلاین مطرح کردند

گفتگوی ویژه
آنلاین

و مهندسی فردی مورد اعتماد و از مرجع‌هاست. من به عنوان نماینده اتاق بازرگانی بخصوص در بخش فنی - مهندسی که فارغ‌التحصیل سال ۱۳۵۱ دانشکده فنی دانشگاه تهران ام، مدت ۴۲ سال شخصا در حوزه ساخت و ساز زیربنای کشور اشتغال داشته و با گوشت و پوست و استخوان حس می‌کنم راهی که یک وزیر طی می‌کند تا چه اندازه درست و تا چه اندازه دارای اشکال است.

وی تصریح کرد: من به همراه مرحوم دکتر قالیبافان و تعدادی از سازندگان این مملکت جزو کسانی بودم که بم را بعد از زلزله دیدند. زلزله بم دانشگاهی بود برای جامعه فنی - مهندسی کشور و عموم ملت ایران که نشان می‌داد چگونه مامن انسان‌ها می‌تواند تبدیل به مدفن آنها شود یعنی عدم توجه به مسائل فنی و مهندسی و اصول و ضوابط ساخت تا چه اندازه می‌تواند فاجعه بار باشد. این فاجعه وقتی ابعاد بزرگتر می‌یابد که بدانیم امروزه ایران اسلامی در صنعت احداث به خصوص ساختمان در ابعاد گسترده در مرحله خوداتکایی کامل است. در همانجا شخصی به دکتر قالیبافان گفت این زلزله ویرانگر... که وی گفت ویرانگر خود ماییم. زلزله ویرانگر نیست بلکه یک مسئله طبیعی است. اگر خداوند زلزله را در نهاد و مکانیزم زمین قرار داده در مغز انسان هم راه‌های پیشگیری از ابعاد آن را جاسازی

مهندس منوچهر ملکینی فرد رئیس هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی به عنوان نماینده اتاق بازرگانی و مهندس علی آزاد دبیر انجمن شرکتهای راهسازی ایران در یک گفت و گوی زنده که به بصورت آنلاین در برنامه ویژه خبری «صما وی» و پیش از استیضاح دکتر آخوندی وزیر راه و شهرسازی در مجلس صورت گرفت، دیدگاه‌های خود را درباره کارنامه و عملکرد این وزیر دولت یازدهم ابراز کردند. این گفتگو گرچه درباره استیضاح نافرجام وزیر بود، اما به دلیل آنکه ارزیابی بخش خصوصی را از عملکرد وزیر نشان می‌داد و در شفاف سازی نگاه نمایندگان مجلس تاثیر داشت در این شماره ماهنامه پیام آبادگران منتشر می‌شود.

منوچهر ملکینی فرد رئیس هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران به عنوان نماینده اتاق بازرگانی درباره عملکرد وزارت راه و شهرسازی و عملکرد دکتر آخوندی در حوزه مسکن و ساختمان گفت: آقای دکتر عباس آخوندی از چهره‌های تابناک در بخش فنی - مهندسی کشور است. ایشان به عنوان یک اندیشمند و برنامه‌ریز شهرت دارد که زمانی که وزیر هم نبودند بخش‌های مختلف فنی - مهندسی کشور از نظرات ایشان استفاده می‌کرد و نظرات تحسین‌انگیزی از ناحیه ایشان داده می‌شد؛ لذا دکتر آخوندی در جامعه فنی

پیام آبادگران
مهر ۱۳۹۴
شماره ۳۳۵

کرده است. امروزه ما می‌توانیم در ایران ساختمانی بسازیم که با وجود زلزله ۸ ریشتری از جای خود تکان نخوریم و بنشینیم چای بخوریم. پس زلزله خسارت بار نیست، افکار ضدمدیریتی و بی‌توجهی ما به ضوابط و استانداردهای مهندسی خسارت بار است.

وی خاطر نشان کرد: این را از این نظر گفتم که من کمتر وزیری دیدم که مثل دکتر آخوندی به بحث کیفیت ساخت و ساز اهمیت دهد. همین سمیناری که وزارت مسکن با نام شناسنامه فنی ساختمان و سازنده پاسخگو - که در مفهوم کلی طراح محاسب و سازنده پاسخگو است- برگزار شد منبعت از درسی است که از زلزله بم گرفتیم. در بم به همان اندازه که دانش مهندسی به کار رفته بود به همان اندازه بهره داده بود مثلا ساختمان تامین اجتماعی در مرکز زلزله بود اما به دلیل وجود تعدادی باربند ضعیف که کار گذاشته شده بود این فرصت را می‌داد که مردم از مهلکه بگریزند، لذا احساس می‌کنم مهمترین مساله ما بحث کیفیت است. متاسفانه ساختمان های ما با بدترین کیفیت ساخته می‌شوند.

وی افزود: امروز جناب آقای دکتر آخوندی به استناد ماده ۳۵ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان که این کار را در حیطه وظایف وزارت مسکن و شهرسازی قرار داده، بحث کنترل ساختمان را به طور جدی پیگیری می‌کند. مسلما امروز به دلیل بسته بودن جبهه سایر فعالیت ها تمام پول و قدرت در حوزه ساخت و ساز جمع شده و این معضل بزرگی را برای جامعه ایجاد کرده است. بیشترین سوداگری ها حتی پولشویی زیادی در این بخش است، یعنی می‌سازند بدون اینکه نیازی باشد، در حالی که ساختمان سازی نوعی سرمایه گذاری ثابت در برابر همه عوامل جوی و طبیعی برای نسل های حاضر و بعدی است که باید از دیسپلین ها و ضوابط دقیق پیروی کند و گرنه خسران آن خسرانی ملی خواهد بود.

وی افزود: در رئوس استیضاح دکتر آخوندی، مسکن مهر مطرح بود، جا دارد به عنوان نمایندگان پارلمان بخش خصوصی از نمایندگان بخواهیم عنایت بیشتری داشته باشند و از افرادی که به درستی خدمت می‌کنند تقدیر کنند اگرچه لفظ استیضاح به معنی طلب وضوح لفظ بدی نیست تا جایی که به یاد دارم ما هم در دانشگاه از نوابغ بیشتر توضیح می‌خواستیم، اما باید قدر انسان هایی که خالصانه تمام تخصص و استعداد و هوش خود را به میدان آورده و در صدد خدمت به ملت هستند بدانیم.

در ادامه مهندس آزاد به عنوان دبیر انجمن

مهندس ملکبانی فرد:
من کمترین وزیری دیدم که مثل دکتر آخوندی به بحث کیفیت ساخت و ساز اهمیت دهد
امروز جناب آقای دکتر آخوندی به استناد ماده ۵۳ قانون نظام مهندسی و کنترل ساختمان که این کار را در حیطه وظایف وزارت مسکن و شهرسازی قرار داده، بحث کنترل ساختمان را به طور جدی پیگیری می‌کند

شرکتهای راهسازی ایران در پاسخ به این سؤال که در حوزه حمل و نقل استیضاح چه ابعدی دارد گفت: آقای دکتر آخوندی شخصیت دانا، علاقمند، متعهد، پرتلاش، سختکوش و توانایی است و آنچنان توانایی داشته است که وزارت راه و شهرسازی را به سر و سامانی برساند و در شرایطی که وضعیت اقتصادی مملکت نامساعد است و پولی وجود ندارد پیمانکاران راهساز را در ادامه راه خود و سازندگی مملکت مشغول به کار کند.

وی افزود: کار بسیار بزرگی در مملکت انجام شده است. میزان راههایی که در کشور وجود دارد ارزش هزار تریلیارد تومان دارد اما متاسفانه بودجه ای که مجلس محترم برای صنعت راهسازی و راهداری مملکت در نظر می‌گیرد بسیار کم است.

وی افزود: من متولد ۱۳۱۹ هستم که در آن سال ۲۵ درصد کل بودجه کشور به راهسازی تعلق گرفت. سال گذشته و امسال یک و سه دهم بودجه عمومی به راهسازی اختصاص یافت. از ۱۷۷ هزار میلیارد تومان که برای سال ۹۴ صحبت شده بود ۱۵۵ هزار میلیارد تومان برای بودجه عمومی خرج می‌شود و فقط ۲۲ هزار میلیارد تومان برای بودجه عمرانی ماند که ۶۰ درصد آن تحقق می‌یابد سهم وزارت راه و شهرسازی از این میزان ۳۵۰۰ میلیارد تومان است و ۶۰ درصد آن که ۲۵۰۰ میلیارد تومان است محقق می‌شود، با این حساب چگونه می‌خواهیم هزار

تریلیارد تومان کشور را نگهداری کنیم و حتی راه جدیدی بسازیم. آقای آخوندی نهایت تلاش خود را کرده است و تمام اعضای انجمن بر این باورند که اگر خدای نکرده نمایندگان مجلس محترم خردمندانه عمل نکنند و استیضاح باعث تعویص وزیر شود کل ساختار وزارت راه و شهرسازی به هم می‌ریزد و مسئولیت این امر با کسانی است که امروز به وظایف وجدانی و قانونی خود توجه نکنند. اصلا جامعه فنی مهندسی کشور دارد دچار سرخوردگی می‌شود چرا که مهندسان امید دارند که امور توسط مسئولان علاقمند اصلاح شود.

در ادامه بر نامه، یکی از کاربران به عنوان فردی که عضو نظام مهندسی است و از ارجاع کار امرار معاش می‌کند پرسیده بود که نظر شما درباره ورود وزیر به انتخابات نظام مهندسی چیست و آیا استیضاح با آن ربط دارد یا نه که مهندس ملکبانی فرد گفت: پروژه هایی که ناتمام رها شده‌اند الاهی‌الاهم شده است و آنهایی که کاربری بالاتری داشته‌اند بیشتر مورد توجه قرار گرفته‌اند. امروزه اتساق بازرگانی تیمی برای واگذاری پروژه‌های ناتمام به مردم برای اتمام آنها تشکیل داده است. تجربه دنیا در این مورد این است که دولت باید از حالت کاسب کاری خارج شود و سعی کند در این واگذاری ها به استفاده‌های بعدی نگاه کند. می‌توان با شرایط متفاوت و هزینه‌های کمتر پروژه‌ها را واگذار کرد. این امر توسط دولت، بخش خصوصی و مجلس در دست بررسی است.

وی با اشاره به اینکه در این مورد اتساق بازرگانی از وجود دکتر عبدالعلی‌زاده استفاده می‌کند که تجربیات خوبی در این زمینه دارد، گفت: دولت تمام تلاش خود را در حوزه‌های مختلف به کار برده تا بخش خصوصی و مردم به کمک دولت آمده و پروژه‌ها را سامان دهی کند. قطعاً اگر این پروژه‌ها وصل به درآمد دولت باشد به سرانجام نمی‌رسند. ما کوتاهی خاصی را از ناحیه وزیر در این حوزه حس نمی‌کنیم. اگرچه پول نیست اما همت و اراده وجود دارد تا قدم‌های اساسی در زمان محدودی برداشته شود.

مهندس آزاد به توضیح یکی از دلایل استیضاح به دلیل آشنایی به موضوع پرداخت و گفت: من نائب رئیس هیات‌مدیره جمعیت طرفداران ایمنی راه‌ها هستم و می‌دانم دکتر آخوندی به دلیل علاقمندی شخصی در کمیته ایمنی وزارت راه شرکت می‌کند. عدم توجه به آمار تصادفات و کشته‌های جاده‌ای یکی از دلایل استیضاح بیان

شده است، در سال ۱۳۸۴ و ۱۳۸۳ حدود ۲۸ هزار کشته در سال داشتیم. سال گذشته تعداد کشته‌ها به ۱۷ هزار رسیده است. هر چند در برنامه توسعه دیده شده که تقلیل ۹-۱۰ درصدی در تصادفات داشته باشیم ولی به تقلیل ۵ درصدی رسیده‌ایم و امیدواریم با افزایش فرهنگ عمومی رانندگی آمار بهتری کسب کنیم. ۸۰ درصد تمام تصادفات ناشی از عدم توجه به فرهنگ رانندگی است. نقاط حادثه‌خیز که درباره آن بحث می‌شود و وزارت شهرسازی و راهداری تلاش بسیاری در از بین بردن آنها انجام داده‌اند معنی و مفهوم واقعی ندارد چون اکثر ما در جاهایی که باید سرعت کم شود به علائم راهنمایی و رانندگی توجه نکرده با همان سرعت به راه خود ادامه می‌دهیم. ۷۰ درصد تصادفات ما به دلیل عدم توجه به علائم و قوانین رانندگی و نبود فرهنگ کافی در این باره است، البته ۱۵ درصد تصادفات را می‌توان به دلیل وجود کیفیت ضعیف برخی خودروها دانست.

در پاسخ به سوال آقای محسنی درباره وجود رانت و تراکم‌فروشی، مهندس ملکبانی فرد

گفت: بحثی که مجلس باید سال‌ها پیش درباره آن حساس می‌شد تراکم‌فروشی است، از سال ۱۳۸۹ تراکم‌فروشی برای اداره شهر رایج شد در حالی که تراکم‌فروشی به عنوان فروش حق آسایش و حق مالکانه مردم است و باعث میزان زیادی ترافیک و آلودگی می‌شود. طرح جامع شهرها به بررسی و امضای وزرای حاضر در شورای عالی معماری و شهرسازی می‌رسد. اعضای این شورا طی سال‌ها بر اساس مباحث علمی به اعدادی رسیده‌اند که تراکم‌فروشی به معنای بی‌توجهی به این اعداد است. آخرین طرح تفصیلی مربوط به اردیبهشت ۱۳۹۱ است که تهران را به ۵۵ زیر پهنه تقسیم کرده و انتظار می‌رفت بعد از آن شاهد تخلفات نباشیم، متأسفانه شنیدم در سالهای اخیر ۱۰۰ میلیون مترمربع مکعب تراکم فروخته شده است. آنقدر از این عدد وحشت کردم که فکر کردم همه ساکنان تهران ناچار به مهاجرت شوند.

وی افزود: فروش تراکم یعنی فروش حق مالکانه مردم. شهرداری عامل اجرای مصوبات شورای عالی معماری و شهرسازی است و حق ندارد این کار را که تجاوز به حقوق ملت است انجام دهد. تخلفات ناشی از ساخت توسط شهرداری در کمیسیون ماده ۵ نیز با پول حل و فصل می‌شود. اینها در دنیای صنعتی قابلیت استماع ندارد. در آمریکا اگر کسی بخواهد لنداسکیپ خانه را انجام دهد باید از چند همسایه

مجاور اجازه بگیرد. اگر فردی نمای ساختمان را تغییر دهد باید از انجمن شهر اجازه بگیرد. اگر قرار شود در حوزه خوش منظره‌ای ساختمانی بالا برود نباید به دید کسی آسیب برساند. شهردار و شهرداری مالک شهر نیست بلکه اداره‌کننده آن است.

مهندس ملکبانی فرد افزود: وزیر مسکن و شهرسازی رئیس شورای عالی معماری و شهرسازی است که به تنهایی نمی‌تواند از عهده کسی برآید چون سوداگری روی ساختمان متمرکز شده است. مجلس محترم، و شورای شهر باید روی این قضیه حساس شود. نباید به بن‌بست برسیم و بعد به فکر چاره باشیم.

در هرج و مرجی که بر ساخت و ساز حاکم شده، هم دستی نظام مهندسی و ارگانهای دیگر در این مسئله مشهود است. چگونه انتظار داریم یک وزیر از عهده حل این مسئله برآید، باید قوه قضائیه، شورای شهر و حتی رئیس‌جمهور در این قضیه ورود کند. این مجلس نشان داده دارای پتانسیل خوب برای تصویب قوانین خوب دارد. ما قوانینی مانند رفع موانع تولید و توسعه مستمر محیط کسب و قانون استفاده از حداکثر امکانات کار را داریم که نشان می‌دهد در مجلس دید کارشناسی قوی وجود دارد. رئیس‌هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های ساختمانی عنوان کرد: ما بی‌مهابا زندگی در شهرهایی مانند تهران را به بن‌بست کامل می‌رسانیم. چرا به محیط زیست بی‌اهمیت هستیم؟ ترافیک نشأت گرفته از زیرپا گذاشتن قوانین از طرف مسئولان

مهندس آزاد:

آقای دکتر آخوندی شخصیت دانا، علاقمند، متعهد، پر تلاش، سختکوش و توانایی است و آنچه توانایی داشته‌است که وزارت راه و شهرسازی را به سر و سامانی برساند و در شرایطی که وضعیت اقتصادی مملکت نامساعد است و پولی وجود ندارد پیمانکاران راهساز را در ادامه راه خود و سازندگی مملکت مشغول به کار کند.

است. ضمن اینکه از آن مسئولان می‌خواهیم قانون را برای خود تفسیر نکنند. شهرداری مالک شهر نیست و نباید شهرفروشی کند. من فکر می‌کنم همه ما، جامعه فنی و مهندسی، اتقاق بازرگانی و مجلس باید به کمک وزارت راه و شورای عالی معماری و شهرسازی رفته جلوی کوچکترین تخلف را بگیریم.

وی درباره احتمال ورود رانت‌خواران و سوءاستفاده‌کننده‌ها در نظام مهندسی نیز گفت: شاهد تشکیل شرکت‌هایی هستیم که به عنوان شخصیت‌های حقوقی طرح، نظارت و اجرا را با کمک شهرداری انجام می‌دهند که به بحث کیفیت توجه کمی دارند. وظیفه نظام مهندسی حفظ جان شهروندان است. اگر یک جراح قلب در اتاق عمل اشتباه کند یک نفر می‌میرد ولی اهمال یک مهندس باعث کشته شدن ده‌ها و صدها نفر می‌شود. نظام مهندسی درباره توجه به کیفیت باید وارد میدان شود. دکتر آخوندی فردی بود که سازنده پاسخگو، گارانتی ساخت، بیمه کردن عملیات مهندس مجری، طراح و محاسب را مورد تأکید قرار دارد که با رعایت آنها خواه‌ناخواه سوداگران از نظام مهندسی خارج می‌شوند. امروز ساخت و ساز در دست غیرمتخصصان و غیرمهندسان است و ما بخشی از متخصصان مردم در امر راه و مسکن مردم هستیم و انتظار داریم به نقطه نظرات ما توجه شود تا با سریع‌ترین راه ممکن به نتیجه مطلوب برسیم.

مهندس آزاد در پایان و در پاسخ به این سوال

که اگر استیضاح رای بیاورد و وزیر را عوض کند چه اتفاقی می‌افتد، گفت: مدیران اجرایی

در کشور هند با تغییر هر رئیس جمهوری عوض نمی‌شود. مهندس ترکان با کمیته‌هایی به هند رفت و پای امضای قراردادی بودند که وزیر هندی گفت این آخرین امضای من در پست وزارت است. طرف ایرانی می‌گوید: امیدوار بودیم با هم این کار را تمام می‌کردیم. وزیر می‌گوید از فردا معاون من وزیر راه می‌شود سابقه من ۱۰ سال بوده و از فردا من مشاور عالی ایشان می‌شوم. ایشان هم خود پروتکل را تنظیم کرده و نگرانی درباره اجرایی شدن آن نیست. اما در ایران چنین نیست و با تغییر وزیر ساختار تشکیلاتی عوض می‌شود. ما در هشت سال گذشته از تغییرات لطمه زیادی خورده‌ایم. امروز هم اگر استیضاح به تغییر وزیر بیانجامد کل ساختار وزارت راه خراب می‌شود و باعث سرخوردگی جامعه فنی و مهندسی می‌شود که به اصلاحات امید بسته‌اند. ما از نمایندگان مجلس انتظار چنین اقدامی را نداریم

دوران پسا تحریم و جبران مافات

روزهای تحریم در حال سپری شدن است، امیدها به انتظارات بزرگ تبدیل شده، و انگار هیچ مشکلی جز بی مهری دیگران نداشته‌ایم و آشتی با جهان دروازه‌های رونق و توسعه کشور را خواهد گشود.

این مفهوم به شرطی درست است که با تمهیدات و اقدامات مناسب، مهیای بهره برداری از فرصت‌های تازه باشیم. صادرات غیرنفتی کشور به ویژه صادرات خدمات فنی - مهندسی به شدت از تحریم‌ها آسیب دیده و صادرکننده‌ها با مشکلات غیر معمول فراوانی روبرو شده‌اند. در این دوران حسابهای ایرانی‌ها بسته شد، سوئیفت ایران قطع شد و ضمانت نامه‌های بانک‌های ایرانی بی اعتبار شدند. معامله کالای ایرانی، حمل و نقل کالای آنها و کشتیرانی ایرانی با موانعی روبرو شد، تا جایی که صادرات به ویژه صادرات خدمات فنی - مهندسی خود را در اردوگاه‌های کار اجباری زمان جنگ دوم یافت.

صادرات خدمات فنی - مهندسی که از سال ۸۱ تا ۹۰ با نرخ رشدی برابر ۴۵ درصد در سال توسعه یافته و در حدود ۶۰ کشور جهان در حال سازندگی بود، با کمبود هوای تنفسی روبرو شد و خود را در معدودی کشورها به ویژه عراق خلاصه کرد، طوری که امروز نزدیک به ۸۰ درصد این فعالیت‌ها در شمال و جنوب عراق جمع شده است؛ کشوری که در این دوران حاضر به پذیرش شرکت‌های ایرانی بود و رابطه خوب با ما و آینده امیدارکننده آن، عراق را به مامن شرکت‌های ایرانی تبدیل کرد. اما دیری نگذشت که سونامی داعش به عراق سرازیر شد، برخی پروژه‌ها متوقف شدند و آنها که باقی ماندند، با بی پولی کارفرماها روبرو شدند. عراق روشن و پرامید، به شبی تاریک و طوفانی تبدیل شد. اما ما چه کردیم؟ اولین برخورد ما در آغاز تحریم در سال ۹۰ حذف جابزه صادراتی بود. شرکت‌هایی که با اعتماد به دولت و با محاسبه

جایزه صادراتی در مناقصات تخفیف داده بودند، خود را به ناگهان با حذف آن روبرو دیدند. جایزه صادراتی که در سال ۸۱ تصویب و ابلاغ شد، شیب رشد صادرات خدمات فنی - مهندسی را که تا آن زمان ۱۲ درصد بود به ۴۵ درصد در سال تبدیل کرد، طوری که در سال ۹۰ بیش از چهار میلیارد دلار صدور خدمات فنی - مهندسی داشتیم. شرکت‌هایی که در خارج با شرایط دشوار تحریم روبرو شدند، در داخل هم با حذف جایزه صادراتی مواجه شدند؛ جایزه‌ای که با وجود ناچیز بودن (حدود ۵۰ میلیارد تومان در سال) اثر شگفت‌انگیزی در رقابت ایرانی‌ها در صحنه بین‌المللی داشت و رشد سالانه صادرات خدمات فنی - مهندسی از ۱۲ درصد به ۴۵ درصد در سال ۸۱ شاهد این مدعاست. اما امروز چه می‌توان کرد؟ ظرفیت سالانه صدور خدمات فنی - مهندسی کشور بیش از ۲۵ میلیارد دلار است. این عدد با محاسبه

کامل ظرفیتها و حداقلی است که با احتیاط و ضرایب کاهشی به دست آمده. آمار صادرات سایر کشورهایی که سرمایه انسانی مشابه دارند نیز گویای این مطلب است. مهم آن است که با وجود قابل توجه بودن این عدد، ارزش صادرات خدمات فنی - مهندسی در توسعه کشور به مراتب بیش از ارزش پولی آن است؛ به این معنا که از اثر درازمدت در بهبود روابط دو کشور و دو ملت، تاثیر آن در توسعه فناوری و ارتقای توان داخلی و نیز در هموار کردن راه صادرات کالا و نظیر آنها نباید غافل بود. شرکت‌های صادرکننده همچون درختهایی هستند که ریشه در داخل کشور دارند و حمایت از آنها تقویت ریشه‌های آنها و استواری و موفقیت صادرات آنهاست. شرکت‌هایی که در داخل تقویت و حمایت می‌شوند، امکان توسعه کیفی بیشتری در امر مدیریت و بهره‌وری پیدا می‌کنند که قدرت رقابت آنها را در صحنه بین‌المللی افزایش می‌دهد. امروز که به درستی درک شده است که یکی از راه‌های خروج از رکود، بی‌آنکه آثار تومی‌داشته باشد توسعه صادرات است و دانسته‌ایم که صادرات غیر نفتی که به اتکای تقاضای خارجی صورت می‌گیرد به جز شکستن حلقه رکود می‌تواند به رشد و توسعه با دوام کشور نیز کمک کند، مناسب است به اقداماتی که به توسعه صادرات می‌انجامد، همت گماریم و شایسته است به تردیدهایمان در حمایت از صادرکنندگان غلبه کنیم.

امروز هر تصمیمی در این راستا، هم از موثرترین اقدامات خروج از رکود است و هم نتایج ماندگار خواهد داشت. به عنوان مثال، موضوع جایزه صادراتی که در چنبره تردیدها گرفتار است باید با همت و شجاعت، به تصمیم و ابلاغ و اقدام منجر شود. در همین روزها وام مختصری که ماه‌هاست با وجود حسن نیت و پیگیری بعضی مسئولین، اسیر بوروکراسی و احتیاط شده است، به شرکت‌های گرفتار در عراق پرداخت شود. این وام ۲۰۰ میلیون دلاری با وجود کوچک بودن عدد، اثری بزرگ خواهد داشت که از خاموش شدن کامل چراغ صادرات خدمات فنی - مهندسی جلوگیری می‌کند و امکان شکوفایی پساتحریم را برای شرکت‌های

ما که در سختی‌ها ورزیده شده‌اند، فراهم می‌آورد. شرکت‌هایی که راه دشوار حضور در رقابت‌های جهانی را تاکنون با موفقیت پیموده و کارآزموده شده‌اند، در صورت خروج از صحنه باید دوباره از صفر شروع کنند، پروسه‌ای که ده‌ها سال وقت لازم دارد. شرکت‌های ایرانی تاکنون نمایشگر استعداد خوب ایرانی در انجام با کیفیت کارها در حدود ۶۰ کشور جهان بوده‌اند. پس از تحریم، با حمایت از آنها، امکان افزایش این کشورها به تعداد بیشتری فراهم می‌شود و امکان تحقق صادرات خدمات فنی - مهندسی با ظرفیت ۲۵ میلیارد دلار سالانه میسر می‌گردد. مقامات و مردم سایر کشورها نیز از فعالیت ایرانیها و خدمات آنها به خوبی یاد می‌کنند و قدردان این همکاریها هستند. شایسته است که ما هم با حمایت از شرکت‌هایمان در داخل کشور، ریشه‌های آنها را تقویت کنیم تا با قدرت و سرافرازی در بیرون مرزها نیکنامی‌بیشتر برای ایران و ایرانی همراه آورند و در داخل کشور به توسعه و رونق زندگی یاری رسانند.

راز حمایت یکپارچه تشکل‌های راه و ساختمانی از کارنامه آخوندی

کارشناسان سیاسی و اقتصادی یکی از دلایل شکست سنگین حامیان استیضاح را حمایت کم سابقه محافل بخش خصوصی و علمی از وزیر راه و شهرسازی می‌دانند

رسانه‌ای یکی از دلایل شکست سنگین حامیان استیضاح را حمایت کم سابقه محافل بخش خصوصی و علمی از آخوندی می‌دانند که راه برای افزایش مخالفان استیضاح در مجلس هموار کرد. گزارش ذیل که یک روز پیش از برگزاری مراسم استیضاح وزیر راه و شهرسازی در سایت صما منتشر شده، گواه حمایت بخش خصوصی و تشکل‌ها راه و ساختمانی از وی است.

تشکل‌های راه و ساختمانی به دلایل علمی و فنی مهر تایید بر رویکرد مدیریتی وزیر راه و شهرسازی زدند. مجلس شورای اسلامی در جلسه علنی و پس از بررسی استیضاح عباس آخوندی وزیر راه و شهرسازی با ۷۲ رای موافق، ۱۷۵ رای مخالف، ۵ رای ممتنع، از مجموع آراء ۲۵۲ ماخوذه به برکناری عباس آخوندی نه گفتند. کارشناسان سیاسی و

استیضاح دکتر آخوندی وزیر راه و شهرسازی پس از مدتها سرو صدای مخالفان آخوندی روز ۱۴ مهر در حالی شکل عملیاتی به خود گرفت که در محافل فکری تصور سیاسی بودن این استیضاح، عمومی شده بود. در میان مخالفان استیضاح، بخش خصوصی بیش از همه صدای مخالفت خود را به گوش مجلسیان رساند. به اعتقاد تشکل‌های بخش خصوصی

آخوندی یک ثروت ملی

منوچهر ملکبانی فرد، رییس سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران هم در این باره گفت: صد درصد با استیضاح مخالفم. آقای آخوندی یک ثروت ملی و یک فیلسوف و اندیشمند در بخش ساخت و ساز مملکت است و استیضاح وی اصلا مفهومی ندارد. متاسفانه در این مملکت علیه هر فردی که اصلاحی را مطرح می‌کند، بلافاصله

دسیسه‌چینی می‌شود. در واقع عملکرد وزیر باید مورد تشکر قرار گیرد. افکار آخوندی در حوزه ساخت و سازهای کشور، چه در حوزه ساخت زیربناها و چه در حوزه ساخت و سازهای عمومی که به بدترین شکل انجام می‌شود، همه درست است و بنده به عنوان رئیس بزرگترین تشکل فنی حرفه‌ای کشور، افکار و نقطه نظرات وی را کاملا تایید می‌کنم.

وزیر توانمند و مبتکر کابینه

اکبر ترکان، رییس سازمان نظام مهندسی ساختمان کشور تصریح کرد: عباس آخوندی فردی کارآمد و قابل است. وزیر راه و شهرسازی از نظر هوشمندی، ابتکار و خلاقیت، فردی بسیار برجسته و از وزرای توانمند کابینه دولت است.

منتهی مشکلات و محدودیت‌هایی که برای بودجه کشور و برای طرح‌های عمرانی وجود دارد، همه وزارتخانه‌ها را تحت تاثیر خود قرار داده و بیشتر از همه وزارتخانه متبوع آخوندی، تحت الشعاع فشارهای کمبود منابع اعتباری قرار گرفته است.

وقتی بودجه‌های عمرانی تحت فشار قرار می‌گیرد، وزارتخانه راه و شهرسازی تحت فشار قرار می‌گیرد. چون وزارتخانه نفت، ساز و کارهای خاص خود را در قانون بودجه دارد و یا وزارت نیرو از سازوکارهای فروش برق تاحدودی تامین مالی می‌شود. اما تنها راه تامین منابع مالی برای تکمیل و ساخت طرح‌های وزارتخانه راه و ترابری سابق یا وزارت راه و شهرسازی فعلی، بودجه‌های عمرانی دولت است.

در چنین شرایطی آخوندی با ابتکارات خاص خود توانسته قراردادهای مشارکتی را در آزادراه‌ها فعال و از منابع مالی خارجی برای ساخت راه آهن استفاده کند. وزیر راه همچنین از روش‌های مختلف خصوصی‌سازی ظرفیت‌سازی کرده که این اقدامات همه نشان‌دهنده ابتکار، خلاقیت و قابلیت آخوندی است.

باید از این وزیر حمایت شود

محمد رضا انصاری، رییس انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی تاکید کرد: ما به عنوان هیأت‌مدیره انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی، استیضاح آخوندی را ایجاد اختلالی می‌دانیم در سامان نگرختن امور فوق‌العاده زیادی که وزارتخانه راه و شهرسازی باید آنها را به سرانجام برساند.

در این شرایط بحرانی این وزارتخانه بار سنگینی دارد که باید بتواند آن را به مقصد برساند. ماموریت وزارتخانه به سبب تنوع مسئولیت‌هایی از جمله راه، آب، هوا، دریا، مسکن، اتوبان و... که برعهده دارد، بسیار سنگین و پیچیده است و وزیر راه باید بتواند تمام این عرصه‌ها را سر و سامان بدهد.

در این دوره بحرانی که هنوز آثار تحریم‌ها روی کشور سنگینی می‌کند، وزیر راه و شهرسازی باید بتواند وزارتخانه متبوع را با موفقیت از بحران‌ها عبور دهد و به عنوان ماموریت خود، خدمات لازم را به کشور ارائه کند.

لذا استیضاح وزیری که سعی می‌کند با علاقه و با صداقت ماموریت خود را انجام دهد و سپردن مسئولیت این وزارتخانه به افراد دیگری که احتمالا با حوزه آشنا نیستند، در امور وزارتخانه اختلال ایجاد می‌کند. چرا که کارنامه آخوندی در دوره قبلی وزارت هم درخشان و موفق بوده و باید به او کمک و از او حمایت کنیم تا کار خود را ادامه دهد و این بار سنگین را به سر منزل برساند.

چون عملکرد آخوندی از نظر ساماندهی به امور وزارتخانه و انتخاب یاران خود مثبت ارزیابی می‌شود.

دلیلی برای استیضاح نیست

علی آزاد، دبیر انجمن شرکت‌های راهسازی ایران با اشاره به اینکه اصلاً با استیضاح موافق نیستم تشریح کرد: چون در شرایط امروز که کشور دچار مسائل و گرفتاریهای متعددی است، چنین اقداماتی ایجاب نمی‌کند و اثرات بسیار منفی در وزارت راه و شهرسازی خواهد داشت. چون هر کاری زمان مناسب خود را دارد. شاید ما زمانی انتظار جدا شدن وزارتخانه‌های راه و ترابری و وزارت مسکن و شهرسازی را داشتیم، اما اکنون اگر بخواهیم این کار را انجام دهیم؛ بزرگترین ضربه را به وزارت راه و شهرسازی وارد خواهیم کرد. با توجه به ۵۳ سال سابقه در حوزه راهسازی، تلاشهای آقای آخوندی را بسیار مثبت و سازنده ارزیابی می‌کنم اما متأسفانه شرایط اقتصادی مملکت نامساعد است و امیدواریم که نمایندگان مجلس

خردمندانه‌تر با مسایل برخورد کنند. اما در هر حال ما این استیضاح را یک اقدام سیاسی و جناحی می‌بینیم که اگر به نتیجه برسد، بزرگترین لطمات بر پیکر صنعت راهداری و راهسازی کشور وارد خواهد شد. چرا که عوض شدن یک وزیر در این مملکت به معنای به هم ریختن کل ساختار وزارتخانه ذیربط است. برخلاف کشورهای خارجی که مسئولان نهادی اجرایی راه عبث طی نمی‌کنند، در ایران تا کسی مثل آخوندی می‌خواهد امور را به دست بگیرد و نظم و نسقی به وضعیت شهرسازی و خانه‌سازی و مسکن مهر و... بدهد و امور را به درستی هدایت کند، او را به زمین می‌زنیم که چنین اقداماتی برای جامعه فنی و مهندسی و کل کشور باعث سرشکستگی است. لذا هیچ دلیلی برای این استیضاح نمی‌بینیم.

راه حل‌های عوام‌فریبانه را به کار نیست

و اطلاع‌رسانی خوبی در این زمینه شد. چنین اقدامات خوبی باید انجام شود تا بتوانیم در شرایطی که اقتصاد کشور در شرایط پیچیده‌ای قرار دارد، امور را ساماندهی کنیم. در فضای امروز آخوندی محدودیت‌های خیلی زیاد و منابع و امکانات بسیار کمی در اختیار دارد و با مشکلات بسیاری مواجه است، ولی بخش عمده معاونان وی با نگاه علمی و عالمانه، مسائل را برنامه‌ریزی می‌کنند. لذا باید فرصت داده شود که این برنامه‌ها به نتیجه برسد و به اقتصاد بسامانی دست یابیم. وزیر شاید می‌توانست راه‌حل‌های آئی و مردم‌فریبانه‌تری را به کار ببندد، اما آخوندی و عمده معاونان وی برخورد اصولی و علمی با امور می‌کنند که امیدواریم به نتایج خوب و مطلوب برسند.

عبدالرضا فرید نایینی، نایب رییس انجمن تولیدکنندگان و فناوران صنعتی ساختمان گفت: استیضاح آخوندی ابعاد سیاسی دارد و این در حالی است که حوزه کاری ما سیاسی نیست. اگر مسائل وزارت راه را با مباحث سیاسی تملیق نکنند، اکنون از نظر امور اجرایی فرصت مناسبی برای این کار نیست. اگرچه برنامه‌هایی که آخوندی تعقیب می‌کند، تا به حال خروجی کاملاً قابل لمس نداشته، ولی قطعاً در میان مدت می‌تواند به خروجی خوبی منتهی شود. برگزاری همایش فرصت‌های سرمایه‌گذاری در حمل و نقل به عنوان یک همایش بین‌المللی، نشان می‌دهد که آخوندی در بین وزرا سریع‌تر از همه آنها حرکت به سمت شرایط پساتحریم را آغاز کرده و در برنامه‌ریزی برای این منظور فعال‌تر بوده است. چون جمعیت قابل توجهی از شرکت‌های توانمند خارجی در این همایش حضور داشتند

استیضاح نفعی برای مردم ندارد

حسین احمدی‌زاده، رییس کانون انجمن‌های صنفی موسسات و شرکت‌های حمل و نقل داخلی کالای کشور تاکید کرد: در شرایط فعلی استیضاح آخوندی مشکلی را حل نمی‌کند و موافق با این استیضاح نیستیم. اگر مسأله‌ای در میان باشد که نمایندگان مجلس بخواهند آن را حل کنند، باید با خود دولت این مسائل را بررسی و حل کنند. مسلماً آخوندی بسیاری از امور را در حد توان انجام می‌دهد، اما با توجه به وضعیت اقتصادی و مسائل موجود، ما باید مشکلات و مسائل دولت را درک کنیم. لذا این استیضاح را سیاسی می‌دانیم که هیچ نفعی برای مردم ندارد و علاوه بر اینکه مشکلی از مردم را حل نمی‌کند بلکه باعث تضعیف دولت می‌شود.

استيضاح سیاسی است

هرمز فامیلی، رییس انجمن بتن ایران تاکید کرد: استيضاح دکتر آخوندی سیاسی است و چون آدم سیاسی نیستیم نظری در این باره ندارم. اما در رابطه با بخشنامه‌ای که ارائه و افراد چندشغله را از حضور در سازمان نظام مهندسی منع کرده، کاملاً موافقم و آن را صددرصد تایید می‌کنم.

مباحث فنی مطرح نیست

هرمز رامینه، رئیس جامعه مهندسان مشاور ایران گفت: استيضاح آخوندی کاملاً سیاسی است و ما از طرف جامعه مهندسان مشاور مجاز به ورود به مسائل سیاسی نیستیم. تنها نظری که می‌توانم ارائه کنیم این است که در این استيضاح اصلاً مباحث فنی مطرح نیست و اگر مباحث فنی در میان بود، بیشتر می‌توانستیم اظهار نظر کنیم.

هدف، ارتقای عملکرد وزیر نیست

احمد خرم، رییس انجمن تولیدکنندگان و فناوران صنعتی ساختمان خاطرنشان ساخت: اصولاً استيضاح و سوال باید با هدف ارتقای عملکرد وزیر و وزارتخانه متبوع او باشد. به طور کلی نمی‌توان ادعا کرد که نمایندگان تندرو مجلس به دنبال افزایش توان و ظرفیت وزارتخانه‌ها هستند؛ بلکه آنها دقیقاً درصدند که مجموعه دولت و کابینه یازدهم را ناکارآمد جلوه دهند. با توجه به شواهد متأسفانه برخی از نمایندگان در تکاپو هستند که روند کاری برخی وزارتخانه‌های مهم را مختل کنند و نوع رفتار آنها بیانگر یک برخورد کاملاً سیاسی با وزرا است.

تهدید شدن وزرا به استيضاح و سوالات پی‌درپی برخی نمایندگان امری بی‌سابقه است. این رویه یعنی اینکه یک وزیر به طور مرتب از سوی نمایندگان به استيضاح تهدید شود و یا اینکه مدام باید برای پاسخگویی به سوالات متعدد راهی مجلس شود، در ضعف و ناکارآمدی شدن عملکرد آن وزیر نقش چشمگیری دارد.

چون وزیری که تحت فشار استيضاح قرار دارد، در تصمیم‌گیری‌های مهم مربوط به وزارتخانه متبوع خود، دچار تشویش می‌شود و به کندی در تصمیم‌گیری و یا بلاتصمیمی دچار می‌شود و این مسئله عملکرد وزارتخانه را شدیداً تحت الشعاع قرار می‌دهد. لذا قضاوت در خصوص عملکرد کلی دولت یازدهم باید منصفانه باشد.

باید منطقی‌تر رفتار کرد

حمیدرضا سیفی، رییس انجمن صنفی پیمانکاران و شرکت‌های ساختمانی و تاسیساتی و تجهیزاتی استان تهران خاطر نشان کرد: استيضاح آخوندی را رد می‌کنم.

چون در فضای کنونی باید با مسائل و امور به طور منطقی‌تر و سنجیده‌تر رفتار کرد.

البته نمی‌توان گفت که هیچ گونه اشکال و ایراد و نقدی نسبت به سیستم موجود وارد نیست و ممکن است انتقاد نسبت به عملکرد وجود داشته باشد، اما در شرایط فعلی با استيضاح وزیر راه موافق نیستیم.

عملکرد آخوندی معقول بوده است

جمشید برزگر، رییس کانون سراسری انبوه‌سازان کشور با بیان اینکه استیضاح وزیر راه و شهرسازی سیاسی است عنوان کرد: یکی از دغدغه‌های مهم آخوندی تامین مسکن مورد نیاز جامعه است و تمام تلاش خود را برای این منظور گذاشته تا بتواند اقشار جامعه را در قالب تسهیلات کم بهره صاحب خانه کند که امیدواریم به مرحله اجرایی هم برسد. در وضعیت کنونی که که وزارت راه و شهرسازی همت به اتمام مسکن مهر بسته و وزیر راه تلاش

برای اتمام مسکن مهر در سال جاری دارد، درخواست ما از نمایندگان این است که به استیضاح رای ندهند تا این اقدام آنها کمکی به حوزه مسکن باشد. چون وزارت راه و شهرسازی حوزه بسیار وسیعی را در برمی‌گیرد و اداره کردن این وزارتخانه عظیم با توجه به کمبود اعتبارات عمرانی اقدام بسیار دشواری است. با این حال آخوندی تاکنون عملکرد معقولی داشته و با توجه به وضعیت موجود کشور نباید توقع معجزه از وزارتخانه داشته باشیم.

مجلس به استیضاح باور ندارد

علیرضا قهاری، رییس انجمن مفاخر معماری ایران گفت: با استیضاح مخالفم و احتمالاً این استیضاح در مجلس رای نمی‌آورد. این اقدام بیشتر سیاسی است و نیاز فعلی جامعه ما این نیست. یکی از ایراداتی که به آخوندی می‌گیرند، عدم اتمام پروژه‌های مسکن مهر است. در حالی که این ایراد غیراصولی است و مجلس باید در بودجه پیش‌بینی و دولت بودجه لازم را به آن تزریق و تامین اعتبار کند. در حالی که جلوی تزریق سرمایه را گرفته‌اند و از این بابت ایراد می‌گیرند. البته نمی‌توان گفت که آخوندی بدون ایراد است، اما شرایط مملکت به گونه‌ای است

که هیچکدام از دستگاه‌ها اعتبار کافی ندارند. فقط پروژه‌های وزارت راه نیمه‌تمام باقی‌مانده و بقیه نهادها هم پروژه‌های نیمه‌تمام دارند. آن روی سکه چیز دیگری است و استیضاح آخوندی به درخواست ۱۳ نماینده منطقی و اصولی نیست و معمولاً باید حدود ۷۰ نفر از نمایندگان آن را امضا کنند. تعداد استیضاح‌کنندگان باید منطقی باشد و وقتی نیست، پس این باور در خود مجلس هم نیست. در واقع خود مجلس هم باور ندارد که آخوندی باید مورد استیضاح قرار گیرد و گرنه تعداد استیضاح‌کنندگان نباید تا این حد محدود می‌شد.

علی اصغر کار دوست، رییس انجمن شرکت‌های کنترل و بازرسی ساختمان تاکید کرد: شرایط فعلی به گونه‌ای است که بعد از دولت احمدی نژاد و وزارت نیکزاد، اگر هر وزیر دیگری غیر از آخوندی روی کار می‌آمد، اقدامات وی نمود پیدا نمی‌کرد و مورد سوال و تذکر قرار می‌گرفت. چون مسائل بجا مانده از دولت قبل به قدری زیاد بوده که رسیدن به شرایط ثبات و ساماندهی به امور نیمه‌تمام و مشکلات پیچیده، زمانبر است. آخوندی هم از این قاعده مستثنی نبوده و به همین دلیل طی دو سال گذشته اقدامات وی نمود پیدا نکرده است. مسکن مهر اشتباه بزرگی بود و دولت قبل با دخالت در حوزه کاری بخش خصوصی، خیانت بزرگی به نام مسکن مهر در حق مملکت کرد و حتی به لحاظ اینکه آخوندی حرفی از معضلات آن نمی‌زند، باید از وی تشکر کرد. چون مسکن مهر معضل اجتماعی بزرگی است که در برخی مناطق هیچ دولتی نمی‌تواند

آنها را تمام کند. البته در برخی شهرها که ساکنان آن نیاز به مسکن داشته‌اند و تعداد واحدها نیز کم بوده دولت می‌تواند آنها را به سرانجام برساند اما در برخی مناطق مثل خوزستان و شهر جدید پردیس آپارتمان‌هایی روی گسل ساخته شده، بدون اینکه زیرساخت‌های لازم آن را تامین کنند. لذا این پروژه‌ها چه از جانب آخوندی و چه از سوی هر فرد دیگری به این زودی قابل حل نیست و بعید است که فردی بتواند آنها را تکمیل کند. افراد مغرضی که سطحی به قضیه نگاه می‌کنند، به راحتی به آخوندی ایراد می‌گیرند. ولی وزیر راه تلاش خود را کرده و اینکه بهتر از این می‌توانست کار کند یا خیر، طبعاً فردی نسبت به دیروز می‌تواند عملکرد بهتری داشته باشد. چون آنچه آخوندی تحویل گرفته، منطقی و معقول نبوده و هیچگاه هم فرصت نشده که تشریح شود وزارتخانه را با چه شرایطی تحویل گرفته است.

مغرضانه از آخوندی ایراد می‌گیرند

در مقابل اقتصاد غیر رسمی سکوت نکنید

در همایش «مسئولیت جامعه مدنی در قبال اقتصاد غیررسمی» مطرح شد

مطالعات انجام شده درباره اقتصاد غیررسمی در سازمان‌های بین‌المللی بررسی شد.

بهرام شهریاری، مسئول کمیته اجرایی شورای سازمان‌های جامعه مدنی ایران، ضمن ارائه تاریخچه‌ای از این شورا، آن را نهادی ملی، مدنی، غیرسیاسی و مستقل معرفی کرد که از خرداد سال ۱۳۸۷ با بیش از صد سازمان غیردولتی عضو، آغاز به کار کرد.

وی گفت: مقاله‌ای با نام «اسیدپاشی به چهره اقتصاد ایران» از دکتر رنانی می‌خواندم که به بهانه موضوع اسیدپاشی، به مسائلی مانند اقتصاد غیررسمی پرداخته بودند که همانگونه که با پیدانشدن عوامل اسیدپاشی بی‌اعتمادی به دولت ایجاد شد، شرایط تحریم نیز این

شورای سازمان‌های جامعه مدنی همایش «مسئولیت جامعه مدنی در قبال اقتصاد غیررسمی» را ۵ مهر در سالن اجتماعات سندیکای شرکتهای ساختمانی برگزار کرد. در این نشست فیروزه صابر مدیرعامل بنیاد توسعه کارآفرینی زنان و جوانان، علی دینی ترکمانی اقتصاددان، سیدحسن افتخاریان عضو کمیسیون اقتصاد غیررسمی سازمان بین‌المللی کار ILO، بهرام شهریاری مسئول کمیته اجرایی شورای سازمان‌های جامعه مدنی ایران و مهندس محمد عطاردیان نماینده بخش خصوصی در سازمان بین‌المللی کار به سخنرانی پرداختند.

در این نشست موضوعاتی چون نهاد‌های مدنی و اقتصاد غیررسمی با رویکرد توسعه انسانی، گونه‌شناسی آسیب‌های اقتصاد غیررسمی و

بی‌اعتمادی را به همراه داشت.

شهریاری با بیان این که یکی از دلایل وجود و رشد چنین اقتصادی عدم شفافیت در محورهای اقتصادی کشور است ادامه داد: ما در تصمیمات کلانمان در اقتصاد به زیرساختهای اقتصادی کشور توجه نکرده‌ایم. مثلاً در صنعت خودروسازی اعلام کردند که در سال ۱۴۰۴ تولید خودرو در صنعت خودرو سازی باید به سه و نیم میلیون خودرو برسد ولی به این امر توجه نشده است که آیا مثلاً صنعت فولاد ما کشتش تولید این تعداد خودرو را دارد یا نه.

شهریاری ادامه داد: به هر جهت ما در دولت یازدهم در حوزه صنعت دارای نیروهای هستیم که دارای تجربه‌های موفقی در گذشته بوده‌اند ولی در حال حاضر نمی‌توانند به خوبی حرکت کنند. اینها نشان می‌دهد که دستهایی وجود دارد که مانع این حرکتها می‌شود و این دستها همان چیزی است که ما از آن به عنوان اقتصاد غیررسمی یاد می‌کنیم.

رقابتهای غیراصولی گاه بازار را آلوده کرده است و در حوزه اقتصادی کنشگران اقتصادی را از حوزه رقابت خارج می‌کند و عدم تعادل در محیط کسب و کار به وجود می‌آورد و به اقتصاد غیررسمی دامن می‌زند.

وی با بیان این مطلب ضمن انتقاد از تسهیلات موجود برای نهادهای اقتصادی با ماهیت نظامی و دولتی از جمله پرداخت نکردن مالیات و نیروی انسانی ارزان، آن را موجب از گردونه خارج شدن کنشگران اقتصادی دانست.

وی افزود: عدم شفافیت در برنامه توسعه مملکت، غیرمعلوم بودن محورهای توسعه، عدم تدارک زیرساختهای لازم برای توسعه به رشد اقتصاد غیررسمی دامن می‌زند. که آن نیز فاصله طبقاتی را افزایش می‌دهد و قدرت خرید را پایین می‌آورد. علاوه بر این عدم راستگویی در بازار شایع می‌شود و در نهایت این اقتصاد غیررسمی باعث عدم حرکت اقتصاد رسمی می‌شود.

وی با تصریح اینکه الیگارش اقتصادی و قدرت‌های مالی نیز در این چرخه معیوب سهم دارند، بانک‌ها را از جمله نهادهایی دانست که با قدرت مالی خود، حوزه کسب و کار را تحت الشعاع قرار می‌دهند. وی

دکتر علی دینی ترکمانی:
کارکرد نهادهای مدنی
دموکراتیزه کردن فضا است
که می‌تواند نظام حکمرانی
را از افتادن در تله‌افتادگی
تو در تو و جذب ضعیف
نجات دهد. ساختار قدرت
باید بازتر شود و نهادهای
مدنی حضور داشته باشند و
نظام تصمیم‌گیری
و تصمیم‌سازی بهتر شود تا
با بهبود عملکرد اقتصادی از
ابعاد اقتصاد غیررسمی
هم بکاهیم.

کمپین نخریدن خودرو صفر داخلی را نیز از اتفاقات پیش‌بینی نشده این سازوکار غلط دانست و آن را از نتایج غلط وجود اقتصاد غیررسمی برشمرد.

در بخش دیگر این همایش دکتر علی دینی ترکمانی با موضوع «نهادهای مدنی و اقتصادی غیررسمی با رویکرد توسعه

انسانی» مطالبی را بیان کرد.

وی ضمن ارائه تعریفی از توسعه، آن را افزایش قابلیت تک‌تک افراد جامعه دانست. وی علاوه بر شاخص‌های اقتصادی، مواردی چون طول عمر، باسوادی، وضعیت بهداشتی و درمانی را نیز معرف توسعه انسانی قلمداد کرد و هدف آن را برآورده کردن کرامت انسان دانست.

وی با اشاره به لزوم داشتن رویکرد نظام مند به تحولات توسعه‌ای در ادامه سخنان خود، توسعه سیاسی و اقتصادی را دو روی سکه‌ای به نام توسعه انسانی دانست و با تقسیم مفهوم آزادی به دو بخش فرآیندی و فرصتی افزود: نمود آزادی فرآیندی، صندوق رای و نمود آزادی فرصتی، فرصت‌های اقتصادی به وجود آمده در جامعه است.

این اقتصاددان با بیان اینکه حاشیه‌نشینی شهری از نتایج قابل توجه اقتصاد غیررسمی است، ابعاد این اقتصاد را حدود ۲۲ درصد اعلام کرد و با بهره‌گیری از تعریف بیکاری برمبنای میزان درآمد فرد به ازای کار مشخص اذعان داشت: تعداد ساعات کار در هفته معیار مناسبی برای آمارهای مربوط به بیکاری نیست و تکدی‌گری، دست‌فروشی، حاشیه‌نشینی شهرها و ایجاد شغل‌های کاذب، زندگی‌های کف و معیشتی نیز از دیگر نمودهای زندگی معیشتی برشمرده می‌شود. وی در بخش دیگری از سخنان خود اضافه

فیروزه صابر مدیرعامل بنیاد توسعه کارآفرینی زنان و جوانان با ارائه موضوعی با عنوان «افعال مجهول و افعال بی‌ضمیر در اقتصاد غیررسمی» سخنران بعدی این نشست بود که ضمن ارائه تعریفی از اقتصاد غیررسمی به عنوان موردی مستثنی از قواعد و قوانین معمول اقتصاد شامل روابط مالکیتی، اجازه تجاری، قراردادهای کاری، اعتبار مالی و سیستمهای تأمین اجتماعی؛ این بخش از اقتصاد را معاف از مالیات و خارج از حیطه تولید ناخالص ملی معرفی کرد.

وی براساس مصوبات و توصیه‌نامه‌های سازمان بین‌المللی کار ضمن تعریف و تفکیک افراد شاغل از افراد فعال در اقتصاد غیررسمی و واحدهای اقتصادی از واحدهای تولیدی و کارفرمایان حاضر در این بخش از اقتصاد، عدم پرداخت بیمه به کارگران این بخش و به رسمیت شناخته نشدن توسط قوانین را از موارد آسیب‌زا در اقتصاد غیررسمی دانست.

صابر در ادامه محوریت از امنیت در اقتصاد غیررسمی را شامل بهره‌مند نبودن از امنیت بازار کار، امنیت اشتغال، امنیت کار و امنیت بازسازی مهارت و نمایندگی برشمرد و به توصیف هر یک از این موارد پرداخت.

مدیرعامل بنیاد توسعه کارآفرینی زنان و جوانان همچنین با ارائه آماري از ابعاد مختلف اقتصاد غیررسمی در جهان، ایران را در بین ۳۰ اقتصاد بزرگ از نظر اتلاف

سرمایه برحسب زنان در جایگاه نخست و برحسب مردان حائزرتبه دوازدهم عنوان داشت. او گفت: طبق گفته وزیر کار از ۲۲ میلیون شاغل در کشور، ۱۵ میلیون آنها دارای بیمه هستند و ۷ میلیون دارای کار غیررسمی هستند. حدود یک سوم واحدهای صنفی ما غیررسمی و فاقد پروانه هستند.

وی افزود: اگر بخواهیم اقتصاد غیررسمی را بررسی کنیم طبق تعاریف نهادها (شامل شرکتهای ثبت نشده و شرکتهای شبه دولتی) و افراد (شامل کارگر مزدبگیر غیررسمی، کارگر مزدبگیر غیررسمی در نهاد رسمی و

کند، و افزود: دلیل مشکلات کنونی از نظر من «ظرفیت جذب ضعیف» است که با وجود امکانات و ثروت و نیروی انسانی توان تبدیل امکانات را به ظرفیت تولید مولد نداریم. اقتصاد ما درگیر مشکل متابولیسمی جدی است و ظرفیت جذب ضعیف آن از نظام حکمرانی است که دچار شکست نظام مند یا قفل شدگی سیستمی شده است. دلیل ضعف حکمرانی هم درگیر بودن با وضعیت تو در توی نهادی هستیم. در اقتصاد سیاسی ما موازی کاری و اتلاف منابع زیاد و پاسخ گویی و مسئولیت پذیری پایین است و دچار

دورزدن بالای قوانین و بی‌ثباتی و شکست در هماهنگ سازی نهادی هستیم. دکتر علی دینی ترکمانی افزود: در این فضا کارکرد نهادهای مدنی دموکراتیزه کردن فضا است که می‌تواند نظام حکمرانی را از افتادن در تله افتادگی تو در تو و جذب ضعیف نجات دهد. ساختار قدرت باید بازتر شود و نهادهای مدنی حضور داشته باشند و نظام تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی بهتر شود تا با بهبود عملکرد اقتصادی از ابعاد اقتصاد غیررسمی هم بکاهیم.

کرد: مقصد اقتصاد غیررسمی نظام تدبیر امور ما در سطح کلان است. مادرشناسایی معضلات درست عمل می‌کنیم اما در فرموله کردن و حل مسئله مرتکب اشتباهاتی می‌شویم. وی با یادآوری وعده‌های سال‌های اولیه انقلاب در خصوص صاحب‌خانه کردن همه اقشار جامعه نتیجه عملی آن را قطعه قطعه شدن زمین در کلان‌شهرها و گسترش افقی شهرها عنوان کرد و افزود: بر این اساس بود که تجربه‌های موفق چون شهرک اکباتان و آتی‌ساز و... به علت نوعی تجدیدستیزی کنار گذاشته شدند.

در این شرایط طرح‌هایی چون مسکن مهر حکم نوعی نوش داریوی دیرهنگام را یافت که به دلیل اجرای نامناسب و جانمایی در بیابانها و با حداقل امکانات رفاهی سبب بروز نوع جدیدی از حاشیه‌نشینی‌ها در مراحل بعدی می‌شود. سیاستهایی مانند مسکن مهر را باید در دهه ۶۰ اجرا می‌کردیم در حالی که در گذشته با نگاهی تجدیدستیز با مسئله‌ای مانند اکباتان مخالفت کردیم و مشکل را به اینجا کشاندیم. این مصداقی از حکمرانی اشتباه است که بر مبنای شایسته‌سالاری و تخصص و اطلاعاتی که نهادهای مدنی در اختیار دارند نیست.

بحث بعدی بحث انفجار جمعیت است که از سال ۱۳۵۵ تا سال ۱۳۷۵ جمعیت کشور دو برابر شده است و از عوامل نرخ بیکاری کنونی است. در حال حاضر ۳-۳/۵ میلیون بیکار داریم که

ممکن است به ۹-۱۰ میلیون نفر برسد و همه سراز اقتصاد غیررسمی درآورند.

نمونه دیگر ناتوانی ما در استفاده از فرصت‌های اقتصادی موجود است. تولید ناخالص ما حدود ۵۴۰ میلیارد دلار است و تولید ناخالص ترکیه حدود هزار میلیارد دلار، در حالی که جمعیت مساوی داریم، یعنی درآمد سرانه دو برابر ما.

وی ۳۷ سال گذشته را سالهای از دست رفته از لحاظ اقتصادی نامید و راهکار را در پیاده شدن نظام حکمرانی شایسته سالار دانست که از اطلاعات و منابع نهادهای مدنی استفاده

خوبش فرماها) هستند، که طبق آنچه ۱۸ سال پیش مهندس سبحانی عنوان کرد ۴۰ درصد درآمد کشور در این بخش قرار گرفته است.

وی درباره نهاد های مربوط به اقتصاد غیر رسمی عنوان کرد: طبق اعلام آقای جهانگیری در سال ۱۳۹۲ بنگاه هایی که به بخش خصوصی واگذار شده فقط ۱۷ درصد به

بخش خصوصی واقعی و اکثر آن به بخش غیر واقعی واگذار شده اند. این بخش های شبه دولتی حیات دوزیستی دارند و در جایی که ریسک پذیری و مالیات مطرح می شود خود را خصوصی دانسته و در جایی که بودجه و انحصار بازار و امکانات مطرح می شود خود را دولتی می دانند.

وی خاطر نشان کرد: طبق گزارشی ۷ هزار موسسه مالی غیرقانونی وجود دارد. و طبق گزارشی دیگر ۶ موسسه از این موسسات بالغ بر ۲۰ درصد نقدینگی کشور را در اختیار دارند که حدود ۱۵۰ هزار میلیارد تومان است. طبق گزارش فرشاد مومنی ۵۷ درصد بنگاه های اقتصادی ما تک نفره و ۹۲ درصد بنگاه ها با کمتر از ۵ عضو هستند. در سال های اخیر ۱۴ هزار بنگاه فعال در شهرک های صنعتی تعطیل شده اند که این نشان می دهد شرایط بخش رسمی اقتصاد بخش خصوصی به دلیل بحران شرکت های شبه دولتی بد بوده است. به طور ضمنی وقتی بخش خصوصی در اقتصاد با شبه دولتی ها در اقتصاد غیر رسمی با قدرت رقابتی کاملا بالاتر روبرو می شوند ناچار به عبور از شرایطی هستند که آنها به وجود آورده اند. حداقلش این است که رشوه بدهند و دو دفتره باشند. اینها چیزهایی است که قبض ریبخته است و به مدد اقتصاد غیر رسمی بخش خصوصی هم دچار آن شده است.

حجم و تعداد موسسات فراقانون مالی و به دنبال آن گستره عملیات مالی این بخش در حدی است که دیوان حسابرسی تا یک قرن هم قادر به محاسبه کامل و کافی آن نخواهد بود. وی با انتقاد از عدم پیروی ۴۰

درصد درآمد ملی کشور که در این موسسات حاضر است، از نظم و قانون واحد، ادامه این روند را موجب پیدایش و رشد سریع فساد و به دنبال آن تزییع منابع مالی و اقتصادی کشور قلمداد کرد.

خانم صابر در ادامه صحبت های خود طبق توصیه کتاب «بازآفرینی دولت»، دولت راه گشا را دولتی سکاندار و نه پاروزن، رسالت مدار و نه مقرراتی و توان افزار و نه خدمتگذار خواند و با اشاره به رابطه مردم، سازمان های مردم نهاد و دولت و رابطه بین این سه مقوله، راهکارهایی را تحت عنوان جنبش هویت بخشی و امنیت انسانی ارائه کرد.

وی شناسنامه دار شدن فعالان غیر رسمی (افراد/ نهادها) را یکی از بازوهای عمده جنبش هویت بخشی و امنیت انسانی دانست و آگاهی سازی، توانمندسازی، قانونمندسازی و عنصر تشویق و ترغیب را از محورهای آن برشمرد. توسعه تعاملات انسانی با شاخصه هایی چون سازماندهی، تعمیق و گسترش گفتگوهای اجتماعی و نقش آفرینی تشکلهای حرفه ای از دیگر مواردی بود که خانم صابر ذیل این جنبش به آنها اشاره کرد.

سید حسن افتخاریان، عضو کمیسیون اقتصاد غیر رسمی سازمان بین المللی کار (ILO)

آخرین سخنران اصلی این همایش بود که به روشهای تسهیل گذار از اقتصاد غیر رسمی به اقتصاد رسمی پرداخت. وی عنوان کرد: این بحث در دو سال اخیر به یکی از پرچالش ترین بحث ها در سازمان بین المللی کار تبدیل شده است چرا که به دلیل همین اقتصاد غیر رسمی در بسیاری

از کشورها اجرا نمی شود. مثلا سازمان ملل در مورد کار کودک قانونی دارد ولی وجود اقتصاد غیر رسمی باعث کار کودکان در کشورها می شود. اقتصاد غیر رسمی پدیده ای نیست که در تنها در ایران وجود داشته باشد بلکه همه کشورها درگیر این مسئله هستند و فعالان این حوزه اقتصادی در دنیا دارای اتحادیه های بزرگ هستند

و حداقل در حد فردی و دست فروشی و... پدیده منفی نیست.

افتخاریان اضافه کرد: با این که ۷۵ درصد اقتصاد هند و بخش اعظم اقتصاد برزیل غیر رسمی است این دو کشور در نوع مواجهه با این موضوع و شناسنامه دار و رسمی کردن آن بهترین عملکرد را داشته اند.

وی در ادامه به تعریف اقتصاد پنهان پرداخت و داشتن اطلاعات درباره اندازه این اقتصاد را از جنبه شکاف مالیاتی و اثر بخشی سیاست های پولی و مالی و توزیع درآمد مهم توصیف کرد.

وی در ادامه به سوابق پدیده اقتصاد غیر رسمی در نوشته های اقتصادی پرداخت و با ارایه تاریخچه ای در مورد این اقتصاد در مناطق مختلف جهان، در مورد تحقیقات اولیه و منابع کلاسیک در زمینه اقتصاد غیر رسمی توضیحاتی را ارایه کرد. بنا به تصریح وی از نکات مورد توجه این مطالعات، پژوهش هایی بود که در دهه چهل در مورد این اقتصاد انجام شده بود.

وی با ارایه گزارشاتی از مراجع آماری و پژوهشی داخلی و خارجی، اطلاعات در مورد اقتصاد پنهان در ایران و سایر کشورهای جهان را غیر قابل دسترس و اندک خواند اما تاکید کرد که آنچه مشخص است حکایت از روند رو به رشد این اقتصاد دارد و طبق نظر سازمان بین المللی کار حاکمیت نامطلوب عامل اصلی اقتصاد غیر رسمی است. مفهوم مهاجرت و خوداشتغالی در مرکز ادبیات اقتصاد غیر رسمی قرار دارند. البته اشتغال غیر رسمی به اشتغال کمک می کند و دست فروشی از اولین اشتغال های

غیررسمی بوده که درباره آن تحقیقات زیادی صورت گرفته است. مشاغل خانگی هم جزو اقتصاد غیررسمی است. ۸۵ درصد اقتصاد هند را مشاغل خانگی تشکیل می‌دهد.

آقای افتخاریان افزود: فقر فرهنگی در جوامعی که اقتصاد غیررسمی گسترده‌ای دارند قابل توجه است چنانچه دولت کانادا زنان و بچه‌ها را اصلی‌ترین آسیب‌دیدگان اقتصاد غیررسمی هستند.

وی گفت مشکلات ساختاری در اقتصاد ایران وجود دارد که نمی‌گذارد اقتصاد غیررسمی پایین بیاید. وی کاهش نسبی درآمد سرانه کشور به قیمت ثابت، کاهش قدرت خرید مردم و مشکلات ساختاری در اقتصاد ایران اعم از روند نزولی درآمد سرانه واقعی و گزارش نشدن بخشی از درآمد راز مهمترین دلایل رشد اقتصاد پنهان برشمرد.

آقای افتخاریان با گسترده توصیف کردن فرار مالیاتی در ایران و گسترش قاچاق کالا آنها را از دیگر دلایل بالا بودن رشد اقتصاد پنهان و غیررسمی دانست.

وی کل فعالیت‌های اقتصادی یک کشور را به فعالیت‌های قانونی و غیرقانونی تقسیم کرد و گفت: فعالیت‌های قانونی تنها وقتی رسمی است که گزارش شود به طوری که حتی فعالیت‌های مربوط به تشکل‌ها می‌تواند در شمار اقتصاد غیررسمی باشد

عضو کمیسیون اقتصاد غیررسمی سازمان بین‌المللی کار (ILO) در بخش پایانی

صحبتهای خود به پنج واقعیت حیاتی در مورد اقتصاد غیررسمی اشاره کرد. از منظری عظیم بودن حجم این اقتصاد در کشورهای در حال توسعه، بهره‌وری به شدت پایین در مقایسه با اقتصاد رسمی، پایین بودن نرخ بهره‌وری و عدم امکان شکوفایی در این اقتصاد، بی‌ارتباط بودن با اقتصاد رسمی و کوچک شدن این اقتصاد با رشد و توسعه کشورها این پنج واقعیت حیاتی در مورد اقتصاد غیررسمی را تشکیل می‌دهند.

وی درباره وظیفه انجمن‌ها نیز گفت: بعضی وقتها گفتمان‌هایی در جامعه رایج می‌شود و در قالب آن اقداماتی انجام می‌شود، وظیفه نهاد‌های مدنی آشکارسازی گفتمان و حرکت در راستای تغییر آن است. مثلاً شاخص ویژه اقتصاد غیررسمی فقر و بهره‌وری پایین است اما کارفرماها معتقدند بخش غیررسمی به دلیل شمول زیاد آن پولدارترند.

در ادامه این همایش افراد به بیان پرسشهای خود از سخنرانان جلسه پرداختند از جمله مهندس سحرخیز که روی مسئله شرکت‌های شبه‌دولتی تاکید داشت و سخنرانان در این باره توضیحاتی دادند.

مهندس ترکمانی در این باره گفت: در اقتصاد غیررسمی تحت پوشش بیمه نبودن نیز مطرح است که درباره شرکت‌های شبه دولتی صادق نیست. ولی آنها از باب پرداخت نکردن مالیات شامل این تعریف می‌شوند. به نظر من باید این مراکز قدرت اقتصادی راز قسمت محروم

اقتصاد غیررسمی جدا دانست و برای تعریف و تبیین آن ترم جدیدی آورد که با کارکرد خود فقرا را تولید و بازتولید می‌کنند.

خانم صابر در پاسخ مهندس سحرخیز گفت: در شرایط امروز ما وزنه به نفع شبه‌دولتی‌ها است و قابل مقایسه با بخش دیگر اقتصاد غیررسمی نیست. نهاد‌های مدنی قادر هستند با آگاهی بخشی و فاصله گرفتن از فضای سیاسی صرف و در راستای مسئولیت اجتماعی و به عنوان مطالبه اجتماعی رسیدگی به این مورد را خواستار شوند.

در پایان مهندس محمد عطار‌دیان، رئیس شورای سازمان‌های جامعه مدنی به بیان دیدگاه‌ها و جمع‌بندی همایش پرداخت.

وی گفت: به نظر من ما علاوه بر اقتصاد شبه دولتی و اقتصاد خصوصی دارای اقتصاد سومی به نام اقتصاد حاکمیتی هستیم و اقتصادی که مانع خیلی چیزها شده همین اقتصاد است. در حال حاضر ما در کشور بانک خصوصی به معنای واقعی نداریم چرا که بخش اعظم سهام‌های این بانکها در اختیار اقتصاد حکومتی است. در بحث اقتصاد غیررسمی بحث نفی یا قبول این اقتصاد نیست چرا که قسمتهای مختلف این اقتصاد با یکدیگر متفاوت هستند و مثلاً یک کودک کار خیابانی هم غیررسمی محسوب می‌شود، فلان سازمان بزرگ حکومتی هم همچنین. بنابراین بحث بر سر تسهیل انتقال اقتصاد غیررسمی به اقتصاد رسمی و بحث بر سر سامان پیدا کردن آنهاست.

رئیس شورای سازمان‌های جامعه مدنی حل این مسئله را داری رانندن جامعه مدنی به بخش خصوصی و عمومی کردن شعار مبارزه با فساد و گفتمان‌سازی در این زمینه توسط نهاد‌های مدنی دانست و گفت: جمع‌بندی من از این جلسه این است که تنها راه برون رفت از این مسائل از سوی جامعه مدنی این است که سکوت نکنیم، حرف بزنیم، حرف بزنیم، حرف بزنیم.

بنا به اعلام بهرام شهریاری، مسئول کمیته اجرایی همایش، نشست بعدی این شورا در ماه آینده برگزار می‌شود و موضوع قانونمند کردن فضای مدنی را مورد بررسی قرار می‌دهد.

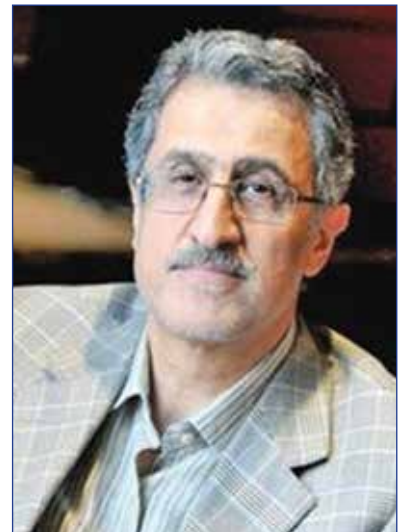

جهش رشد اقتصادی با توانمندسازی بخش خصوصی

سیاست‌های حمایتی دولت از صادرات بخش خصوصی است که فعالان اتاق در این خصوص در حال تدوین و ارائه راهکارهای مناسب به دولتی‌ها هستند.

به اعتقاد رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران اگر فرش قرمزی برای سرمایه‌گذاری خارجی پهن می‌شود، ایجاد تسهیلات برای فعالان اقتصادی داخلی نیز می‌تواند بخش خصوصی ما را پراکنجه‌تر کند. در ادامه مشروح این گفت‌وگو را با مسعود خوانساری، رئیس اتاق تهران می‌خوانید.

تحلیل شرایط جدید در دوره پساتحریم از آنجا که حضور برندهای معروف دنیا در ایران را به همراه خواهد داشت بسیار پراهمیت است. از همان نخستین روزهای پس از توافق رقابت تنگاتنگی میان سرمایه‌گذاران، تاجران و بازرگانان خارجی برای ورود به فصل جدید مبادلات اقتصادی با ایران آغاز شده است. در این بین فعالان اقتصادی و بخش خصوصی کشور می‌خواهند از برداشتن تحریم‌ها برای افزایش صادرات بهره‌برداری کنند تا بار دیگر کالای ایرانی به مرزهای جدید دست یابد. این امر نیازمند تدوین

است که قدرت رقابت بنگاه‌ها تحلیل برود. طی چند سال گذشته عوامل اثرگذاری چون سوءمدیریت در اقتصاد، تحریم‌های بین‌المللی و نتایج آن چون رکود عمیق و تورم بالا باعث شده است تا بنگاه‌های اقتصادی ما دیگر توان رقابت نداشته باشند. ضمن این که پیش از آن هم، مزیت رقابتی بسیاری از بنگاه‌های ما برپایه دلار ارزان بود و با جهش قیمت دلار در سال‌های قبل، این بنگاه‌ها نیز در رقابت بسیار کم‌توان شده‌اند. مجموعه این عوامل با کاهش قابل توجه تقاضا در داخل نیز همراه شده است تا

بیشینه کردن منفعت کار اقتصادی قدم برمی‌دارد که نفعش برای همگان است. این یک امر بدیهی است که ما نیاز داریم برای به‌روز کردن فناوری‌ها، استفاده از متخصصان و تامین سرمایه از ظرفیت‌های موجود در خارج هم بهره بگیریم. بحث قبلی من نیز ناظر بر این بود که اگر تسهیلاتی برای سرمایه‌گذار خارجی فراهم شده و برایش فرش قرمزی پهن می‌شود، در داخل و برای فعالان اقتصادی داخلی نیز این تسهیلات ایجاد شود. دو سال رشد اقتصادی منفی و پس از آن رکود فراگیر در اقتصاد باعث شده

پس از حصول توافق شاهد ورود هیات‌های خارجی بوده‌ایم. شما به عنوان رئیس اتاق تهران این اظهار نظر را مطرح کردید که ناچیان اقتصاد ایران خارجی نیستند و باید آنها را در داخل جست‌وجو کرد. به دلیل رشد اقتصادی منفی و رکود آیا از نظر شما فعالان داخلی و بنگاه‌ها هم چنان قدرت رقابت را حفظ کرده‌اند؟

تردید نکنیم که ناچی اقتصاد ایران بخش خصوصی واقعی است. چون به واقع هم دلسوز اقتصاد کشور است و هم در جهت درستی که علم و تجربه نشان داده یعنی

صادرات کاهشی بوده است آیا می‌توانیم تا پایان سال شاهد جبران این موضوع و رسیدن به صادرات ۷۰ میلیارد دلاری پیش‌بینی شده باشیم؟

این که صادرات ما به ۷۰ میلیارد دلار برسد، امری بعید است. برابر آماري که هم‌اکنون در اختیار داریم صادرات غیرنفتي پنج ماهه اول سال جاری کمی بیش از ۱۳ میلیارد دلار بوده است. احتمالاً با انتشار آمار نیمه اول این رقم به سختی به ۱۵ میلیارد دلار خواهد رسید. از طرفی، به طور سنتی آمار صادرات در شش ماهه دوم سال کمتر از شش ماهه اول است. مثلاً در حالی که صادرات نیمه اول سال گذشته رقمی حدود ۲۰ میلیارد دلار بود تا پایان سال این رقم به ۳۶ میلیارد دلار رسید. با این تفاسیر و آنچه در اقتصاد ما در جریان است نمی‌توانیم برای سال ۹۴ خوش‌بینانه رقم ۷۰ میلیارد دلار را بگوییم. صادرات غیرنفتی ما در سال گذشته و با افزایش قابل توجهی که پیدا کرده بود به ۳۶ میلیارد دلار رسید. با در نظر گرفتن آنچه تاکنون در روند تجارت خارجی طی شده و انتظاری که می‌توان از شش ماه آینده داشت باید گفت که احتمالاً امسال نمی‌توانیم به نرخ صادرات سال ۹۳ دست پیدا کنیم. همان‌طور که تاکنون صادرات کمتری نسبت به سال قبل داشته‌ایم به احتمال فراوان تا پایان سال نیز همین روند حفظ و حتی فاصله با سال قبل بیشتر می‌شود.

در دولت یازدهم با برنامه‌ریزی‌های انجام شده سعی شد از رکود و تورم فاصله گرفته شود اما دوباره شاهد بازگشت رکود

جدیدی ایجاد کند و هم بازارهای گذشته را احیا کند. البته ما در بازارهای صادراتی دنیا به طور کل سهم چندان شاخصی نداشتیم. بازارهای صادرات سنتی ما تا حدودی تهدید شد که می‌توان با مدیریت درست آن را دوباره به دست آورد زیرا کالاهایی چون پسته یا فرش یا زعفران ایرانی از نظر کیفیت و مطلوبیت در بازارهای جهانی تقریباً بی‌رقیب است. آنچه ما از بازارهای صادراتی از دست دادیم بیشتر مربوط به نفت و فرآورده‌های نفتی بود که بازبایی آن وابسته به شرایط بازار جهانی نفت است.

برای تحقق شعار تولید صادرات محور چه پیش‌شرط‌هایی نیاز داریم؟

در بحث تولید صادرات محور مهمترین موضوع این است که اگر بخواهیم صادرات را توسعه دهیم باید قبول کنیم که وارد رقابت بین‌المللی شویم و پیش‌شرط آن این است که به‌روزترین تکنولوژی و جدیدترین تجهیزات را وارد کنیم. در حال حاضر متوسط عمر تکنولوژی‌های جدید سه ماه است و ما برای افزایش صادرات باید ابتدا بتوانیم با ورود تکنولوژی‌های جدید وارد زنجیره جهانی شویم.

بنگاه‌های ما طی دوره تحریم بدون سرمایه‌گذاری جدید و نبود تکنولوژی و تجهیزات مدرن رشدی نکرده‌اند. این در حالی است که رقبای آنها شاهد رشد متمادی بوده‌اند؛ بنابراین برای رسیدن به تولید صادرات محور نیاز به برنامه‌ریزی مدون داریم.

با توجه به این که از ابتدای سال روند

تولیدکنندگان با انبارهای پراز کالا مواجه شوند. حالا بنگاه‌های ما در حال رکود، با خطوط تعطیل و نیمه‌تعطیل، کمبود مواد اولیه و فناوری قدیمی گرفتار هستند و بالطبع در حال حاضر شرایط رقابتی مناسبی ندارند. البته این مساله به خاطر شرایط کلی اقتصاد بیمار ماست؛ فکر کنید یک ورزشکار که از ابتدا با تمرین، آموزش، تغذیه مناسب و امکانات مکفی رشد کرده و بزرگ شده است، با یک فرد بیمار و ناتوان که در سال‌های گذشته دچار سوءتغذیه، کمبود امکانات، نبود آموزش و محدودیت‌های شدید شده، در یک خط قرار بگیرند که مسابقه بدهند. مسلم است برنده کیست. اما می‌توانید شما این بیمار را با اتکا به تعدد ظرفیت‌هایی که دارید، درمان و تقویت کنید و از او یک بنگاه قدرتمند بسازید.

با لغو تحریم‌ها چه استراتژی‌هایی را می‌توان برای توسعه بازارهای صادراتی و نیز بازبایی بازارهای از دست رفته طراحی کرد؟

به نظر من استراتژی «اقتصاد درون‌زای برون‌نگر» که همان اقتصاد مقاومتی است، قابل‌اعتناترین است. این استراتژی هم در دل سیاست‌های اقتصاد مقاومتی است هم با اصول علم و تجربه در اقتصاد و ظرفیت‌های موجود ما همخوانی دارد. ما می‌توانیم با مشارکت سرمایه و تخصص خارجی در داخل تولیداتی داشته باشیم که رویکرد صادراتی داشته باشد. کالایی تولید کنیم که هم ما راز واردات آن بی‌نیاز کند و هم در بازارهای دنیا خریدار داشته باشد. این استراتژی که البته اجرای آن اصلاً به سادگی بیان‌ش نیست، می‌تواند هم برای ما بازارهای صادراتی

هستیم. پیشنهاد بخش خصوصی برای رفع این موضوع چیست؟

دولت در مورد کنترل تورم خوب عمل کرد و توانست ابتدا روند افزایش نرخ تورم را کنترل کند و بعد آن را به طور محسوسی کاهش دهد اما در مورد رکود هنوز موفقیتی حاصل نشده است. درست است که کشور از رشد منفی و رکود اسمی خارج شده است اما این موضوع بیشتر به دلیل رشد تولید نفت بود و صنایع کوچک و متوسط ما هم چنان گرفتار رکود هستند و این رکود در سال جاری عمیق تر شده است. برای خروج از رکود راه‌های گوناگونی پیشنهاد شده است که به نظر نمی‌رسد کارایی لازم را داشته باشد. به هر حال ما در مقطعی هستیم که باید چند تصمیم اساسی را بدون در نظر گرفتن مصلحت‌های سیاسی اتخاذ کنیم.

در این کشور بیش از ۷۰ میلیون نفر ماهانه یارانه نقدی دریافت می‌کنند در حالی که قرار بود این یارانه طی مدت کوتاهی بعد از واقعی شدن قیمت حامل‌های انرژی به افراد کم‌بضاعت داده شود تا بتوانند خود را با شرایط جدید تطبیق دهند. اما این یارانه تبدیل شده است به یک مستمری که هر ماه پرداخت می‌شود و همه از فقیر و متمول هم از آن برخوردار هستند، اما این یارانه باید فقط به نیازمندان واقعی پرداخت شود. در مقابل باید به تولید و صنعت به طور مقطعی کمک کرد تا بتوانند از رکود خارج شوند. قیمت حامل‌های انرژی نیز باید واقعی شود و دولت از تعیین دستوری نرخ ارز دست بردارد. اگر چند تصمیم اساسی و مهم به طور هم‌عرض گرفته و اجرا شود تا در اقتصاد

آزادسازی صورت بگیرد، زمینه خروج از رکود هم فراهم می‌شود.

آینده اقتصاد ایران را پس از لغو تحریم‌ها چطور پیش بینی می‌کنید؟

دو مسیر برای اقتصاد ایران متصور است. ابتدا ادامه مسیری که در سال‌های وفور پیموده شده است؛ یعنی هزینه‌کرد درآمدهای نفتی و اختصاص دلار ارزان برای واردات کالا و تضعیف تولید داخل و ایجاد یک رونق پوشالی و بهبود کوتاه‌مدت که در نهایت یک ضربه مهلک کاری برای اقتصاد ایران خواهد بود.

استراتژی «اقتصاد درون‌زای برون‌نگر» که همان اقتصاد مقاومتی است، قابل‌اعتناترین است. این استراتژی هم در دل سیاست‌های اقتصاد مقاومتی است هم با اصول علم و تجربه در اقتصاد و ظرفیت‌های موجود ما همخوانی دارد. ما می‌توانیم با مشارکت سرمایه و تخصص خارجی در داخل تولیداتی داشته باشیم که رویکرد صادراتی داشته باشد

راه دوم در پیش گرفتن آزادسازی و از بین بردن رانت و امتیاز با استفاده از توان و تولید داخل و سرمایه و فناوری خارجی است، جایی که دلارهای نفتی هزینه واردات کالاهای ساخته شده نشود. ما به یقین باید به راه دوم برویم. در دولت یازدهم نیز این دیدگاه وجود دارد که اجازه ندهید اقتصاد مجدداً به بستربیماری هلندی بیفتد. ما هم امیدواریم این دیدگاه‌های نظری در عرصه عمل هم به اجرا دربیاید.

زمینه‌های ارتقای بخش خصوصی را در چه بخش‌هایی می‌دانید؟

بخش خصوصی در کشور ما اجازه فعالیت آزادانه را پیدا نکرده است چون همواره با رقباتی سرسخت دولتی و شبه‌دولتی در یک رقابت نابرابر حضور دارد. هر جا که به بخش خصوصی میدان داده شود، می‌تواند با تکیه بر توان خود موفق شود، حالا می‌خواهد صادرات نفت باشد یا احداث پتروشیمی یا طرح‌های صنعتی و معدنی. بخش خصوصی در عرصه‌های مختلفی موفق بوده اما یا دولت به تعهدات خود عمل نکرده است یا این که رقیبی شبه‌دولتی و بزرگ با امکانات و رانت فراوان در مقابل خود دیده است. اعتقاد داریم بخش خصوصی اگر امکان فعالیت و تعامل آزاد داشته باشد می‌تواند به خوبی اقتصاد کشور را به پیش ببرد. شرط این کار دست کشیدن دولت از اجرا و تصدی‌گری و پرداختن به نظارت و مدیریت است؛ کاری که البته برای نهاد دولت در کشور ما بسیار سخت و دشوار است.

بسمه تعالی

اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران

جناب آقای مهندس جلال پوریاست محترم اتاق

موضوع: برنامه آن اتاق برای سال های آتی و دوره، ششم.

باسلام و احترام - عطف به جلسه ای که در محضر حضرتعالی تشکیل و اعلام فرمودند که برنامه اجرایی اتاق در دست تهیه می باشد، این سندیکای وظیفه خود می داند که موارد زیر را مطرح تا در صورت تایید در برنامه اتاق قرار گیرد:

۱- اجرای تمامی مفاد قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار.

بناظر بر آنکه استحضار دارند چپیک از مفاد آن به طور کامل اجرا شده است در حالی که این قانون با هدف ایجاد بستر مناسب برای اجرای اصل ۴۴ تبیه و تصویب شده است و قطعاً خلل فعلی در اجرای آن هدف اصلی را محقق نخواهد کرد و خسران و ضرر ملی به همراه خواهد داشت.

۲- اجرای سیاست خصوصی سازی برای طی مسیر توسعه پایدار کشور و اقدامات لازم در جهت آماده سازی های فزاینده و اجتماعی برای تحقق این امر مهم و گسترش آن در حوزه های سیاسی و بالانتره محصول این اقدامات می تواند توسعه اقتصادی کشور را به همراه داشته باشد.

در حوزه های سیاسی، لازم است. بخشی از سیاست کشور معطوف گسترش حوزه فعالیت بخش خصوصی در داخل و بخصوص خارج از کشور گردد.

۳- جلوگیری از سیطره رده به تراید شرکت‌های دولتی در اقتصاد ایران که خسران ملی به همراه داشته و قطعاً مغایر طی مسیر توسعه پایدار بوده و چنانچه توسعه ای وجود داشته باشد، بخشی و غیر جامع و محصول آن توسعه نمایدار خواهد بود نظیر آنچه در شوروی سابق شاهد بودیم!

۴- توجه ویژه و اقدام در جهت عادلانه سازی و جلوگیری از منغ تحمیل شرایط ناعادلانه از طرف دولت به بخش خصوصی در قرارداد های فی مابین (موضوع

بندج ماده ۱۱ قانون فوق الاشاره).

زیرا این امر به تضعیف مستمر بخش خصوصی منجر می شود در نتیجه بخش خصوصی نمی تواند عمده دار بخشی از وظایف دولت در اجرای سیاست خصوصی سازی گردد.

۵- تلاش برای ایجاد قدرت قانونی لازم در نتیجه بحث هایی که در شورای گفتگو به استناد ماده ۷۵ قانون برنامه پنج ساله پنجم انجام می شود. متأسفانه تاکنون نتیجه بحث ها توسط دستگاههای اجرایی بخصوص وزارت امور اقتصاد و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور اجرا نشده است. این موضوع را در بحث مالیات بر ارزش افزوده و شرایط عمومی پیمان شاهد بودیم، با توجه به ماده ۱۱ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار که ماده ۷۵ قرار است استمرار یابد لذا تلاش در جهت قدرت بخشیدن قانونی به نتایج مذاکرات امر بسیار مهمی می باشد.

۶- اتاق بازرگانی لازم است تمهیداتی بی اندیش که دولتی در سایه باشد و مستقلاً اعلام نظر و اراده طریق نماید تا تصمیمات و مسیر حرکت دولت با جهت توسعه پایدار کشور و اجرای سیاست خصوصی سازی باشد. سکوت حتی پیروی از هر آنچه دولت با انجام می دهند، بخصوص در انعقاد قراردادها با شرکتهای دولتی در همه حوزه ها قطعاً به نتیجه مطلوبی منتهی نخواهد شد.

۷- اتاق بازرگانی در کنار مجلس شورای اسلامی باید دارای استراتژی و برنامه باشد و دائماً همچون اتاق فکری با مجلس در ارتباط باشد. نمایندگانی متخصص و متناسب در کمیسیون ها و ادواته باشد تا برنامه های اتاق را که مهمترین آنها اقتصاد آزاد و اجرای سیاست خصوصی سازی و بهبود مستمر کسب و کار است را بتوانند دنبال کنند و در مسیر توسعه مجلس محترم را سوق دهند، این نمایندگان باید قبلاً برای یکپارچگی در ابراز نظرات و احاطه به برنامه های اتاق در جلسات مشترک با هیئت مدیره و مسئولان ذیربط برنامه، بهنگار، همراه و بهنگام شوند، نباید به اظهار نظرهای شخصی و فاصله دار از برنامه های اتاق سپردارند.

۸- اتاق بازرگانی باید بعنوان یک مدعی، به نمایندگی از طرف بخش خصوصی خواهان اخذ مالیات از کلیه پتانسیل های اقتصادی کشور باشد، امروز بخش عظیمی از ثروت ملی در دست شرکتهای دولتی و شبه دولتی و سازمانهایی نظیر ستاد اجرایی، و بنیادها و شرکتهای زیرمجموعه آستان قدس رضوی و اسلام، از مالیات معاف هستند، قطعاً اخذ مالیات از حدود ۱۵٪ اقتصاد در دست بخش خصوصی نمی تواند برای اداره کشورمان بدون نیاز به لغت کفانی باشد و این امر با انعقدات مقامات طراز اول کشور بخصوص مقام معظم رهبری نیز منافات دارد، یادآوری و اقدام در اینگونه موارد از طرف اتاق بازرگانی یک وظیفه ملی محسوب می گردد که به سگوفایی اقتصاد، کمک موثر می نماید. معافیت از مالیات قطعاً ضعف این مدیریت ها را نیز مستور می نماید تا آنجا که در عملکرد ایشان دچار زیان می باشند، و این موضوع در تولید ناخالص ملی اثرات سویی داشته و دارد.

موارد بسیار دیگری در ذہن فعالان اقتصادی وجود دارد کہ بندہ فکر می کنم کتباً نظرات آنها اندر کردہ. تا بہینت رینہ محترم اتاق و شخص جنابعالی بتوانید در برنامہ ہی خود، بستر یک مسیر شستی بہ توجہ پایدار کشور را پایہ گذاری نمایند، بدون پیچکونہ تعارفی این انتظار از بہینت رینہ فعلی کہ بجگی در زمرہ خبرگان جامعہ اقتصادی و اجرایی کشور ہستند، انتظار بختی است.

این تشکل عضو اتاق برای ہمہ کوزہ ہمراہی و ہمکاری و ہجکامی با آن ریاست محترم و بہینت رینہ بسیار ارجمند و کرامی اعلام آمادگی نماید.

با تقدیم احترامات
سندکای شکرتهسای ساختمانی ایران
رئیس، بہینت رینہ - منوچہر گلستانی

رونوشت:

- ۱- با عرض سلام و ارادت بہ محضر جناب آقای دکتر سلطانی نایب رئیس محترم و محبوب اتاق.
- ۲- با عرض سلام و ارادت بہ محضر جناب آقای مهندس مسعود خوانساری نایب رئیس محترم و محبوب اتاق.
- ۳- با عرض سلام و ارادت بہ محضر جناب مهندس محمد رضا انصاری نایب رئیس محترم و محبوب اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران.
- ۴- با عرض سلام و ارادت بہ محضر جناب آقای مهندس سائمی نایب رئیس محترم و محبوب اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران.
- ۵- با عرض سلام و ارادت بہ محضر جناب آقای مهندس سپر موزن عضو محترم بہینت رینہ و خزانہ دار محترم اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران.
- ۶- با عرض سلام و ارادت بہ محضر جناب آقای مهندس کاظمی عضو محترم بہینت رینہ اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران.
- ۷- با عرض سلام و ارادت بہ محضر جناب آقای ہومن حاجی پور معاون محترم امور تشکل ہی اتاق بازرگانی، صنایع و معادن و کشاورزی ایران.
- ۸- جناب آقای مهندس رامینہ ریاست محترم جامعہ مهندسان مشاور ایران بہت استحضار و در صورت صلاحدید در مورد برنامہ اتاق در دورہ ہشتم نقطہ نظر ہی صاحب آن جامعہ بہ ایشان اعلام کردہ. قبلاً از بذل توجہی کہ می فرمایند نہایت تشکر را دارہ.
- ۹- دبیر کل محترم کانون کارآفرینان تومہد کراہجت استحضار و یادآوری می شود، بنظر اینجانب کانون لازم است در مورد برنامہ اتاق برای دورہ ہشتم اعلام نظر کتبی نماید.
- ۱۰- دبیرخانہ سندکای شکرتهسای ساختمانی ایران.

شورای هماهنگی تشکلهای مهندسی، صنفی، حرفه‌ای کشور

به نام خدا

تاریخ: ۱۳۹۴/۰۸/۰۵
شماره: ۴۸۳۴ - ش

جناب آقای دکتر قمری پور

ریاست محترم کمیسیون اقتصاد مجلس شورای اسلامی ایران

موضوع: لایحه اصلاحی مالیات بر ارزش افزوده

باسلام،

احتراماً، پیرو ارسال لایحه اصلاح قانون مالیات بر ارزش افزوده از سوی هیأت محترم دولت به مجلس محترم شورای اسلامی و بررسی آن در کمیسیون اقتصادی مجلس به استحضار می‌رساند این لایحه با اصلاحاتی که نسبت به دوره آزمایشی تهیه گردیده دارای اشکالاتی به مراتب بیشتر از آنچه در دوره آزمایشی برای بخش خصوصی بویژه در بخش سازندگان و پیمانکاران اعمال گردید، می‌باشد و در صورت تصویب و ابلاغ این لایحه، شکل فعلی نه تنها اهداف عالی اصلاح نظام مالیاتی را محقق نخواهد کرد بلکه قشر عظیمی از مخاطبان این قانون را که سازندگان زیربنایی و سازندگی هستند به بن بست کامل می‌کشد.

لایحه پیشنهادی از سوی وزارت محترم امور اقتصادی و دارایی بدون توجه به نظرات، بخش خصوصی از جمله این شورا (مستند به مواد ۳ و ۲ قانون بهبود مستمر محیط کسب و کار) تنظیم و دارای اہمات و تناقضات قانونی بشرح زیر است:

۱- اہمات در تاریخ تعلق مالیات از خدمات پیمانکاری: همانطور که مستفید ماخذ مجامع مالیات، بهای کالا یا خدمت مندرج در صورت حساب و تاریخ تعلق آن در حال حاضر عملاً تاریخ ارائه خدمت و در لایحه مورد بحث عملاً تاریخ شناسایی درآمد می‌باشد، بر این اساس در قراردادهای منقذہ کارفرمایان با پیمانکاران و مشاوران، در حال حاضر مطابق بند ۴ ماده ۱۱ قانون جاری به صورت وضعیت و ضمیمه‌های اولیه تهیه شده توسط پیمانکاران و مشاوران تعلق میکشد. این در حالی است که مبلغ صورت وضعیت مذکور در اغلب موارد در بررسی مالی که توسط کارفرمایان صورت میکشد، کاهش می‌یابد و با تاخیر فراوان پرداخت می‌شود. از باب همین اشکال مجلس محترم در ماده ۹ قانون حد اکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور مصوب ۹۱/۰۵/۰۱ و دستگاههای اجرایی طرف قرارداد با پیمانکاران و مشاوران را مکلف به پرداخت مالیات ارزش افزوده صورت وضعیت نامنومده و عواقب عدم پرداخت را متوجه ایشان دانسته است. وجود این ماده به این مفهوم است که قانونگذار به دستی تشخیص داده که تکلیف پیمانکاران و مشاوران به پرداخت مالیات بر ارزش افزوده بلافاصله پس از ارسال صورت وضعیت و قبل از دریافت وجه آن از کارفرما منطقی و منصفانه بوده است که انتظار می‌رفت در لایحه اصلاحی به شکل صحیح اصلاح می‌گردید.

لذا برای اصلاح لایحه پیشنهاد میکردد در بند ۵ ماده ۱۶ لایحه اصلاحی که در مورد تاریخ تعلق مالیات خدمات پیمانکاری مکارش شده است این عبارت جایگزین متن فعلی شود: "در پیمانهای منقذہ دستگاههای اجرایی به عنوان کارفرما با پیمانکاران و مشاوران، ماخذ تاریخ تعلق و مجامع مالیات، تاریخ پرداخت صورت وضعیت مالی باید شده یا علی الحساب پرداختی توسط کارفرما می‌باشد"

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران • سندیکای شرکتهای مهندسی و پیمانکاری ناکت گاز و تپوئیس • انجمن مهندسان مشاوران و معماران و شهرسازان • کارکنان طرحی مهندسی و طراحی مونتاز ایران • انجمن تولیدکنندگان و مشاوران صنعتی ساختمان • انجمن شرکتهای اتومبیلرانی صنعتی • انجمن سازندگان تجهیزات صنعتی ایران • انجمن شرکتهای بازرسی فنی و آزمایشهای غیر مخرب ایران • انجمن شرکتهای مهندسی و ساخت • انجمن صنایع تکنیکال خدمات فنی و مهندسی ایران • انجمن شرکتهای صنعت آب و فاضلاب

پیمان آبادگران
مهر ۱۳۹۴
شماره ۳۳۵

دبیرخانه: تهران، میدان هفتم تیر، خیابان خردمند جنوبی، شماره ۴۷، طبقه پنجم، واحد ۱۶ - تلفن: ۸۸۳۴۵۴۳۹، ۸۸۳۴۵۴۳۷، فاکس: ۸۸۳۴۵۴۳۸
رئیس: محمدرضا انصاری
نایب رئیس: منوچهر ملکبانی فرد
تلفن: ۲۴۸۰۱۷۰۰-۲
تلفن: ۸۸۸۳۰۸۶۱-۸۸۸۴۲۶۹۲
تلفن: ۸۸۵۷۳۱۷۶-۸۸۵۷۳۱۷۷
تلفکس: ۲۲۱۳۴۹۹۲ (۱۷۰۲)
تلفکس: ۸۸۳۰۹۶۸۰
تلفکس: ۸۸۵۷۵۲۱۲

۲- حذف مواد ۲۹ و ۳۰ لایحه اصلاحی

در صورتی که پیش‌نهاد فوق‌الذکر در بنده ۵ ماده ۱۶ لایحه اصلاحی صورت گیرد نیازی به محارث مواد ۲۹ و ۳۰ لایحه اصلاحی که دارای ابهام و ایراد اساسی است نمی‌باشد. در ماده ۲۹ کارفرمایان و خریداران غیردولتی را تکلیف و تکلف به پرداخت مالیات بر ارزش افزوده در وجه مودیان طرف معامله نموده و مسئولیت تضامنی را که مغایر با اصل تعریف مالیات بر ارزش افزوده است مطرح نموده در ماده ۳۰ طرح‌های تکمیل داراییهای سرمایه‌ای که از منابع دولت استفاده می‌نمایند را تکلیف نموده است. در صورتیکه مطابق قانون مالیات بر ارزش افزوده تکلیف مودیان مشخص و تفاوتی در کارفرمایان به جهت ادای تکلیف قانونی و پرداخت مالیات صورت وضعیت در وجه مودیان وجود ندارد. این امر به وضوح در ماده ۲ قانون حد اکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور درج و به دستگامهای اجرائی (کارفرمایان) را در ادای تکالیف مالیاتی در یک گروه قرار داده است.

و استنباط محرز دیگر در ماده ۳۰ واریز مالیات صورتحسابهای پیمانکاران مستقیماً از سوی دستگامهای اجرائی به حساب سازمان امور مالیاتی پیش‌بینی گردیده که مغایر با روح قانون و مواد ۹، ۲۶، ۲۷، ۲۸ لایحه اصلاحی می‌باشد چرا که طبق قانون، مودی تکلف است مالیات بر ارزش افزوده صورت کارکرد (صورتحساب یا فاکتور) خود را از خریدار خدمت یا کالا وصول نماید و پس از کسر آنچه در موقع خرید مصالح و ابزار و سایر پرداخت نموده است باقی را به حساب سازمان امور مالیاتی واریز نماید. لذا محارث ماده ۲۹ و ۳۰ لایحه بدون منطق و مغایر و خلاف قانون است و بدون اصلاح عملاً قابلیت اجرائی ندارد و توجه فرمایند در حرفه پیمانکاری طرحها، بیش از ۷۰٪ مالیات مذکور قبلاً توسط پیمانکاران به فروشندگان مصالح و تجهیزات پرداخت شده است و سهم سازمان امور مالیاتی کمتر از ۳۰٪ است.

۳- تحدید زمان رسیدگی:

در قانون مالیات بر ارزش افزوده که مهلت ارائه اظهارنامه توسط مودی مشخص، ولی مهلت رسیدگی به آن توسط سازمان امور مالیاتی مشخص نشده است، بنابراین سازمان امور مالیاتی متحمل خواهد بود در حرمان مثلاً یک سال تا ده سال بعد از ارائه اظهارنامه مالیاتی به مودی مراجعه و تقاضای رسیدگی به اسناد و مدارک مربوط را نماید و مدعی مالیات بر ارزش افزوده و جرائم سنوات قبل شود. رسیدگی به اظهارنامه های مالیات بر ارزش افزوده که عمدتاً تا اخیر انجام می‌شود و کارشناسان مالیاتی بعد از رسیدگی، جرائم مالیات را از زمان اتمام مهلت ارائه اظهارنامه توسط مودی مطالبه می‌نمایند این موضوع بایستی در ماده ۲۷ و ۵۸ اصلاح گردد. (زمان رسیدگی و تعلق مالیات و جرائم در قانون مشخص شود) پیشنهاد می‌گردد مهلت رسیدگی اظهارنامه های مالیات ارزش افزوده حداکثر ۲ سال باشد.

۴- ماده ۲۷؛ پیشنهاد میگردد: عبارت «مطابق فرم نمونه سازمان امور مالیاتی کشور» حذف و بجای آن عبارت «حادی مشخصات و اطلاعات کامل خریدار و فروشنده و نوع و مبلغ کالا و خدمات و قیاس بر اساس نظر سازمان امور مالیاتی» درج گردد. چون امکان استفاده از این فرم برای همه مودیان وجود ندارد.

۵- ماده ۵۸؛ «تاخیر در پرداخت مالیات های موضوع این قانون در موارد مقرر...» پیشنهاد می‌گردد:

عبارت «از زمان انقضای مهلت تسلیم اظهارنامه» حذف و بجای آن عبارت «از زمان قطعیت بدهی مالیاتی» «مشابه قانون مالیاتهای مستقیم» جایگزین گردد.

دبیرخانه: تهران، میدان هفتم تیر، خیابان خردمند جنوبی، شماره ۴۷، طبقه پنجم، واحد ۱۶ - تلفن: ۸۸۳۴۵۴۳۹، ۸۸۳۴۵۴۳۷، فاکس: ۸۸۳۴۵۴۳۸
رئیس: محمدرضا انصاری
نایب رئیس: منوچهر ملکبانی فرد
تلفن: ۲۴۸۰۱۷۰۰-۲
تلفن: ۸۸۵۷۳۱۷۷ - ۸۸۵۷۳۱۷۶
تلفن: ۸۸۸۴۲۶۹۲ - ۸۸۸۳۰۸۶۱
تلفن: ۸۸۵۷۵۲۱۲
فکس: ۲۲۱۳۴۹۹۲ (۱۷۰۲)
فکس: ۸۸۳۰۹۶۸۰

سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران • سندیکای شرکتهای ساختمانی و صنعتی ایران • جامعه مهندسان مشاور ایران • کانون حساسری پیمانکاران عمرانی ایران • انجمن شرکتهای راهسازی ایران • سندیکای صنعت برق ایران • انجمن نیرو و سازان صنعتی
انجمن مدیران فنی و اجرایی • انجمن شرکتهای مهندسی و پیمانکاری نفت گاز و پتروشیمی • انجمن مهندسان مشاور مشاورین مشاوران • کانون طراحی مهندسی و طراحی مونتاز ایران • انجمن تولیدکنندگان و فناوریان صنعتی ساختمان • انجمن شرکتهای اتومبیلرانی صنعتی
انجمن سازندگان تجهیزات صنعتی ایران • انجمن شرکتهای بازرسی فنی و آزمایشهای غیرمخرب ایران • انجمن شرکتهای مهندسی وساخت • انجمن سازندگان خدمات فنی و مهندسی ایران • انجمن شرکتهای صنعت آب وفاضلاب

شورای هماهنگی تشکلهای مهندسی، صنفی، حرفه‌ای کشور

تاریخ: ۱۳۹۴/۰۸/۰۵
شماره: ۴۸۳۴ - ش

۶- ماده ۵۷؛ با توجه به توضیحات تبصره یک ماده ۲۴ با عنایت به عدم اعتبار صورتحساب مذکور دریافت جریمه تاخیر پرداخت موضوع بند ماده ۵۷ لایحه، دریافت جریمه ۱۰۰٪ موضوع این بند اجتناب بوده. لذا پیشنهاد می‌گردد جریمه این بند تا ۲۰٪ تعدیل یابد.

۷- تبصره ۳ ماده ۲۴: در مورد اشخاص حقوقی و تحقیقی که بر مبنای قانون، عرضه کالا و ارائه خدمات ایشان معاف از مالیات می باشد (از جمله فعالیت در مناطق آزاد و ویژه اقتصادی) ضرورت است با توجه به اینکه بخشی از خریدهای آنها خارج از مناطق آزاد صورت می پذیرد و مشمول پرداخت مالیات و عوارض بوده، ترتیبی اتخاذ گردد که مبلغ پرداختی از این بابت برای اشخاص مذکور اعتبار مالیاتی تلقی گردیده و قابل تفریق با مالیات متعلقه پرداختی باشد و یا مسترد گردد. لذا پیشنهاد می‌گردد تبصره ۳ ماده ۲۴ پیش نویس لایحه مالیات بر ارزش افزوده اصلاح یا حذف گردد.

بدیهی است مواد و موارد مرتبط با درخواستهای فوق الذکر در سایر قسمتهای لایحه لازم است متناسباً اصلاح و منطبق گردند
قبلاً از بذل توجهی که می فرمایند نهایت تشکر را دارد.

با تقدیم احترام
محمد رضا انصاری
رئیس هیات اجرایی

سندیکای شرکتی ساختمانی ایران • انجمن شرکتی مهندسی و پیمانکاری نفت، گاز و پتروشیمی • انجمن مهندسان مشاور و معماران و مشاوران • کانون سراسری پیمانکاران عمرانی ایران • انجمن شرکتی راهسازی ایران • سندیکای صنعت برق ایران • انجمن کنویر سازان مسکن
انجمن سازندگان تجهیزات صنعتی ایران • انجمن شرکتی بازرسی فنی و آزمایشهای غیر مخرب ایران • انجمن شرکتی مهندسی و ساخت • انجمن صادرکنندگان خدمات فنی و مهندسی ایران • انجمن شرکتی خدمات فنی و مهندسی ایران • انجمن تولیدکنندگان و فروشندگان ساختمانی • انجمن شرکتی اتومبیلرسان صنعتی

دبیرخانه: تهران، میدان هفتم تیر، خیابان خردمند جنوبی، شماره ۴۷، طبقه پنجم، واحد ۱۶ - تلفن: ۸۸۳۴۵۴۳۹، ۸۸۳۴۵۴۳۷، فاکس: ۸۸۳۴۵۴۳۸
رئیس: محمدرضا انصاری
نایب رئیس: منوچهر ملکبانی فرد
تلفن: ۲۴۸۰۱۷۰۰-۲
تلفن: ۸۸۵۷۳۱۷۷-۸۸۵۷۳۱۷۶
تلفن: ۸۸۳۰۸۶۱-۸۸۴۲۶۹۲
تلفکس: ۸۸۵۷۵۲۱۲
تلفکس: ۲۲۱۳۴۶۹۲ (۱۷۰۲)
تلفکس: ۸۸۳۰۹۶۸۰

شماره:	۹۴/۱۷۴۷۳۳	بخشنامه به معاونت فنی و توسعه امور زیربنایی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان ها، دستگاههای اجرایی، پیمانکاران و مهندسان مشاور سراسر کشور
تاریخ:	۱۳۹۴/۰۷/۲۲	
موضوع: حق بیمه قراردادهای مهندسان مشاور و پیمانکاران		
<p>پیرو بخشنامه شماره ۵۴/۲۸۰۰-۶۷۷۲-۱ مورخ ۱۳۶۴/۶/۲۸ ابلاغی این سازمان، از تاریخ این ابلاغ، در طرحها و پروژههایی که مشمول بخشنامه یاد شده می شوند، چنانچه دستگاههای اجرایی حداکثر پس از یک ماه از تأیید صورتحساب مهندسان مشاور یا صورت وضعیت پیمانکاران نسبت به پرداخت آنها اقدام ننمایند، باید بلافاصله نسبت به واریز نمودن حق بیمه صورتحساب یا صورت وضعیت یاد شده مطابق با قرارداد به حساب سازمان تأمین اجتماعی اقدام لازم را به عمل آورند. در غیر اینصورت چنانچه مشاور یا پیمانکار مربوط، به دلیل تأخیر دستگاه اجرایی، مشمول جریمه دیرکرد در پرداخت حق بیمه کارکنان شاغل و بیمه بیکاری خود شوند، دستگاه اجرایی موظف به پرداخت اصل و جرایم حاصل از دیرکرد پرداخت آن خواهد بود.</p>		
 احمد باقر نوبخت		

ش. س. ۸۲۹۲۶۱

توسعه امور زیربنایی سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور تقاضا نمود که این حفظ ارزش اسناد خزانه تا تاریخ سررسید اوراق محسوب شود. جناب آقای مهندس شافعی و همکارانشان این درخواست را بررسی و بحق بودن درخواست پیمانکاران را تأیید نمودند و طی نامه شماره ۱۳۲۱۷۲ مورخ ۱۳۹۴/۶/۲۵ که تصویر آن در مجله چاپ می گردد از جناب آقای دکتر نوبخت تقاضا نمودند که بازه زمانی مبنای محاسبه از تاریخ انتشار اسناد خزانه تا تاریخ سررسید اسناد در پرداختها مدنظر قرار گیرد. سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران ضمن اظهار رضایت و تشکر از اقدام درست و بحق جناب آقای مهندس شافعی و همکارانشان امیدوار است سازمان مدیریت و برنامه ریزی که متولی امور ساخت و ساز کشور است با صدور بخشنامه های لازم روند امور ساخت و ساز را که از مسیر ثواب خارج شده است به مسیر درست هدایت نماید و امید و کارایی را مجدداً به شرکتهای پیمانکاری و مشاوره شاغل در حرفه احداث برگرداند.

همانطوریکه همه پیمانکاران و مشاوران در صنعت احداث مستحضرند سالهای سال است که تاخیر در پرداخت مطالبات پیمانکاران در سیستمهای دولتی بخصوص در طرحهای عمرانی به فعالان این صنعت هزینه تحمیل می کند و سندیکای شرکتهای ساختمانی ایران و سایر انجمنهای مرتبط با حرفه پیمانکاری مرتباً در این رابطه با دولت های وقت مکاتبه داشته و درخواست جبران هزینه های دیرکرد پرداخت می کردند که متأسفانه در اکثر موارد یا جوابی داده نمی شد و یا به گونه ای مسئله را لوٹ می نمودند. همانطوری که انتظار می رفت دولت تدبیر و امید براساس مصوبات خود و با حمایت مجلس محترم تصمیم گرفت که بخشی از مطالبات پیمانکاران را با اوراق اسناد خزانه اسلامی پرداخت نماید و به درستی برای جلوگیری از افت ارزش قدرت خرید مقرر کرد که بازه زمانی بنای محاسبه برابر با مدت زمان حدفاصل تاریخ تأیید آخرین صورت وضعیت تا تاریخ انتشار را لحاظ نماید. انجمن شرکتهای راهسازی از جناب آقای شافعی معاون فنی و

ریاست جمهوری
سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

شماره: ۱۳۲۱۷۲
تاریخ: ۱۳۹۴/۰۶/۲۵
پرست: دارد

بسمتعالی

جناب آقای دکتر نوبخت

رئیس محترم سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

موضوع: این نامه اجرایی بند (ط) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۳۹۴ کل کشور

با سلام و احترام؛

ضمن ارسال تصویر نامه انجمن شرکت‌های راهسازی ایران به شماره ۲۷۷۲ مورخ ۱۳۹۴/۰۵/۲۶، به استحضار می‌رساند مطابق تبصره‌های ۱ و ۲ ذیل ماده ۲ این نامه اجرایی بند (ط) تبصره (۶) قانون بودجه سال ۱۳۹۴ کل کشور (موضوع بخشنامه شماره ۱۳۳۴۷/ت/۵۱۸۰۲ هـ مورخ ۱۳۹۴/۰۲/۰۸)، در محاسبه مبلغ حفظ قدرت خرید اسناد خزانه اسلامی، بازه زمانی مبنای محاسبه برابر با مدت زمان حد فاصل تاریخ تأیید آخرین صورت وضعیت طلبکار غیردولتی توسط ذی حساب و مقام مجاز دستگاه اجرایی تا تاریخ انتشار اسناد مذکور لحاظ شده است. در این ارتباط، موارد زیر شایان توجه است:

۱- تأخیر در پرداخت مطالبات طلبکاران غیردولتی طرف قرارداد و تورم موجود منجر به کاهش قدرت خرید و اتلاف دارایی‌های طلبکاران و منافع مترتب از آن می‌شود؛

۲- قاعده فقهی اتلاف: «من أتلف مال الغير فهو له ضامن»: هرگاه کسی مال دیگری یا منابع مترتب بر آن را بدون اذن صاحبش تلف کند در برابر صاحب آن ضامن و مسئول است، خواه تلف از روی علم و قصد باشد یا نه؛

۳- مواد قانونی نظیر ماده ۳۲۸ قانون مدنی: هرکس مال غیر را تلف کند ضامن آن است و باید مثل یا قیمت آن را بدهد اعم از این که از روی عمد تلف کرده باشد یا بدون عمد و اعم از این که عین باشد یا منفعت و اگر آن را ناقص یا معیوب کند ضامن نقص قیمت آن مال است.

۴- هدف از پرداخت مبلغ حفظ قدرت خرید در اسناد خزانه اسلامی، رفع اشکالات پیش گفته می‌باشد.

با عنایت به موارد فوق، پیشنهاد می‌شود بازه زمانی مبنای محاسبه، از تاریخ انتشار اسناد خزانه اسلامی تا تاریخ سررسید اسناد نیز در پرداخت‌ها در نظر گرفته شده و حفظ قدرت خرید در این بازه زمانی، با نرخ شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی اعلامی توسط بانک مرکزی بروز شود.

در این صورت، با فرض نرخ تورم سالانه ۱۴ درصد، پرداخت برای تامین حفظ قدرت خرید در بازه زمانی تاریخ انتشار اسناد تا تاریخ سررسید آن نسبت به وضعیت موجود، در هر سال به ازای هر ۱۰۰۰ میلیارد تومان به میزان ۱۴۰ میلیارد تومان بار مالی جدید برای دولت به همراه خواهد داشت. ولیکن علاوه بر رعایت قانون، مانع تضعیف فعالان عرصه سازندگی کشور می‌شود. لذا خواهشمند است در خصوص تهیه دستورالعملی به منظور اعمال موارد یاد شده ارائه طریق فرمایید.

غلامرضا گنجی
معاون فنی و تخصصی امور زیربنایی

ش.ش: ۴۶۶۳۳۹

دورنگار مرکزی: ۳۳۱۱۲۴۶

مرکز تلفن: ۴-۳۳۳۷۱

تهران - میدان بهارستان - خیابان دانشسرا

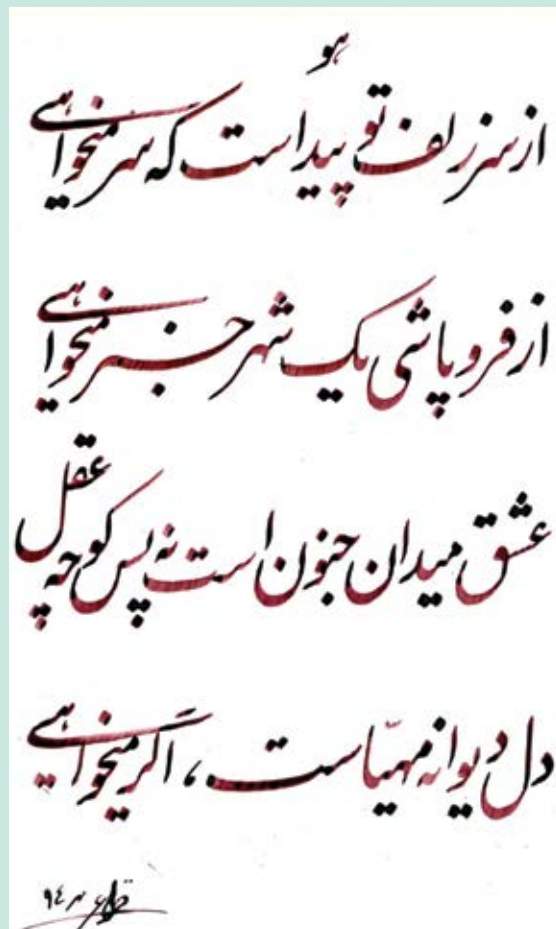
پاگرد در راه پله‌ها، زمینه‌ساز فراغتی کوتاه برای انسان از فشار ناشی از بالا رفتن از پله‌ها است و این پاگرد در مجله.....

کمیسیون انتشارات

چرا کتاب نمی‌خوانیم؟*

- ۱- کتاب نمی‌خوانیم زیرا نیازی به کتاب احساس نمی‌کنیم.
- ۲- کتاب نمی‌خوانیم زیرا دچار خود شیفتگی فرهنگی شده ایم (هنر نزد ایرانیان است و بس!).
- ۳- کتاب نمی‌خوانیم زیرا از شک کردن در پایه‌های نظری مان می‌ترسیم.
- ۴- کتاب نمی‌خوانیم زیرا احساس می‌کنیم به قله‌های یقین رسیده ایم و دچار همه چیزدانی شده ایم.
- ۵- کتاب نمی‌خوانیم زیرا فکر می‌کنیم مساله‌ی میهمی وجود ندارد.
- ۶- کتاب نمی‌خوانیم چون هنوز در دوره فرهنگ شفاهی به سر می‌بریم.
- ۷- کتاب نمی‌خوانیم چون دچار تنبلی و بی‌حالی شده ایم.
- ۸- کتاب نمی‌خوانیم زیرا بیش از حد ساده انگاریم و اهل تحلیل را به تمسخر می‌گیریم.
- ۹- کتاب نمی‌خوانیم زیرا هیچ چیز برای ما جدی نیست.
- ۱۰- کتاب نمی‌خوانیم زیرا به تدریج، پیمانه معرفتی مان ظرفیت خود را از دست داده است و می‌پنداریم قله‌های علم را فتح کرده ایم.
- ۱۱- کتاب نمی‌خوانیم زیرا به تناقضات درونی مان آگاه نیستیم.
- ۱۲- کتاب نمی‌خوانیم زیرا ملتی شنیداری و مقلد هستیم.
- ۱۳- کتاب نمی‌خوانیم زیرا ارزش دانایی و آگاهی را نمی‌دانیم.
- ۱۴- کتاب نمی‌خوانیم زیرا: سطح خوشایندهای ما به نحو رقت آمیزی نزول کرده است.
- ۱۵- کتاب نمی‌خوانیم زیرا: نمی‌دانیم و نمی‌دانیم که نمی‌دانیم.
- ۱۶- کتاب نمی‌خوانیم زیرا: راه تقلید و پیروی و تبعیت را راحت تر یافته ایم.
- ۱۷- کتاب نمی‌خوانیم زیرا: تن به تحقیر ندانستن داده ایم و به این تحقیر هم عادت کرده ایم.
- ۱۸- کتاب نمی‌خوانیم زیرا: در فرهنگ جاری مان، گفت و گو را کنشی فضیلت مندانه نمی‌دانیم و مهارت گفت و گو نداریم.
- ۱۹- کتاب نمی‌خوانیم زیرا: زندگی پر هیاهو و نمایشی را برگزیده ایم.
- ۲۰- و بالاخره، کتاب نمی‌خوانیم زیرا، در مجموعه‌ی زندگی اجتماعی مان، دانا شدن و خردمندانه زیستن، جایی ندارد و دردی از ما دوا نمی‌کند.

*دیدگاه دکتر محمود سریع القلم

مدیران بزرگ چگونه با دیگران ارتباط برقرار می‌کنند؟

اگر فردی نتواند در برقراری ارتباط با دیگران خوب عمل کند، مسلماً نمی‌تواند مدیر خوبی باشد. فکر می‌کنید مدیران بزرگ چگونه با دیگران ارتباط برقرار می‌کنند؟ مدیران بزرگ هنگام صحبت با دیگران ارتباطی عاطفی برقرار می‌کنند. صحبت‌های آنها به گونه‌ای به دیگران الهام می‌بخشد که به آنچه غیرممکن می‌پنداشتند، دست یابند. مدیران بزرگ از ۹ روش برای انتقال پیام استفاده می‌کنند که در ادامه به آن می‌پردازیم.

۱- مخاطبشان را می‌شناسند.

مدیران بزرگ نگران این نیستند که مهم جلوه کنند، تخصص خود را به رخ بکشند یا خود را بزرگ نشان دهند. در عوض، به این فکر می‌کنند که مردم نیاز دارند چه بشنوند و چگونه می‌توانند این پیام را منتقل کنند تا به گوش آنها برسد. البته این بدان معنی نیست که مدیران حرف‌هایی می‌زنند که مردم می‌خواهند بشنوند، دقیقاً برعکس، حرف‌هایی می‌زنند که دانستنش برای مردم مهم است، حتی اگر خوشایند نباشد.

۲- در زمینه زبان بدن تخصص دارند.

مدیران بزرگ دائماً عکس العمل مردم را نسبت به پیامشان پیگیری می‌کنند. در دریافت سرنخ‌هایی همچون حالات چهره و زبان بدن مخاطب سریعند چرا که می‌دانند این تنها بازخوردی است که برخی افراد ارائه می‌دهند. مدیران از این تخصص برای اصلاح پیام و تعدیل روابطشان استفاده می‌کنند.

۳- صادق‌اند.

بهترین مدیران می‌دانند که روابط باید به منظور اثربخشی بیشتر، واقعی باشد. آنها نمی‌توانند مردم را وادار به تجزیه و تحلیل صحبت‌هایشان کنند تا راست را از دروغ تشخیص دهند. وقتی نتوانند اطلاعات خاصی را بیان کنند، حقیقت را می‌گویند چرا که پاسخ‌های موقت و نیمه درست منجر به بی‌اعتمادی و اضطراب می‌شود. در هر دو شرایط خوب و بد، صداقت اعتماد می‌آورد.

۴- قابل اعتمادند.

مدیران بزرگ سعی نمی‌کنند کسی که نیستند، باشند. حتماً دلیلی داشته‌اند که زاکربرگ با یک پیراهن ساده و شلوار جین، فیس‌بوک را به سرمایه‌گذاران عرضه کرد. مدیران بزرگ می‌دانند وقتی خودشان باشند مردم جذب پیامشان می‌شوند و وقتی نقش بازی کنند عکس آن اتفاق می‌افتد.

۵- با اقتدار صحبت می‌کنند.

مدیران بزرگ، مبهم، نامطمئن و ضعیف نیستند، در عوض ریسک کرده و درباره‌ی اینکه اوضاع چگونه است و چگونه باید باشد مستقیم سخن می‌گویند.

۶- با گروه‌ها همچون یک فرد صحبت می‌کنند.

مدیران، اغلب برای صحبت با تک‌تک افراد وقت ندارند. چه جمعیتی دور یک میز کنفرانس جمع شده باشند یا یک سالن پر جمعیت، مدیران می‌دانند چگونه صحبت کنند که هر فرد حس کند که مخاطب قرار گرفته است.

۷- گوش می‌دهند.

مدیران بزرگ می‌دانند ارتباط یک خیابان دو طرفه است و آنچه می‌شنوند اغلب مهم‌تر از گفته‌هایشان است. آنها هنگامی که دیگران صحبت می‌کنند فکر نمی‌کنند که چه بگویند، بلکه به دقت گوش می‌دهند و برای درک دیدگاه طرف مقابل کاملاً تمرکز می‌کنند.

۸- از عباراتی همچون "تقصیر من بود"، "اشتباه کردم" و "بخشید" استفاده می‌کنند.

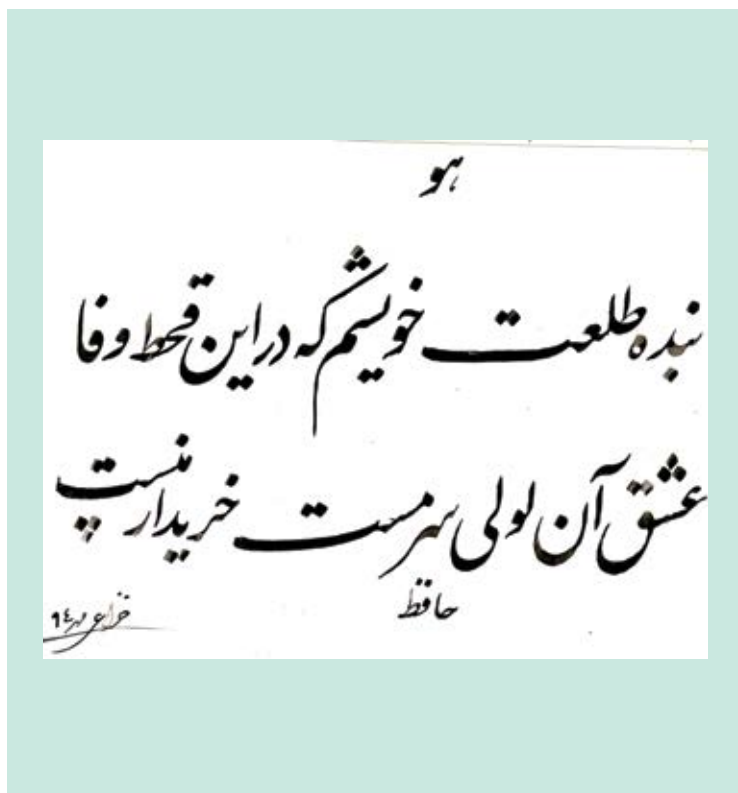
مدیران بزرگ اشتباهاتشان را فوراً می‌پذیرند. صبر نمی‌کنند که دیگران به اشتباهشان پی برده و به آنها گوشزد کنند. مسئولیت حرف‌ها و اعمالشان را به عهده می‌گیرند، حتی زمانی که می‌توانند براحتی شانه خالی کنند.

۹- بازخورد می‌گیرند.

بهترین مدیران هم می‌دانند پیامی که مردم دریافت می‌کنند دقیقاً همان پیامی نیست که ارسال کرده‌اند. بررسی می‌کنند که پیامشان به درستی منتقل شده باشد در غیر این صورت مخاطب را مقرر نمی‌دانند، بلکه پیام را تغییر داده و دوباره امتحان می‌کنند.

۱۰- همه‌ی این ویژگی‌ها را در کنار هم داشته باشید.

مدیران بزرگ متفاوت از دیگران عمل می‌کنند. آنها صادق و قابل اعتمادند. گوش می‌دهند. روابط بهتری برقرار می‌کنند زیرا برای آن ارزش قائل‌اند و این اصلی‌ترین قدم برای مدیریت موفق است.

جزئیات طرح جدید دولت برای گذر از دوره تحریم

برنامه ۶ ماهه از طریق اعطای یارانه تسهیلات، افزایش تقاضا
برای خرید محصولات صنعتی داخل را دنبال می‌کند

از بسته شدن رکود
گذر از رونمایی

علی طیب‌نیا، محمدباقر
نوبخت و ولی‌الله سیف در
نشست خبری که برگزار
کردند توضیح دادند که قرار
است چطور دولت تقاضای
کل اقتصاد ایران را تحریک
کند.

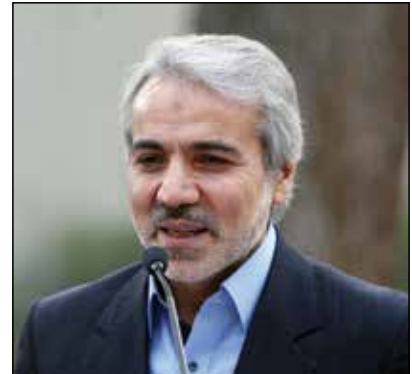
آن است که با اتخاذ سیاست‌های مالی تشویقی، مردم را به خرید کالای داخلی ترغیب کند تا چرخ کارخانجات بزرگ صنعتی به خصوص خودروسازان و لوازم خانگی به گردش درآید. گزارش این نشست در رسانه‌های اقتصادی و عمومی به گونه‌ای بود که مردم را در انتظار یک اقدام بزرگ قرار داد، حال آنکه برخی از کارشناسان در نشست‌های متعددی که در هفته‌های اخیر در محافل اقتصادی و مجامع علمی و دانشگاهی برگزار شد، از دولت خواستند که خود را آماده اجرای اصلاحات اقتصادی عمیقی کند تا بخش خصوصی میدان دار عرصه عمران و توسعه کشور گردد. اکنون دولت گام اول تزیق نقدینگی بدون تولید تورم را آغاز کرده اما کارشناسان اقتصادی این اقدامات را کافی نمی‌دانند و خواستار اقدامات اساسی تری مانند تسویه بدهی خود به بانک مرکزی، پیمانکاران، صندوق‌ها، بیمه‌ها و حمایت واقعی ترو جدی تر از بخش خصوصی هستند. گزارش نشست رونمایی از برنامه کوتاه مدت دولت برای خروج از رکود نشان می‌دهد که دولت یازدهم چه اهدافی را دنبال می‌کند.

دکتر علی طیب‌نیا وزیر اقتصاد، دکتر محمدباقر نوبخت و دکتر ولی‌الله سیف در نشست مشترکی که شنبه، بیست و پنجم مهر برگزار کردند طرح تازه و ۶ ماهه دولت برای خروج از رکود را تشریح و از بسته تدوین شده برای این منظور رونمایی کردند. بسته ای که هدف آن تحریک تقاضای مصرف است. در این نشست مشترک که دولت‌مردان مالی و اقتصادی حضور داشتند کاهش نرخ سودبانکی، اختصاص یارانه برای وام‌های ۲۵ میلیونی خودرو و کارت‌های خرید ۱۰ میلیونی برای کالاهای بادوام داخلی به عنوان برنامه اصلی دولت برای رونق بخشی به بخش صنعتی کشور اعلام شد. براساس آنچه در این نشست اعلام شد دولت انتظار دارد آثار اجرای این سیاست جدید که از نیمه دوم آبان ماه به طور رسمی عملیاتی می‌شود، موجب تقویت رویکرد مقاومتی اقتصاد ایران گردد که در سال‌های اخیر مورد تاکید نهاد‌های عالی بوده است. با آنکه دولت از پیش برنامه‌ای برای تدوین و اعلام این سیاست نداشت اما کاهش شدید قیمت نفت و طولانی شدن دوره انتظار برجام موجب بازگشت رکود به حوزه تولید داخلی شد. اکنون هدف دولت

پیام‌آبادگران
مهر ۱۳۹۴
شماره ۳۳۵

تحریک تقاضا در دستور کار است

رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی به عنوان سخنران اول این نشست و با اعلام این‌که بسته جدید اقتصادی دولت با هدف اجرای سیاست افزایش رشد اقتصادی همراه با مهار تورم اجرا خواهد شد، گفت: این سیاست در یک دوره ۶ ماهه از برجام تا رفع تحریم‌ها اجرایی می‌شود. وی گفت: گرچه در ابتدای دولت توانستیم در شرایطی که در تحریم به سر می‌بردیم با تدوین بسته‌های سیاستی رشد اقتصادی منفی را به سمت مثبت و تورم فزاینده را در روند کاهشی قرار دهیم اما به هر حال کاهش قیمت نفت از سال گذشته، موجب تاثیرگذاری در اقتصاد بین‌الملل و اقتصاد ما شده و شرایط را به سمتی پیش برد که باید بسته سیاستی دیگری را تدوین می‌کردیم تا بتوان دوره بین آغاز اجرایی شدن برجام تا رفع تحریم‌ها را به پایان برسانیم. رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی با اشاره به ابعاد مختلف بسته جدید اقتصادی دولت مبنی بر دوره، مبنای نظری، چارچوب نظری و همچنین ظرفیت قانونی و اجرای آن در دستگاه‌ها گفت: این بسته در یک دوره شش ماهه از آغاز برجام تا رفع تحریم‌ها اجرایی می‌شود که بتوانیم در دوره‌ای که دوره انتظار پساتحریم است، شرایط را به نحو مطلوبی پیش ببریم.

نوبخت همچنین گفت: چارچوب کلی

بسته جدید سیاستی، اقتصاد مقاومتی بوده و به دنبال تجهیز منابع برای افزایش تولید داخلی و همچنین صادرات هستیم. ظرفیت قانونی اجرای این بسته، قانون بودجه، قانون رفع موانع تولید و همچنین قانون برنامه پنجم توسعه خواهد بود. آن گونه که نوبخت عنوان کرد وزارت امور اقتصاد و دارایی، بانک مرکزی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی دستگاه‌هایی هستند که بسته جدید اقتصادی دولت را به منظور تحریک هدفمند تقاضا و رونق تولید اجرایی خواهند کرد.

نوبخت در ادامه نشست «تشریح سیاست‌های کوتاه‌مدت رونق اقتصادی» اظهار کرد: این بسته ادامه سیاست‌های اقتصادی دولت است و از سال ۹۲ یکی از موضوعات مهم ساماندهی وضعیت اقتصادی کشور بود که تورم ۴۰ درصدی و رشد منفی ۶،۸ درصدی وجود داشت و به همین دلیل مباحث مهم اقتصادی برای دولت فراهم شد. رئیس سازمان مدیریت با اشاره به اینکه به دنبال سیاست‌های سنجیده و مناسبی بودیم که روند اقتصادی را تغییر دهیم، تصریح کرد: مجموعه‌ای از ابزارهای پولی و مالی تهیه شد و روند کاهنده تورم در دستور

نوبخت:

بسته سیاستی اقتصادی دولت در شهریور ماه سال ۹۲ طراحی و اجرایی شد و لایحه رفع موانع تولید به مجلس تقدیم شد که مجموعه‌ای از سیاست‌ها به همراه سیاست‌های ابلاغی و اقتصاد مقاومتی پیش روی ما قرار گرفت.

رشد سه درصدی و تورم کمتر از ۱۵ درصد نیز مطلوب نبوده و نرخ تکریمی تورم باید حاصل شود.

کار قرار گرفت و همچنین رشد اقتصادی مثبت شد، اما به جهت وجود تحریم، نیازمند مذاقه و ارزیابی مستمر بودیم. نوبخت با اشاره به برگزاری جلسات تحلیل‌های اقتصادی و بررسی اوضاع یادآور شد: بسته سیاستی اقتصادی دولت در شهریور ماه سال ۹۲ طراحی و اجرایی شد و لایحه رفع موانع تولید به مجلس تقدیم شد که مجموعه‌ای از سیاست‌ها به همراه سیاست‌های ابلاغی و اقتصاد مقاومتی پیش روی ما قرار گرفت. وی ادامه داد: رشد سه درصدی و تورم کمتر از ۱۵ درصد نیز مطلوب نبوده و نرخ تکریمی تورم باید حاصل شود. رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور با اعلام این خبر که بسته سیاستی دولت، شش ماهه خواهد بود، بیان داشت: مباحثی از جمله دوره اجرا، مبنای نظری، ظرفیت‌های قانونی برای اجرا و دستگاه‌های مسئول در بسته مشخص شده است. وی ادامه داد: دو رویکرد مهار تورم و رشد اقتصادی در این بسته دنبال می‌شود و دوره شش ماهه آن در حقیقت از شروع برجام تا رفع تحریم‌ها در نظر گرفته شده است، زیرا انتظاراتی ایجاد شده اما کماکان در تحریم هستیم. نوبخت مبنای نظری این بسته را در چارچوب سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، ظرفیت‌های قانونی بودجه، قانون رفع موانع تولید و برنامه پنجم دانست و افزود: به دنبال تجهیز موانع برای رونق تولید و صادرات هستیم و تحریک هدفمند تقاضا در دستور کار است. رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی سرمایه‌گذاری و ایجاد تقاضا را دو عامل مهم افزایش تولید دانست و گفت: ۱۰ میلیارد دلار معادل ریالی در اختیار کشور است که با سرمایه‌گذاری در عرصه تولید و تحریک هدفمند تقاضا می‌تواند از آن بهره‌گیرد.

سخنگوی دولت یادآور شد: سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی از طریق سه منبع با عنوان ۷ میلیارد دلار منابع دولتی که طی شش ماه آینده می‌تواند آزاد شود، اجازه استفاده از دو میلیارد دلار از صندوق

توسعه ملی که برای مهار آب‌های زمینی را در اختیار دارد و ۵۰۰ میلیون دلار ظرفیت بودجه برای آبرسانی در کشور می‌تواند برای این تغییر و تحولات بهره‌گیرد.

نویخت همچنان افزود: سازمان مدیریت و برنامه ریزی برای تحریک تقاضا می‌تواند با سرمایه‌گذاری در طرح‌های دولتی و کمک به طرح‌های بخش خصوصی همانند طرح‌هایی که از سوی بانک مرکزی برای تسهیلات مشخص می‌شوند بخشی از منابع خود را برای امر تولید در صنعت، کشاورزی، مسکن و غیره مورد استفاده قرار دهد.

وی تصریح کرد: تا پایان این دوره هفت هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان از منابع تجهیز شده به طرح‌های عمرانی، ۲۰۰ میلیارد تومان برای یارانه تولید و آنچه ما به التفاوت سود نامیده می‌شود در اختیار صنعت قرار می‌گیرد و ۲۰۰ میلیارد تومان تسهیلات را برای بخش کشاورزی و ۲۰۰ میلیارد تومان برای تشویق صادرات و تولید داخلی استفاده خواهد شد.

سود تسهیلات نوسازی بافت فرسوده ۱۰ درصد است.

رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی با اشاره به این سیاست‌ها در حوزه بخش مسکن و منابع لازم در این بخش گفت: با عنایت به مصوبه هیأت دولت در زمینه بافت‌های فرسوده تسهیلات با نرخ ۱۰ درصد برای طرح‌هایی که اعلام شده است اختصاص می‌یابد و مابه‌التفاوت آن را سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی پرداخت می‌کند.

آثار سیاست‌های جدید ۶ ماهه

ظاهر می‌شود

سخنگوی دولت در ادامه در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه آثار سیاست‌های اقتصادی و بسته اقتصادی دولتی در چه مدتی برای مردم مشخص می‌شود، گفت: آنچه که در این سیاست‌ها آمده است در راستای سیاست‌های اقتصادی دولت و

متمرکز بر شش ماه آینده است. نوبخت افزود: آثار این بسته و سیاست‌های اقتصادی در حوزه سیاست‌های پولی و اعتباری در مدت کمتر از شش ماه آینده ظاهر و این مساله باعث افزایش رشد اقتصادی می‌شود. وی تصریح کرد: این سیاست‌ها باعث حفظ نیروی انسانی و افزایش اشتغال می‌شود و در عرصه صنعت باعث اشتغال ویژه‌ای در بخش خدمات و کشاورزی است.

وی با بیان اینکه به ازای هر ۹ هزار و ۷۰۰ میلیارد تومان تزریق در اعتبارات عمرانی رشد اقتصادی یک درصد افزایش می‌یابد، افزود: هدف ما این است که امسال ۳۵ هزار میلیارد تومان به بودجه عمرانی پرداخت کنیم که به این ترتیب تقاضا به میزان قابل توجهی رشد خواهد کرد.

دکتر طیب‌نیا: کشور از رکود خارج شده است

در ادامه این نشست دکتر علی طیب‌نیا وزیر امور اقتصادی و دارایی با اشاره به دستیابی به رشد اقتصادی مثبت برای چهار فصل متوالی گفت: براساس مبانی اقتصاد اگر دو فصل متوالی رشد منفی داشته باشیم این یعنی در رکود قرار داریم. بنابراین زمانی که چهار فصل متوالی رشد مثبت را تجربه می‌کنیم یعنی کشور از رکود خارج شده است.

طیب‌نیا همچنین با اشاره به کاهش ۹

درصدی مجموع منابع نفتی در نیمه نخست امسال نسبت به مدت مشابه سال قبل گفت: این موضوع باعث شد تا به قیمت ثابت ۲۴ درصد کاهش در منابع دولتی داشته باشیم. از سوی دیگر مجموعه این عوامل باعث شد که مشکل کمبود تقاضا خودش را در اقتصاد کشور نشان دهد. به گفته وزیر امور اقتصادی و دارایی در سال گذشته مشکل واحدهای تولیدی کمبود نقدینگی بود و این در حالی است که امسال عمده مشکل واحدها کمبود تقاضای موثر برای محصولاتشان است.

طیب‌نیا با بیان این‌که مشکلات ایجاد شده برای کشور عراق صادرات ما به این کشور را کاهش داد، اظهار کرد: به این ترتیب ما از سه ماه گذشته تصمیم گرفتیم که بسته‌ای جدید را به صورت تنظیم شده با هماهنگی دستگاه‌های ستادی مرتبط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و بانک مرکزی تدوین کنیم.

وی با اشاره به جزئیات این بسته گفت: در این بسته از یک سو مشکل تنگناهای اعتباری که از گذشته با آن مواجه بودیم و خودش را در نرخ بالای سود تسهیلات و کمبود منابع بانک‌ها نشان می‌دهد مورد توجه قرار گرفته و بخشی از راه‌حل‌ها متوجه این موضوع است.

وزیر امور اقتصادی و دارایی ادامه داد: همچنین بخش دیگر بدهی‌های دولت به بانک‌ها، بخش خصوصی و بیمانکاران است، زیرا که زمانی که دولت نتواند بدهی‌اش را به بخش خصوصی بدهد، مشکل به سایر بخش‌ها نیز منتقل خواهد شد.

وی با بیان این‌که این موضوعات جزو مواردی است که در بسته اقتصادی دولت مورد توجه قرار گرفته، اظهار کرد: علاوه بر اینها مشکل رکود در مسکن و مشکلات بازار سرمایه نیز باعث شد تا سعی کنیم مجموعه سیاست‌ها برای مقابله با این شرایط را در جهت دستیابی به رشد پایدار تدوین کنیم.

طرح دولت برای خروج از رکود در یک نگاه

- سود تسهیلات نوسازی بافت فرسوده ۱۰ درصد است و مابه التفاوت آن را سازمان مدیریت و برنامه ریزی پرداخت می‌کند
- مبانی نظری این بسته را باید در چارچوب سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، ظرفیت‌های قانونی بودجه، قانون رفع موانع تولید و برنامه پنجم دانست
- این بسته در یک دوره شش ماهه از آغاز برجام تا رفع تحریم‌ها اجرایی می‌شود، دوره‌ای که دوره انتظار پساتحریم است،
- تا پایان این دوره هفت هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان از منابع تجهیز شده به طرح‌های عمرانی، ۲۰۰ میلیارد تومان برای یارانه تولید و آنچه ما به التفاوت سود نامیده می‌شود در اختیار صنعت قرار می‌گیرد و ۲۰۰ میلیارد تومان تسهیلات برای بخش کشاورزی و ۲۰۰ میلیارد تومان برای تشویق صادرات و تولید داخلی استفاده خواهد شد.
- آثار این بسته و سیاست‌های اقتصادی در حوزه سیاست‌های پولی و اعتباری در مدت کمتر از شش ماه آینده ظاهر و این مساله باعث افزایش رشد اقتصادی می‌شود
- به گفته وزیر اقتصاد اگر دولت نتواند بدهی‌اش را به بخش خصوصی بدهد، مشکل به سایر بخش‌ها نیز منتقل خواهد شد.

- سال گذشته مشکل واحدهای تولیدی کمبود نقدینگی بود و این در حالی است که امسال عمده مشکل واحدها کمبود تقاضای موثر برای محصولاتشان است.
- علی‌رغم کاهش تورم به ۱۵ درصد، نرخ سود کاهش چندانی نداشت که علت آن به فعالیت مؤسسات غیرمجاز، مطالبات بانک‌ها از دولت و مجموعه‌ای از عوامل دیگر مربوط می‌شود.
- شروع این سیاست اصولاً منجر به ورود نقدینگی از بانک مرکزی به سمت بانک‌ها می‌شود و به کاهش قیمت تجهیزات منابع بانک‌ها منجر خواهد شد.
- براساس مبانی اقتصاد زمانی که چهار فصل متوالی رشد مثبت را تجربه می‌کنیم یعنی کشور از رکود خارج شده است.

سیف:

کاهش نرخ سود بانکی در راه است

ولی‌الله سیف رئیس کل بانک مرکزی ضمن اعلام خبر کاهش نرخ سود بانک‌ها از سه راهکار دولت برای تحریک تولید و افزایش تقاضا خبر داد و گفت: برای تحریک تولید و رشد در دوره گذار هستیم و از حال حاضر تا اجرای برجام، این تحرک باید ایجاد شود. وی با اشاره به سیاست‌های بانک مرکزی در بسته پیشنهادی گفت: جهت‌گیری‌های نظام بانکی در زمینه پولی و اعتباری بوده و دو رویکرد برای خروج از تنگنای مالی و کاهش نرخ سود جاری در نظر گرفته شده که شامل کاهش سپرده قانونی و ورود بانک مرکزی به بازار بین‌بانکی است. سیف ادامه داد: نرخ ثابت سپرده قانونی بانک‌ها ۱۳ درصد بوده و این مدل برای بانک‌های تجاری تغییر خواهد کرد و از ۱۰ تا ۱۳ درصد متغیر است. برای انضباط بخشی به بانک‌ها نسبت به پایبندی سیاست‌ها، درصد مشخص تعیین شده و هر سه ماه تجدیدنظر می‌شود.

به گفته رئیس کل بانک مرکزی، شروع این سیاست اصولاً منجر به ورود نقدینگی از بانک مرکزی به سمت بانک‌ها می‌شود و به کاهش قیمت تجهیزات منابع بانک‌ها منجر خواهد شد.

آن طور که خبرگزاری‌ها گزارش داده‌اند، سیف در مورد ورود بانک مرکزی به بازار بین‌بانکی بیان کرد: رفع تنگنا و هدایت سود موجود به سمت دامنه مورد قبول در دستور کار است و علی‌رغم کاهش تورم

به ۱۵ درصد، نرخ سود کاهش چندانی نداشت و این اشکال بزرگ است که عوامل آن به فعالیت مؤسسات غیرمجاز، مطالبات بانک‌ها از دولت و مجموعه‌ای از عوامل دیگر مربوط می‌شود.

سه راهکار افزایش تقاضا در جامعه

سیف با اشاره به تأمین مالی برای تولیدکننده و تسهیلات اعتباری برای خریداران اظهار کرد: رویکرد تأمین مالی برای تولید براساس مصوبه شورای پول و اعتبار از طریق عقد خرید دین ایجاد می‌شود و اسناد ناشی از فروش مدت‌دار شرکت‌های تولیدی در بانک‌ها تنظیم شده و بانک‌ها اسناد خود را به بانک مرکزی ارائه خواهند داد و بانک مرکزی با نرخ ۱۴ درصد این اعتبار را در اختیار بانک‌ها و بانک‌ها نیز با نرخ ۱۶ درصد، این تسهیلات را در اختیار شرکت‌های تولیدی که لیست آن از سوی وزارت صنعت و معدن تهیه می‌شود قرار می‌دهند.

رئیس کل بانک مرکزی در مورد سیاست دولت برای خودروسازان یادآور شد: مصرف‌کننده این امکان را دارد معادل حداکثر ۸۰ درصد یا ۲۵ میلیون تومان را هفت ساله با نرخ ۱۶ درصد از طریق

نماینده‌گی‌های مجاز تسهیلات دریافت کند و اسناد این تسهیلات از طریق خودروسازان با همان مکانیزم تولید در اختیار آنها قرار خواهد گرفت. به گزارش اقتصادنیوز، سیف در مورد

دولت گام اول تزریق نقدینگی بدون تولید تورم را آغاز کرده اما کارشناسان اقتصادی این اقدامات را کافی نمی‌دانند و خواستار اقدامات اساسی تری مانند تسویه بدهی خود به بانک مرکزی، پیمانکاران، صندوق‌ها، بیمه‌ها و حمایت واقعی ترو جدی تراز بخش خصوصی هستند.

تسهیلات خرید کالای مصرفی بادوام نیز عنوان کرد: برای این منظور کارت اعتباری پیش‌بینی شده و بانک‌ها مجازند کارت به کارمندان دولتی، بخش خصوصی و کسانی که درآمد مشخص دارند ارائه کرده و افراد محصولات بادوام را از شرکت‌های تولیدی داخلی خریداری کنند. حداکثر اعتبار این کارت‌ها ۱۰ میلیون تومان با نرخ سود ۱۲ درصد برای صاحب کارت بوده و منابع بانک مرکزی با نرخ سود ۱۰ درصد در اختیار بانک‌ها قرار می‌گیرد.

وی با اشاره به ایجاد تحرک در ساخت‌وساز نیز گفت: پروژه‌های اصلاح بافت فرسوده با همکاری وزارت مسکن و بانک مرکزی اجرایی خواهد شد، همچنین وزارت نفت در رابطه با تبصره ۲ بند «ق» بودجه از محل صرفه‌جویی انرژی منابعی را دریافت خواهد کرد.

سیف در مورد نگرانی‌ها درباره اثرات تورمی این سیاست‌ها گفت: با توجه به هدفدار بودن ارائه اعتبار و تسهیلات به سمت کالاهای انباشت شده واحدهای تولیدی، احتمال چنین تأثیری داده نمی‌شود و البته بانک مرکزی مکلف است ماه به ماه متغیرهای پولی و مالی را زیر ذره‌بین بررسی کند.

ضرورت واقع بینی در چشم انداز پساتحریم

دکتر محمود جامساز

سخنان رئیس‌جمهور در آخرین گفتگوی تلویزیونی ایشان از سوی کارشناسان با نقد و نظر فراوانی مواجه شد. بسیاری از کارشناسان اقتصادی ضمن همسوئی با دیدگاه‌های اقتصادی ایشان درباره اهمیت لغو تحریم‌ها درباره چشم انداز اقتصاد ایران در دوره پساتحریم ارزیابی متفاوتی ارائه کرده‌اند. دکتر محمود جامساز اقتصاد دان در این دسته قرار دارد که در یادداشت ذیل به تحلیل اظهارات رئیس‌جمهوری پرداخته است:

واقعیت امر آن است که اکثریت جامعه در شرایط بسیار بد اقتصادی و مالی و حتی می‌توان گفت بحرانی، به حیات روزمره خود ادامه می‌دهند و با تورمی که هر روز با آن سروکار داشتند به‌رغم کاهش نرخ تورم ضمنی که از افتخارات دولت است، شاهد ذوب شدن قدرت خرید خود بوده و هستند و این کاهش تورم در سید معیشتی مردم اصولاً نه‌تنها احساس نشده بلکه بر شدت آن نیز افزوده شده است. زیرا به هر حال جامعه در مورد کاهش شیب تورم، حساسیتی ندارد بلکه حساسیت و ادراک جامعه در خصوص افزایش قیمت‌هاست. با توجه به کاهش تورم که به اعتبار آمارهای

دولتی به ۱۵ درصد رسیده، متأسفانه رکود اقتصادی به‌رغم ادعای برخی از بلندپایه‌ترین مقامات دولت، همچنان پابرجاست. ما از رکود خارج نشده‌ایم. آقای رئیس‌جمهور فرمودند که رکود و رونق یک چارچوبی دارد. وقتی در دو مقطع سه‌ماهه متوالی ما رشد اقتصادی مثبت داشته باشیم، این می‌شود «رونق» و اگر در دو مقطع سه ماهه متوالی رشد منفی داشته باشیم، این یعنی «رکود». البته مسئله رونق و رکود تنها به شاخص‌های رشد دوره سه‌ماهه متوالی معطوف نیست و عوامل بسیار دیگری در تعیین رکود یا رونق موثرند که از نظر دور مانده است. ضمن آنکه رشد اقتصادی یک درصدی در اقتصاد کشور ما با موقعیت ژئواکونومی خاص و با اهمیت و نیروی انسانی تحصیل‌کرده و دانش‌آموخته و ذخائر عظیم زیرزمینی و روی زمینی و ۸۰ میلیون جمعیت در حالی که رشد بیکاری حدود ۱۱ تا ۱۲ درصد همچنان حاکم است، نمی‌تواند رونق اقتصادی ایجاد کند. آقای روحانی در مورد اجرای پسابرجام به ملت ایران، امیدواری‌هایی دادند که چنانچه اتفاق بیفتد، به منزله یک تغییر و تحول بنیادین در نظام اقتصاد دولتی کشور به

یک نظام اقتصادی با محوریت مردم و بخش خصوصی و عمومی غیردولتی است که به هر حال این یک تغییر پارادایمی در اندیشه اقتصادی مسئولین اقتصادی کشور است. اما پرسش اصلی آن است که با کدام ابزار و بستر اجرایی باید به این تغییر و تحول بنیادین که به راستی مورد نیاز کشور است، برسیم؟ مطالبی را که آقای رئیس‌جمهور وعده دادند، بسیار امیدوارکننده بود. از جمله استقرار تورم یک‌رقمی، زائل‌سازی رکود اقتصادی، رونق اقتصادی، ایجاد اشتغال و کاهش بیکاری، ایجاد رشد اقتصادی، افزایش صادرات صنعتی غیرنفتی و یا صادرات نفتی فرآوری شده، عدم وابستگی به نفت، ایجاد آرامش بازار، افزایش بهره‌وری که بخش مهمی از درصد رشد اقتصادی را تشکیل می‌دهد و همچنین افزایش تسهیلات بانکی به منظور کمک به بخش خصوصی و مشارکت دادن سرمایه‌های خارجی با بخش خصوصی و خلاصه تقویت اقتصاد درون‌زا و رشد شرکت‌های دانش‌بنیان، همه از اهداف امیدوارکننده‌ای است که در سخنان رئیس‌جمهور محترم موج می‌زد. ضمن آنکه مسئله برون‌رفت از تحریم‌ها و ورود اقتصاد کشور به بازار جهانی در حالی مطرح شد که در تناقض با برخی از سخنان ایشان در خصوص عدم تاثیر تحریم‌ها بر اقتصاد ایران بوده است. در زمان آقای احمدی‌نژاد هم مسئله عدم وابستگی اقتصاد و خودکفایی و همچنین انتساب واژه کاغذپاره به قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل و اتحادیه اروپا و آمریکا مطرح بود و نتیجه آن شد که شدت تحریم‌ها، اقتصاد ما را به‌راستی زمین‌گیر کرد. آقای روحانی نیز فرمودند که حربه تحریم کارگر نیست و کشورهای ۵+۱ هم آن را فهمیده بودند. اگر چنین نبود و حربه تحریم‌ها اصولاً کارساز نبود که اقتصاد ما دچار وضعیت اسفناک پس از پایان ریاست‌جمهوری دهم و حتی وضعیت اقتصاد رکودی فعلی نمی‌شد و لابد ما از رونق اقتصادی برخوردار بودیم و نیازی هم به مذاکره و رسیدن به توافق برجام نداشتیم. اما از طرفی آقای رئیس‌جمهور اظهار خوشبختی می‌کنند که پس از برجام همه امور بر وفق مراد خواهد شد و اقتصاد

شاخص‌های کلان اقتصادی توسط سازمان‌ها و موسسات معتبر ارزش‌یابی بین‌المللی به نحو مطلوب گزارش شود. والا در حال حاضر آنان به دنبال مطالعه و بررسی شرایط سرمایه‌گذاری در کشور هستند. آنهم بیشتر طالب‌اند که در صنایع بزرگ نفتی و گازی و اتومبیل‌سازی و نظایر آن سرمایه‌گذاری کنند که این امر همانطور هم که آقای رئیس‌جمهور فرمودند، مشکل بیکاری را حل نخواهد کرد بلکه معضل بیکاری که روزبه‌روز بر تعداد بیکاران دانش‌آموخته افزون می‌شود از طریق توسعه موسسات صنعتی کوچک و متوسط که میانگین هزینه ایجاد شغل در آنان پایین است و بخش مهمی از رشد اقتصادی نیز معطوف به فعالیت‌های آنان است، حل می‌شود. ضمناً ایشان فرمودند که کاهش قیمت نفت با هدف امتیازگرفتن در مذاکرات ایران و ۵+۱ بود در حالی که مقوله کاهش قیمت نفت، بسیار وسیع‌تر و گسترده‌تر از آن بود که هدف آن امتیازگیری در مذاکرات بوده باشد. در حال حاضر آمریکا بالاترین تولیدکننده نفت در جهان است و به خلاف آنچه که کارشناسان نفتی تصور می‌کردند، تولید نفت شیل آمریکا نه تنها به زیان آمریکا نیست بلکه افزایش تولید نفت باعث کاهش قیمت‌ها شده و هزینه‌های تولید کالاها را کاهش داده است. کاهش بهای نفت در افزایش رشد اقتصادی آمریکا، تاثیر داشته و از این منظر، بنفع آمریکا بوده است ضمن آنکه کشورهای با اقتصاد نوظهور که از رشدهای دورقمی برخوردار بودند و اکنون دچار کاهش رشد شده‌اند و کاهش تقاضای نفت اروپا، من حیث المجموع تقاضای جهانی نفت را کاهش داده، بهای نفت نیز تنزل کرده است و پیش‌بینی می‌شود حتی در پایان ۲۰۱۶، قیمت نفت به ۵۰ دلار هم نخواهد رسید. ضمن آنکه درآمد نفتی ما همانطور که آقای رئیس‌جمهور فرمودند، حدود ۲۵ میلیارد دلار است که در مقایسه با درآمد سال‌های آخر دولت دهم، بسیار ناچیز است. و لذا دولت ناچار باید درآمدهای مالیاتی را جایگزین درآمدهای نفتی نماید که این مقوله خود به یک یادداشت دیگری نیاز دارد که چگونه دولت قادر شود از همه افراد

رهنمون می‌سازد که تاثیر آن بر اقتصاد به این زودی‌ها آشکار نخواهد شد. حتی صندوق بین‌المللی پول نیز بر این اعتقاد است که نه تنها وضع اقتصادی در سال اول بهتر نخواهد شد بلکه بر شاخص بیکاری نیز افزوده خواهد گشت. بنابراین با توجه به زیرساخت‌های کنونی اقتصادی و شرایط ویژه نظام اقتصاد دولتی نفتی رانتهی، ما راه بسیار درازی پس از اجرایی شدن برجام در پیش رو داریم. زیرا سرمایه‌گذارانی که در معیت برخی از دیپلمات‌های خارجی به کشور سفر کرده‌اند، الزاماً در این کشور سرمایه‌گذاری نخواهند کرد مگر آنکه

ما وارد یک مسیر تازه رشد و بالندگی خواهد گردید که البته اگر پیش‌بینی ایشان در مورد اتفاقات پس از اجرای برجام قرین صحت شود، مسلماً همین پیش‌بینی و امیدواری محقق خواهد شد. ایشان فرمودند که هدف دولت، گرفتن حربه تحریم از طرف مقابل بود. اینک اگر تحریم‌ها برداشته شود، باید به شدت در مسیر توسعه گام برداشت. دستیابی به توسعه اقتصادی، لوازمی دارد که از همه مهم‌تر در حال حاضر، سرمایه‌های داخلی و خارجی است. در زمینه سرمایه‌های داخلی اطلاعات چندانی در دست نیست حتی میزان ۸۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی معلوم نیست که در کجای اقتصاد ایران جا خوش کرده و پنهان شده است؟ لذا اتکاء به سرمایه‌های خارجی چه ایرانیان خارج از کشور و چه سرمایه‌گذاران حرفه‌ای بین‌المللی می‌تواند یک راهکار مناسب برای رونق اقتصادی کشور و حرکت در مسیر توسعه‌یافتگی باشد، مشروط بر آنکه لوازم و شرایط پیشین آن آماده باشد. مهم‌ترین این شرایط، کاهش ریسک‌های اقتصادی، سیاسی و مالی و فساد گسترده اقتصادی و مالی در دیوانسالاری و بانک‌ها و موسسات و بنگاه‌ها و افراد حقیقی وابسته به رانت‌های قدرت و ثروت و اطلاعات هستند. یکی از دلایل مهم مخالفت با اجرایی شدن برجام، مسلماً به خطر افتادن رانت‌هایی است که تنها در اختیار افراد و بنگاه‌ها و موسسات معدودی است که از این وضع منتفع شده‌اند. اجرایی شدن برجام با قدری واقع‌نگری ما را به این حقیقت

در زمینه سرمایه‌های داخلی اطلاعات چندانی در دست نیست حتی میزان ۸۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی معلوم نیست که در کجای اقتصاد ایران جا خوش کرده و پنهان شده است؟ لذا اتکاء به سرمایه‌های خارجی چه ایرانیان خارج از کشور و چه سرمایه‌گذاران حرفه‌ای بین‌المللی می‌تواند یک راهکار مناسب برای رونق اقتصادی کشور و حرکت در مسیر توسعه‌یافتگی باشد

حقیقی و حقوقی مشمول پرداخت مالیات بدون تحت تاثیر قرار گرفتن اراده‌های فرادولتی که منجر به فرار مالیات می‌شود، مالیات حقه خود را دریافت نماید. این امر نیاز مبرم به تغییر و تحول در نظام مالیاتی کشور دارد که باید بخشی از تغییر و تحول در کل نظام اقتصادی کشور باشد.

مسئله بعدی، کنترل پایه پولی است که متاسفانه طبق اخبار اخیر، پایه پولی ۵۰ هزار میلیارد تومان افزایش داشته که اگر ضریب تکثیر پولی را در آن دخالت دهیم، حدود بیش از ۲۵۰ هزار میلیارد تومان نقدینه از زمان شروع آغاز دولت آقای روحانی به حجم نقدینگی کشور اضافه شده است. آن پرسش این است که چگونه پایه پولی افزایش یافته است؟ بارها شنیده شده است که دولت حتی یک ریال از بانک مرکزی استقراض نکرده است اما دلار کافی هم در کار نبوده که به بانک مرکزی بفروشد تا خالص دارایی‌های خارجی بانک مرکزی افزایش یابد و در نتیجه آن پایه پولی رشد کند. مسلماً بانک مرکزی مبادرت به چاپ اسکناس کرده تا هزینه‌های دولت تامین شود و همین امر باعث افزایش پایه پولی شده است. افزایش بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی نیز می‌تواند پایه پولی را افزایش دهد. خلاصه آنکه شفافیت در اداره اقتصاد کشور، مسلماً اعتماد مردم را به دولت بیشتر خواهد کرد و دولت می‌تواند قاطعانه با ذکر تمام مصیبت‌های اقتصادی برجای مانده از دولت گذشته و مصائبی که در حال حاضر وجود دارد، مردم را آگاه کند و آنان را به

شکیبایی و جلب اعتمادشان دعوت نماید. زیرا اگر قرار باشد که یکی، دو سال بعد از اجرای برجام، اقتصاد ما درجا بزند، مسلماً اعتماد مردم از مسئولین سلب خواهد شد و در دوره بعدی قدرت را از آنان خواهند گرفت.

در زمینه اشباع انبارها نیز بحث شد که بسیاری از کارخانجات به دلیل عدم تقاضا قادر نبوده‌اند محصولات خود را به فروش برسانند درحالی که ما شاهدیم که شرکت‌های کوچک و متوسط که لنگ تنخواه‌گردان هستند و اصولاً قادر نبوده‌اند که به سبب افزایش قیمت نهاده‌های تولید و عدم دریافت یارانه‌های انرژی و ورود کالاهای بی‌کیفیت خارجی، تولید نمایند، کالایی برای عرضه نداشته‌اند و انبارهای شان از محصولات خالی است. اگر کارخانجات اتومبیل‌سازی دولتی که در حال حاضر صد هزار اتومبیل در انبارهای خود دپو کرده‌اند، یا کارخانجات ذوب‌آهن که به علت تولید بسیار زیاد و قیمت بالا و عدم تقاضا، کالاهای در انبارهایشان مانده است، این امر را نمی‌توان به سایر صنایع تسری داد و اگر قرار است که تقاضا تحریک شود، باید از طریق تحریک تقاضای کالاهای بادوام آن‌هم با بهره نازل و بازپرداخت طولانی صورت گیرد که در حال حاضر بانک‌ها به سبب عدم کفایت سرمایه و حجم عظیم مطالبات معوق قادر به این امر نیستند. حتی برای اعطای تسهیلات ازدواج و تسهیلات خرید مسکن، متقاضیان برای مدت مدیدی در انتظار می‌مانند.

از سوی دیگر بدهی دولت به پیمانکاران آنچنان از اهمیت حیاتی برخوردار است که بخش بزرگی از فعالان اقتصادی کشور را در مضیقه قرار داده زیرا پیمانکاران قادر به پرداخت بدهی‌های خود نیستند و به تبع آن بسیاری از صنایع که از آنان طلبکارند متوقف یا زیر ظرفیت اصلی خود کار می‌کنند. نتیجه اینکه آقای رئیس‌جمهور پیشنهاد دادند که باید این سیکل متوقف شود و فرمودند که با انتشار اوراق مشارکت و صکوک این مسئله حل شود. پیمانکاران اوراق مشارکت را به بانک‌ها داده و بانک‌ها آن را به بانک مرکزی می‌دهند و وجه آن را دریافت می‌کنند. این فرآیند متاسفانه افزایش بدهی دولت به بانک مرکزی را فراهم می‌کند که از نظر اقتصادی قابل توجیه نیست. خلاصه آنکه وضعیت را باید به‌گونه‌ای ترسیم کرد که مردم آن را احساس می‌کنند. البته اگر آمیدی به مردم داده می‌شود، لازم است راهکارهای اساسی و عملی آن نیز به طور شفاف اعلام گردد و از آنجایی که براساس علم و تجربه هیچ مجموعه اقتصاد دولتی تاکنون نتوانسته است که نیازهای واقعی جامعه خود را برآورده سازد، لازم است که دولت در جهت تغییر و تحول اقتصاد دولتی نفتی همان‌طور که آقای رئیس‌جمهور هم اعلام کردند، واقعا اقدام نماید و مردم و بخش خصوصی و بخش عمومی غیردولتی متصدیان و مالکین اصلی اقتصاد کشور باشند تا رقابت و بهره‌وری در کشور نهادینه شود و فرهنگ تولید استقرار یابد.

راه و رسم کارآفرینی و نوآوری پایدار

سمینار بررسی مزایای کارآفرینی فراقراردادی
در مؤسسه صنعت احداث با حضور دکتر کیا گلسرخی

مؤسسه تحقیق و توسعه صنعت احداث در مردادماه سال جاری اقدام به تشکیل کلاس‌های یک روزه MDICE برای مدیران و کارشناسان ارشد شرکت‌های عضو صنعت احداث نمود. از این کلاس‌ها استقبال زیادی شد و صنعت احداث با توجه به امکانات در دسترس توانست تعدادی از داوطلبین را ثبت‌نام کند و شرکت‌کنندگان موفق شدند دوره‌ای مدیریتی فوق‌الذکر را در سه سطح دویست ساعتی، پانصد ساعتی و هشتصد ساعتی به پایان برسانند.

مهندس بیقال: بنیان‌کنان کارآفرینان یک سال پیش توسط تعدادی از افراد برجسته جامعه در حوزه اقتصاد تشکیل شد و بنده نیز افتخار حضور در آن را دارم تمایل دارم و از سایرین نیز دعوت کنم تا به عضویت آن درآیند. قصد دارم چند نکته از نظرات شخصی خود را در مورد کانون مطرح کنم. پرسش اصلی من هنگام پیوستن به کانون این بود که ما چطور می‌توانیم توسعه پایداری را برای کشورمان فراهم کنیم؟ و این توسعه از چه مسیری قابل شکل‌گیری و پیگیری است؟ همواره با واژه تغییر برخورد می‌کنیم که ما نیاز به تغییر داریم تا جامعه ایران و اقتصاد ایران را شکل جدیدی بدهیم به سمت مطلوب یا مطلوب‌تر حرکت کنیم. آیا برای بهتر حرکت کردن باید نظام برنامه‌ریزی را تغییر بدهیم؟ آیا باید نظام تصمیم‌سازی حکومتی را تغییر بدهیم؟ آیا باید قوانین را دائم تغییر بدهیم؟ آیا باید ساختار یا سازماندهی سازمان‌ها را تغییر بدهیم؟ پاسخی که اینجانب به آن رسیدم این بود که تغییر را باید ابتدا در درون خودمان ایجاد کنیم با نوع‌شناسی، بازشناسی خودمان، جامعه و سازمان دگرگون خواهد شد. این تغییر در قالب هم‌فکری، کارهای مشارکتی، حضور در شبکه‌های اجتماعی، اثرگذاری و مهمتر از

مدیریت آموزشی این دوره برعهده آقای دکتر کیا گلسرخی (فرزند ارشد آقای مهندس گلسرخی رئیس هیات امناء مؤسسه) قرار داشت که استاد دانشگاه پیچ مجارستان هستند و این دوره را با کمک و حمایت مادی و معنوی آقای مهندس تابع قانون مدیرعامل شرکت کارواندیشه در سالن آمفی تئاتر شرکت فوق‌الذکر برگزار کردند. در این دوره مؤسسه صنعت احداث با دعوت از استادان داخلی و خارجی سعی نمود شرکت‌کنندگان را با مفاهیم کلیدی مدیریتی مخصوصاً مدیریت اجرا آشنا کند. در تاریخ ۹۴/۶/۲۴ مؤسسه با تشکیل یک سمینار ضمن بررسی مجدد اهداف دوره، گواهینامه‌های شرکت‌کنندگان که دوره را با موفقیت به پایان رسانده بودند توسط مؤسسه و آقای دکتر کیا گلسرخی مدیر گروه آموزشی به فارغ‌التحصیلان اهدا شد. در این سمینار چند نفر از فارغ‌التحصیلان دوره و همچنین آقای مهندس گلچین و آقای دکتر گلسرخی مطالبی را ارائه کردند. مؤسسه برخورد لازم می‌داند که از حمایت‌های بی‌دریغ و همه‌جانبه آقای مهندس تابع قانون تشکر و قدردانی نماید. شرکت‌کنندگان در سمینار از خانم مهندس موحدی‌پور (یکی از فارغ‌التحصیلان دوره) تقاضا نمودند که مدیریت اداره جلسه را به عهده بگیرند و ایشان نیز ضمن قبول مسئولیت اول رسمیت سمینار را اعلام و سپس قبل از ورود به دستور کار سمینار، از آقای مهندس بیقال دعوت کرد تا به عنوان سخنران اول مطالب خود را ارائه کند.

همه چیزی که فقدان یا کمبودش در ایران احساس می‌شود ایجاد فضای گفتگو، گفتگو کردن و ایجاد تغییر در شناخت از خود است. تغییر بنیادی که باعث خواهد شد جامعه ما مسیر بهتری را در حوزه اجتماع و اقتصاد طی کند. بنابراین عضو کانون شدم و سعی کردم عضو فعالی باشم.

وی افزود: کانون کارآفرینان در حقیقت به دنبال توسعه اقتصادی پایدار کشور با محوریت بخش خصوصی است. در کانون خود را از نظام تصمیم‌سازی جدا کردیم، به عنوان افراد فکر کنیم، ایده بپرورانیم، راه‌حل پیدا کنیم و در توسعه جامعه فارغ از موانعی که وجود دارد خود را به اوج شکوفایی فردی و سازمانی برسانیم تا به توسعه کشور کمک کنیم. کانون کارآفرینان فعالیت خود را از هشت ماه پیش به صورت عمیق‌تری شروع کرد، در چهار ماه نخست بیش از چهارصد عضو از فعالان اقتصادی در زمینه‌های متفاوت از جمله صنعت احداث، کشاورزی، گردشگری و بازرگانی جذب کرد، در واقع چتر تمام شمولی از صنایع ایران است. کانون یک هدف اولیه را انتخاب کرده است که پس از جذب ۱۰۰۰ عضو مجمع تشکیل بدهد، در آن زمان مسئله ثبت کانون و تنظیم اساسنامه به جریان افتاد که کانون تا ماه‌های آینده هم ثبت قانونی خواهد شد هم می‌توان مجمع را تشکیل داد تا اهداف کانون دنبال شود. من از همه دوستان دعوت می‌کنم در کانون حضور داشته باشند تا به عنوان یک فضای گفتگو، یک فضای مشارکت، توسعه کارآفرینانه در کشور را شکل بدهند. راهبردهای کانون در اختیار همه گذاشته شده است، برخی دوستان راجع به یک راهبرد کانون برای مثال خصوصی‌سازی مسئله دارند. مهم این است که سازمان‌ها موجودات مرده‌ای نیستند. سازمان‌ها را انسان‌ها و روابطشان شکل می‌دهند. تعریف واژه‌ها استاندارد نیست. این تعریف‌ها با چیزهایی که در ابتدا عرض کردم شکل خواهد گرفت. به خودمان و جامعه‌مان این فرصت را بدهیم که وارد فضای گفتگو بشویم. تعریف‌هایی با خرد جمعی بیشتر ارائه داده، در نهایت حرکتی دقیق‌تر و اجتماعی‌تر داشته باشیم تا جامعه‌مان را توسعه بدهیم.

در ادامه برنامه مهندس موحدی پور از آقای مهندس محدث خواست تا در مورد موسسه تحقیقات توسعه صنعت سخن بگوید

مهندس محدث: حضور آقای دکتر کیا گلسرخی در اینجا غنیمت است و امیدوارم ما از علم و دانش روز ایشان بهره ببریم. ما همه همدیگر را حدود ۱۵ سال است که می‌شناسیم. سال‌های طلایی موسسه سال‌های ۸۵ و ۸۶ بود که برنامه‌های راهبردی و

همین دوره‌ها در آنجا پایه‌ریزی شد و اینکه ماهیت این دوره‌ها چه بود آقای مهندس گلچین و آقای دکتر کیا حتما توضیح خواهند داد.

موسسه در این ۱۴ سال به چشم‌انداز خوبی رسیده است. همین امروز که در خدمتتان هستیم موسسه گنجینه‌هایی را در اختیار دارد که در جلسات خاص خودش از آن گنجینه‌ها رونمایی خواهد کرد. امیدوارم ارتباط شما با موسسه همچنان برقرار باشد، کارهای انجام شده را ببینند و چنانچه ایرادی وجود داشته باشد آن را بر طرف کنند. موسسه کماکان یک موسسه تحقیقاتی، پژوهشی و آموزشی است و امیدواریم در آینده جایگاه خوبی در کنار کانون و اتاق بازرگانی داشته باشد.

خانم مهندس موحدی پور: حضور یکی از بزرگان در کلاس‌ها همواره مهم و موثر بود. آقای مهندس گلچین از روزهای نخست که دوره شکل گرفت همیشه در جلسات حضور چشمگیر داشتند و با چالشی که ایجاد می‌کردند، فضای کلاس را از یک فضای موضوع محوری به سمت فضای یادگیری می‌بردند. جناب آقای گلچین بفرمایید چنانچه بخواهیم این فضا ادامه بدهیم رویکرد ما چگونه باید باشد؟

مهندس گلچین: در ۱۰ دقیقه‌ای که پیش‌بینی شده است پاسخ دادن به این پرسش دشوار است. برخی به تمدن می‌گویند انتقال دانسته‌ها، تجربیات و یادگرفته‌ها از نسلی به نسل بعدی چنانچه این اتفاق بیافتد، ممکن است جامعه جامعه متمدنی بشود. اگر بخواهیم تمدن را با معیارهای امروز بسنجیم بسیار سخت است و متوجه می‌شویم که این تعریف کسری‌های زیادی دارد. پس این تعریف بسیار ناقص است. اگر این تعریف را بپذیریم باید قبول کنیم که همه جوامع دبودی حتی حیوانات هم می‌توانند جزو متمدن‌ها حساب شوند. زیرا که شیوه‌های شکار، شیوه‌های سد جوع، شیوه‌های تامین مواد غذایی و شیوه‌های زندگی کردن را یاد می‌دهند. اما آن چیزی که انسان را متمدن می‌سازد بحث دیگری است به نام تغییر مستمر! چنانچه قرار باشد که تجربیات منتقل شود، اما در همان حوزه و حد و حدود بماند، هیچگاه تمدن جایجا نخواهد شد. ایران سال‌ها در این گهواره‌ی تمدن به خواب رفته است. مشرق زمین در گهواره‌ی تمدن به خواب رفته است و مشخص نیست چه زمان از این خواب بیدار خواهد شد.

تغییر مستمر چه چیزی؟ تغییر مستمر نگاه ما، تغییر مستمر پندار ما، تغییر مستمر شیوه‌ای که به دنیا نگاه می‌کنیم. تغییر مستمر آن چیزی که خواستار آن هستیم و بدانیم که نگاه ما، پندار ما، به قول آقای

کیا گلسرخی پارادایم ما دارای یک تاریخ مصرف است چیزی ازلی و ابدی نیست. باید دائماً در حال تغییر این پارادایم یا نگاه باشیم. چه زمانی متوجه می‌شویم که پارادایم تاریخ مصرفش گذشته است، موقعی که آن پارادایم کارایی خود را از دست بدهد

ما همیشه باید چوب خط داشته باشیم و همیشه پارادایم را چوب خط بزنیم، ببینیم که الان کجا هستیم. آیا این پارادایم کمک می‌کند که از نقطه‌ای به نقطه‌ی دیگر برویم؟ بدانیم که مشکل اصلی پارادایم ما می‌باشد و اگر آن تغییر کند، همه چیز ما تغییر پیدا خواهد کرد و اگر تغییر نکند هیچ چیز دیگری تغییر نخواهد کرد. من نمی‌دانم در تعریف آن تمدن به خودمان و کشورمان چه نمره‌ای می‌دهیم؟ خوب است که روی این نکته فکر کنیم که نمره ما چند است؟ آنجا است که می‌توانیم پارادایم را تغییر بدهیم. نکته‌ای که در مورد پارادایم در نظر دارم، مطرح کنم، این است که اگر آقای دکتر کیا گلسرخی برای دیدار مادرشان نمی‌آمدند، این جلسه برگزار نمی‌شد. ما وقتی جمع می‌شویم صحبت سیاسی می‌کنیم و می‌گوییم برخی‌ها نمی‌گذارند کار کنیم، پیشرفت کنیم. ولی هیچگاه جمع نمی‌شویم که ببینیم چکار باید کرد؟ همواره نگاهمان به دولت است. باور من این بود که مسائل تحریم حل می‌شود. اما بعد آن چه می‌شود؟ آن سی میلیارد دلار که آقای دکتر سیف می‌گویند ۶ میلیارد آن برای دولت است و ۲۴ میلیارد دلار آن برای بانک مرکزی است، نیز آزاد خواهد شد. این امر چه تغییری ایجاد می‌کند؟ چنانچه به جامعه جهانی متوسل شویم، ممکن است از این صد میلیارد استفاده کنیم. اما ما با این صد میلیاردها چه می‌کنیم؟ اگر فکر می‌کنید، دولت تغییری می‌کند، دولت از چیزی که تاکنون بوده است، تغییری نخواهد کرد. برای سازمان‌ها و بخش خصوصی ما اتفاقی نخواهد افتاد. ولی ما چه باید بکنیم؟ حداقل یکی از راه‌ها این است که گردهمایی داشته باشیم، وضعیتمان را محک بزنیم، برنامه‌ریزی کنیم. استراتژی داشته باشیم و چوب خط هم بزنیم که آیا به آن چیزهایی که تعیین کردیم، رسیدیم یا خیر؟!

این دوره‌ای که برگزار کردیم به سختی نگذشت اما آسان هم نبود. خیلی‌ها با حضورشان کاری را انجام دادند. شرکت کنندگان یک روزی خواهند گفت که ما فایل‌های پراکنده‌ای از دانستنی داشتیم که این دوره آنها را دسته‌بندی کرد. ما در دنیای پیش رونده و متغیر کنونی اگر نتوانیم فایل‌های ذهنی‌مان را مرتب کنیم، عقب خواهیم ماند. مشکل ما فقط تحریم نیست. مشکل ما خودمان هستیم:

ما به دانسته‌هایی احتیاج داریم که هرگاه نیاز شد، صدایشان کنیم تا مرکبمان باشد و حرکتان بدهد.

من ضمن تقدیر از آقای گلسرخی، از دوست عارف و شریفمان، جناب آقای مهندس تابعان، تشکر می‌کنم که اینجا را در اختیار ما قرار دادند. علت انتخاب آقای دکتر گلسرخی برای اینکه ما را به این شکل راهنمایی کنند به این دلیل بود که ایشان با دنیای دیگری در ارتباط بودند که با ما متفاوت بود و ما خواستیم آن وجه تفاوت و تمایز را عرضه کنیم. ما در برگزاری این دوره‌ها موفق بوده‌ایم اما موفقیت آن زمانی تضمین می‌شود که هیات‌مدیره‌های محترم انجمن‌های گوناگون، سندیکای شرکت‌های ساختمانی، در این کلاسها شرکت کنند که اگر شرکت کنند تغییر و تحول بزرگی بدست می‌آید. مراقب باشیم که عقب نمانیم.

خانم مهندس موحدی پور: آقای مهندس گلچین همیشه به یک نکته اشاره می‌کنند که مشق باید بنویسیم. من قرار نبود که اینجا باشم، ظاهراً این مشق امروز من بوده که اینجا باشم. باور من این است که در جمع‌های ناهمگون به لحاظ سن، تجربه و تحصیلات می‌تواند جذابیت و کیفیتی آفریده بشود که دوام پیدا کند و پویایی خود را حفظ کند. پرسشی همیشه برایم مطرح بوده که تمایل دارم از جمع بپرسم: چرا در چنین نشست‌هایی و یا اعضای کانونی که به تازگی شکل گرفته است، جوانان را کمتر می‌بینیم؟ یکی از آن گوناگونی یا ناهمگونی که صحبت می‌کنیم، سن و تجربه است آیا کم‌رنگ بودن حضور جوانان برای شما هم سوال است؟ از این که بگذریم با تمام اشتیاق به صحبت‌های آقای دکتر کیاگلسرخی می‌رسیم. آقای دکتر کیاگلسرخی استاد دانشگاه مدیریت و اقتصاد دانشگاه پج هستند و مدیر برنامه‌های نوآوری و ظرفیت‌سازی دانشگاه اوهایو پج. بدون شک می‌توان در معرفی ایشان چیزهای بیشتری گفت ولی بهتر است که از زبان خودشان بشنویم. دانشگاه پج جز ششمین و قدیمی‌ترین دانشگاه‌ها است و امسال هم ششصد و پنجاهمین سال تاسیس آن است.

دکتر کیاگلسرخی: از وقت آدمی هیچ چیز مهمتری وجود ندارد. حرف‌های زیادی برای گفتن وجود دارد. موضوع صحبت این است

Post conventional entrepreneurship capacity for reaching participatory and integrated economy Post conventional
که من آن را فراقاردادی ترجمه کرده‌ام که ممکن است درست هم نباشد. به این دلیل که ما کارآفرینی را با دیدگاه‌های مختلف نگاه می‌کنیم. برای مثال یک نفر درس می‌خواند و مهندس می‌شود، اما چون کار نیست، می‌گوید شرکت خود را تاسیس

می‌کنم، یا کسی از شرکتی اخراج می‌شود برای خودش یک شرکت خصوصی می‌زند. در کشورهای سوسیالیستی - کمونیستی سابق چیزی به نام force entrepreneurship داشتند یعنی کارآفرینی اجباری. این کارآفرینی نیست. کارآفرین فراقاردادی ترجمه شومیتتر است که می‌گوید مرزشکن، ساختارشکن و نوآور. هیچ جامعه‌ای به نوآوری نمی‌رسد مگر اینکه کارآفرینی ساختارشکن داشته باشد یا افرادی باشند که این کار را انجام دهند. اصلاً وجود منابع، سطح بالا و پایین فرهنگ، بودجه و... مهم نیست. هرگاه جامعه‌ای به نوآوری پایدار نمی‌رسد باید بدانیم که چیزی در آن کم است و آن کارآفرینی فراقاردادی است. این کارآفرین فراقاردادی آدمی است که ارزشها را می‌بیند، قادر است آدمها را متقاعد کند سرمایه‌ها را ارزیابی می‌کند، همه را یکجا جمع می‌کند تا ارزشها را تولید کند. پاسخی به نیازها بدهد و سعادت اجتماعی را در دراز مدت تامین کند.

پس موضوع صحبت این است:

“Post conventional entrepreneurship capacity for reaching participatory and integrated economy”

participatory در اینجا مشارکت کردن معنی می‌دهد. در اقتصاد، تولید و از همه مهمتر در تغییر و نوآوری مشارکت داشتن. integrated در فضاهایی مطرح می‌شود که غیرمتمرکز هستند. حتماً از اقتصاد متمرکز و غیرمتمرکز شنیده‌اید. اقتصاد متمرکز یعنی یک نفر بدون سلسله مراتب تصمیم می‌گیرد و

مهندس بیقال:

کانون کارآفرینان در حقیقت به دنبال توسعه اقتصادی پایدار کشور با محوریت بخش خصوصی است. در کانون خود را از نظام تصمیم‌سازی جدا کردیم، به خودمان فرصت دادیم تا به عنوان بخش خصوصی به عنوان افراد فکر کنیم، ایده بیروانیم، راه‌حل پیدا کنیم و در توسعه جامعه فارغ از موانعی که وجود دارد خود را به اوج شکوفایی فردی و سازمانی برسانیم تا به توسعه کشور کمک کنیم.

اقتصاد غیرمتمرکز یعنی اینکه همه می‌توانند تصمیم گیرنده و تاثیرگذار باشند. مباحث جدیدی به نام open innovation هستند بدین معنا که هر فردی در سازمان و فضای اجتماعی می‌تواند خودش نقطه شروع تغییر باشد، منتهی باید برای جلوگیری از پراکندگی مکانیزم‌ها و حاکمیتی طراحی شوند که تلفیق ایجاد کنند، همه را در یک جهت به جلو ببرند. این تعریف عنوان می‌حاث امروز بود.

یک اعتراض مثبت هم نسبت به گفته‌های آقای مهندس گلچین دارم. پارادایم برای من نیست برای خود غربی‌ها است. در این زمینه صحبت می‌کردیم که روش دیدن ما اشتباه است. مهندس بیقال می‌پرسیدند که شما برای امروز چه فکری دارید؟ گفتیم، نمی‌دانم! شاید ما با هم بتوانیم به یک افق جدیدی برسیم، چنانچه تاکنون ناپیدا مانده است.

این جمله تاثیرگذاری است:

The eyes are useless when the mind is blind
چشم‌ها به درد نمی‌خورد وقتی که ذهن آدمی کور است. دو نفر از اشخاصی که در زندگی من در مورد بحث نوآوری غیر از شما بزرگواران تاثیرگذار بوده‌اند یکی آقای چارلز شیمونی بوده است. آقای شیمونی یک آمریکایی مجاری است که دکترای افتخاری دانشگاه پج را دارد. ایشان مخترع نرم‌افزار اکسل مایکروسافت ورد و مولتی‌میلیونر هستند. آقای شیمونی روزی گفت: آرزوی بزرگ من این است که دانشگاه پج با همکاری دانشگاه اوهایو در تولید و ایجاد کار و توسعه منطقه‌ای نقشی فعال داشته باشد. سالانه ۱۰ میلیون دلار نیز می‌پردازم. هر سال که توانستید آماري ارائه دهید که به آن سمت در حرکت هستید، من ۱۰ میلیون دلار را تجدید می‌کنم. ما پرسیدیم این طرح شامل چه چیزهایی می‌تواند باشد؟ گفت: نمی‌دانم.

آدمهایی که نوآور هستند، هیچگاه راجع به چگونگی به شما فرمول نمی‌دهند. می‌گویند به اندازه همه آدم‌ها برای رسیدن به خدا راه وجود دارد. برای چگونگی نباید فرمولی نوشت. چگونگی بسته به هر فرد متغیر است. هر آدمی بداهه و ظرفیت منحصر به خودش را دارد. چرایی و چه چیزی را باید مدنظر داشته باشیم why what ما از طرف دانشگاه با اتاق بازرگانی صحبت کردیم گفتیم ما در نظر داریم با شرکت‌های کوچک و متوسط یک همکاری دو سویه را آغاز کنیم. ما در نظر داریم چیزهایی را از آنها یاد بگیریم و چنانچه آنها می‌خواهند چیزی از ما یاد بگیرند به آنها آموزش دهیم. پس از ۱۲ سال موفق شده‌ایم که طرحی (Platform) را پایه‌ریزی کنیم که در ۱۲ کشور جهان مورد استفاده قرار گرفته است. کار این طرح این است که پروژه‌ها را در سطح بین‌المللی به اشتراک می‌گذارد و چنانچه فرصت

همکاری ارائه شود، همکاری صورت می‌پذیرد و یا اگر بشود چیزی از آنها یاد گرفت، یاد بگیرند. کار دیگری که در این برنامه صورت می‌گیرد دعوت از خانواده‌های دانشجویان است که به شرکت‌های کوچک کمک کنند. از فضای دانشگاه استفاده کردیم تا یک محل اجتماع درست کنیم. پس از مدتی کلاس‌های دانشگاه ما تبدیل شد به کلاس‌های دانشگاه‌های بدون دیوار (universities without walls) برای مشکلات مشترک همفکری‌هایی صورت گرفت. دلیل آن هم یادگیری دانشجویان و کمک به شرکت‌های کوچک بود. به شرکت‌ها هم اعلام شد که اگر در انتهای پروژه از دانشجویی رضایت داشتند، او را استخدام کنند، چرا که هم زبان بلد هستند و هم مدیریت خوانده‌اند. ما هم در ابتدا شما را حمایت می‌کنیم، چنانچه متحمل ریسک زیادی می‌شوید.

در حال حاضر پس از ۱۲ سال حدود ۱۵۰۰ دانشجوی به این سیستم آمده است. در خود پیچ افرادی به ۸ کشور اعزام شده‌اند. در حال حاضر نامه‌هایی جهت صادرات و واردات به اقصی نقاط دنیا دریافت می‌کنم. این آرزوی آقای شیمونی بود و ما موفق شدیم یک مرکز توسعه اقتصادی-تجاری را در دانشگاه پیچ تأسیس کنیم که با اوهایو کار می‌کند. اوهایو به لطف این برنامه از یک منطقه عقب افتاده به منطقه‌ای تبدیل شده که ۸۵ درصد سرمایه‌گذاری‌ها از طریق سرمایه‌گذاری جسورانه (venture capital) اتفاق می‌افتد. به لطف آقای شیمونی خیلی برنامه درست کردیم و خیلی چیزها یاد گرفتیم.

فرد تاثیرگذار دیگر آقای پالی نام دارد که با دعوت موسسه، به ایران هم آمده است. کنفرانسی بود به نام ظرفیت‌سازی و ایجاد توانمندی که آقای پالی هم در آن شرکت داشت. ایشان نظریه‌ای به نام blue economy دارند یعنی اقتصاد آبی. پایه اقتصاد آبی، اقتصاد گردشگری است. ایشان می‌گویند چیزی به نام ضایعات نداریم. به این دلیل به هر ماده‌ای واژه ضایعات را اطلاق می‌کنیم که استفاده و کاربردی برای آنها در آن صنعت نداریم. ولی اگر صنایع با هم کار کنند، بستری را فراهم کنند، سفرایی باشند تا صنایع را بهم متصل کنند، هرگاه در صنعتی ماده‌ای استفاده نشد، جای دیگر ماده خام صنعت دیگر می‌شود. از این تئوری، توسعه پایدار اتفاق می‌افتد. ایشان می‌گویند اقتصاد سبز، اقتصاد گرانی بوده است. به همین دلیل موفق به توسعه پایدار نشده است. اقتصاد آبی اقتصاد ارزانی است و از تمام منابع موجود استفاده می‌کند. ایشان می‌گویند ما باید از طبیعت یاد بگیریم اما نباید تقلید کنیم. پلاستیک درست کنید، هوا را نیز آلوده کنید، ولی ما از آن آلودگی به عنوان منابع استفاده می‌کنیم. به عبارتی

مسئله نوآوری در بهر موری مجدد است. چنانچه آن فرد نوآور مبتکر (post conventional leader) را داشته باشیم و جاهایی که نوآوری نداشته‌اند به دلیل فقدان وجود چنین افرادی است، که دید جهانی داشته باشند، بتوانند فرصت‌های و فرامولی فکر کنند، ابتدا تفکر خدمت به بشریت داشته باشند بعد یک لباس محلی به آن تفکر ببوشانند... اگر چنین افرادی را داشته باشیم، آیا عامل اجتماعی دیگری لازم نداریم؟ دولت از این قضیه جدا می‌شود، ولی جامعه خیر. آیا نیاز به جامعه و ظرفیت‌هایی در سطح اجتماعی داریم یا خیر؟ پاسخ مثبت است. بدیهی است که یک فرد نوآور این توانایی را دارد تا در پیرامون خود کانون‌هایی را درست کند. اگر این کانون کارآفرینان توسعه‌گرا و جامعه فارغ‌التحصیلان MCIDM را به عنوان یک نوید در نظر بگیریم و اصولاً جامعه فارغ‌التحصیلان پر از پتانسیل است، گویا هم زبانی شروع شده است. نقش یک فرد ساختارشکن این است که همه این کانونها را فراهم بیاورد، زیرا انسان موجودی اجتماعی است که توسط اجتماع و برای اجتماع ساخته می‌شود. پس Community of practice احتیاج داریم. این جامعه به معنای عام نیست. این جامعه‌ای است که یک هم زبانی قدمتی رسیده است و می‌خواهد به صورت هماهنگ کار کند تا به اهداف مشخص و مشترکی برسد. پس وظیفه‌ی یک چنین کارآفرین فرارادادی ظرفیت‌سازی و تشکیل کانون‌های این چنینی برای کار توسعه است. بدون ایجاد این اجتماع رسیدن به نوآوری پایدار را نخواهیم داشت.

مهندس گلچین:

ما وقتی جمع می‌شویم صحبت سیاسی می‌کنیم و می‌گوییم برخی‌ها نمی‌گذارند کار کنیم، پیشرفت کنیم. ولی هیچگاه جمع نمی‌شویم که ببینیم چکار باید کرد؟ همواره نگاهمان به دولت است. باور من این بود که مسائل تحریم حل می‌شود. اما بعد آن چه می‌شود؟

هرگاه صحبت از کارآفرین فرارادادی است دوست دارم از فردی صحبت کنم به نام آقای دکتر وی. ایشان بزرگترین سیستم درمان آب مروارید چشم را در فقیرترین نقطه جهان (هند) تأسیس کرد، در حالیکه ۵۸ سال سن داشت و ده یا دوازده سال پیش از آن به بیماری آرتروز مبتلا شد. ولی با وجود بیماری، روزانه ۱۰۰ عمل جراحی چشم انجام می‌داد. ایشان هنگامی که در ۵۸ سالگی بازنشسته شد، گفت آن آرزویی که داشتم هنوز برآورده نشده است. پرسیدند آرزویت چیست؟ گفت، که نابینایی قابل پیشگیری در جهان ریشه‌کن شود. با وجود اینکه کارمند دولت بود و سرمایه‌ای نداشت، تصمیم گرفت منزل خود و خواهرش را با تجهیزات ۱۰ الی ۱۲ تخت به عنوان بیمارستان راه‌اندازی کند. از او پرسیدند، مگر در دنیا چند بیمار وجود دارد که شما قصد راه‌اندازی چنین مرکزی را دارید؟ پاسخ می‌دهد ۴۵ میلیون تن! می‌گویند شما با ۱۰ الی ۱۲ تخت می‌خواهید ۴۵ میلیون تن را معالجه کنید؟ او می‌گوید، بالاخره باید از جایی شروع کرد، در سال ۱۹۷۸ به امریکا می‌رود تا از مک دونالد یاد بگیرد که چطور می‌توان با ظرفیت بالا (high scale) سرویس دهی انجام داد؟ این پزشک موفق شد تا اندیشه‌های را شکل بدهد تا در دورترین نقاط با کانکس‌هایی که مجهر به کلینیک هستند خدمات پیشگیری از نابینایی، اندازه‌گیری درجه نابینایی و درمان ارائه کنند. بسیاری از نابینایان به صورت رایگان در مراکزشان خدمات دریافت می‌کردند Replicable و sustainable دو تا از جنبه‌ها بود. بین ۵۰ تا ۶۰ درصد خدمات این مراکز رایگان بوده و هست. اینطور فکر می‌کردند که اگر کسی توانایی پرداخت بهای خدمات را ندارد، شخص دیگری هست که توانایی پرداخت داشته باشد. اینطور محاسبه کرده بود که ۱۲ میلیون تن از این ۴۵ میلیون تن در هند هستند بنابراین از هر سه نفر اگر یک نفر هزینه خدمات را بپردازد برای ما کافی است. با هزینه‌های حدود ۲۰۰ دلار لیزها را وارد می‌کردند با ۴ دلار توانستند تولید کنند و بلافاصله به بیش از ۸۰ کشور صادر کردند امروزه به ۱۲۰ کشور صادرات انجام می‌دهند. اگر از دکتر وی بپرسید راز پیشرفت تو در چیست؟ می‌گوید، من می‌خواستم به بشریت خدمت کنم و اینکه درک کردم که در جامعه ما ظرفیت‌هایی وجود دارد که در ظاهر دیده نمی‌شود. ما این فرهنگ را داریم که به هم کمک کنیم، باید ببینیم چطور می‌توانیم این را منتقل کنیم. دکتر وی اضافه می‌کند که وقتی فردی نابیناییش درمان شده است، خجالت می‌کشد که همسایه‌اش نابینا باشد، به همین دلیل حتی حاضر است به او هم پول قرض بدهد تا درمان

شد. این خودش یک نوع بیمه اتوماتیک بود. دولت ادعا می کند که من پول را از پولدار به بی پول می رسانم. وی نیز این کار را انجام می داد. حدود ۲۰۰۰ مرکز از این مراکز وجود دارد که سالانه ۱۰۰ نفر به صورت رایگان به عنوان داوطلب مدرسانی آموزش داده می شوند. به هر جراح ۴ مدرسان (پارامدیک) کمک می کردند به همین دلیل ظرفیت جراحی اش ۱۰ برابر میانگین جراحی در هند بود. بالاترین ظرفیت را دارد. مجهز به یک واحد تحقیقات و توسعه کارآمد می باشد. ۱۴ سال است که برنده Quality Assurance Prize است. این مرکز را با مرکز مشابه در کشور انگلستان مقایسه کرده بودند، هزینه بسیار پایین، تولید بسیار بالا! دولت هند به این مرکز کمکی نمی کند، بلکه این مرکز است که به دولت کمک می کند.

در ایران هر وقت این مبحث را تدریس می کنم، تعدادی می گویند، اینجا ایران است و اینجا این کار امکان پذیر نیست. من هم در پاسخ می گویم، من مطمئن هستم که نمی شود چون نمی خواهید که بشود.

نتیجه ای که می شود از داستان بالا گرفت و Harvard Business Review هم نتیجه گیری کرده است سیستم آنها open innovation است. افراد مسن و جوان را اگر دم می آورند و هر فردی در این سیستم نقطه شروع نوآوری است. ایجاد همکاری، بالا بردن رضایت کسانی که ذی نفع (stake-holder) هستند. توزیع اطلاعات و دسترسی اطلاعات در سیستم شبیه باشد و سیستم به سطحی برسد که در آن یادگیری مشترک صورت بگیرد. به این شکل تولید مشترک هم اتفاق بیافتد. به این ترتیب نوآوری در سیستم نهادینه شود. برای بدست آوردن چنین چیزی باید این نقش ها تعریف شوند:

- Facilitator
- Mentor
- Broker
- Innovator

اگر خاطرتان باشد در کلاسها راجع به مدلی صحبت کردم که آقای کوئین ارائه می داد. ایشان همه را در یک جا خلاصه کرده است. من بین توانمندی های مدیریتی و رهبری فرق قائل هستم. من رهبری و کارآفرینی را با تعریف ذکر شده به هم نزدیک تر می بینم. یک قسمت روابط انسانی است، در قسمت دیگر هم نکات زیر را نوشته است:

- Living with change
- Thinking creatively
- Creating change
- Building and maintaining a power base
- Negotiating agreement and commitment
- Presenting Ideas
- Understanding self and others
- Communicating effectively

- Developing sub-ordinates
- Building teams
- Using participated decision making (استفاده از تصمیم گیری مشارکتی)
- Managing conflict

موارد بالا مسیری است که یک کارآفرین نوآور باید از آنها عبور کند. این سطح، سطحی است که از مدیریت بالاتر بوده و در سطح کارآفرینی مطرح می شود. ما یک حاکمیت سازمانی می خواهیم که آنها را حمایت کند. این هم باز کار کارآفرین است. جناب مهندس بیقال فرمودند، چرا جامعه ما متفاوت فکر می کند؟ چرا جامعه ما فردگرا است؟ چرا متفرق (fragmented) هستیم؟ افرادی را داریم که سی جا کار می کنند، اما تمرکز و طبقه بندی ذهن را ندارند. پس این سیستم حاکمیتی را می خواهد که حمایت لازم را به عمل آورند. مشارکت تلفیقی، فرا صنعتی، اجتماعی ایجاد کند. اصل این است که خانواده ها نیز درگیر باشند و مشارکت کنند.

آقای مهندس بیقال فرمودند که مثلاً مشاوران با پیمانکاران مشکل دارند. در نقش های مختلف به هم برچسب هایی هم می چسبانیم که جلوی همکاری مستمر را می گیرد. پس وظایفی وجود دارد که باید کارآفرین خودش بپذیرد. کارآفرین باید کدها، زبان ها و برداشت ها را همسو کند. چنانچه بخواهید کسی را از رشته کشاورزی، پزشکی و انرژی همسو کنید Cross cultural mediation خیلی مهم است. کدها باید ترجمه شوند. مثل پزشکی که رفت در مک دونالد و یاد گرفت، ما هم برویم و یاد بگیریم.

مدل دانشگاه اوهایو (توانمندسازی و ظرفیت سازی نزد شرکت های کوچک و متوسط) در امریکا مدل آقای اوباما شده است که توصیه کرده است این الگو باید تکثیر شود.

دکتر گلرخی:

موسسه، نمایندگی یا بهتر بگویم مدیریت و رهبری ایجاد یک مرکز نوآوری اقتصاد آبی را در آسیای میانه کسب کرده است. اگر امروز به توافقی برسیم که نوآوری پایدار چیست؟ اقتصاد آبی یک نمونه ای از این فضاهاست. تولیدات اقتصاد آبی طبقه بندی نوآوری پایدار است.

خبر خوب دیگر این است که موسسه، نمایندگی یا بهتر بگویم مدیریت و رهبری ایجاد یک مرکز نوآوری اقتصاد آبی را در آسیای میانه کسب کرده است. اگر امروز به توافقی برسیم که نوآوری پایدار چیست؟ اقتصاد آبی یک نمونه ای از این فضاهاست. تولیدات اقتصاد آبی طبقه بندی نوآوری پایدار است. موسسه مشقی گرفته است و بنده خودم هم مسئولیتی گرفته ام شاید انگیزه های برای کارآفرینان توسعه گرا باشد. خوشبختانه ما پل های ارتباطی زیادی داریم، اعضای کانون با اعضاء MCIDM و موسسه هم ارتباط تنگاتنگ دارد. ایجاد یک فضای جدیدی با همکاری ۹ دانشگاه در ۹ کشور که به بنده هم ambassadorship داده شده است به معنای سفیر. ما محض ایجاد اقتصاد تلفیقی، گردش و مشارکتی نقش هایی داریم به نام mutual ambassador یعنی سفیر متقابل. در اقتصاد قرن ۲۱ این سفرای متقابل هستند که می توانند نوآوری پایدار را محقق کنند، مثل آقای شیمونی که مجاری بوده، به امریکا مهاجرت کرده اما پول و سرمایه اجتماعی اش را به مجارستان برگردانده است. نمونه دیگر سفیر متقابل آقای پالی بوده که اهل کشور بلژیک است، دانشگاه توکیو درس می دهد، در ژوهانسبورگ ازدواج کرده است و مرتب سرمایه اجتماعی اش را از جایی به جای دیگر می دهد. یکبار جهت کلاس های اقتصاد آبی به اتفاق ایشان صبحانه می خوردیم، ما گفتیم عملیاتی ساختن اقتصاد آبی در ایران دشوار است زیرا مثلاً در صنعت ساخت و ساز مواد جایگزین در code bookها نوشته نشده است. آقای پالی گفتند، پروفیسور خسرو قوامی در برزیل تدریس می کند و ایشان در این زمینه نفر یک دنیا هستند. code book هم نوشته اند. معرفی آقای پروفیسور قوامی توسط آقای پالی صورت گرفت، زیرا ایشان در گردش هستند، خودشان را سفیر می دانند. برای رسیدن به نوآوری به نقش ها و افرادی احتیاج داریم. افراد اگر از یک شرکت به شرکت دیگر می روند، از یک موسسه به موسسه دیگر می روند، پل های پشت سرشان را خراب نکنند. mutual ambassadorship می گوید وقتی در فرآیند یادگیری از یک مرحله به مرحله بعد می روید، گذشته ها، داشته ها از قبیل سرمایه اجتماعی و یادگیری را از دست ندهید. از آنجایی که فرار مغزها در خیلی از مجامع مورد بحث است، ما با مدل ظرفیت سازی circular migration of brain یعنی گردش مغزها سعی کردیم آموزش هایی بدهیم تا افراد با مهاجرت تشنان به جامعه ای که آنها را صادر می کند، ضربه نزنند. بر گردند و کمک کنند. خوشبختانه ۹ کشور آن را تشکیل داده اند. دانشگاه پیچ هم میزبان است که با کانون هم می توانیم به اشتراک بگذاریم.

بازتاب‌های انتقادی یک نامه به رئیس‌جمهور

نامه حدود هزار کلمه‌ای ۴ وزیر اقتصاد، صنعت، کار و دفاع این روزها واکنش‌های متعددی را در پی داشته؛ از اقتصاددانان مختلف گرفته تا رسانه‌های مخالف دولت. اما هر کدام از این افراد و رسانه‌ها چه دیدگاهی داشته‌اند؟ اقتصاددانان، نامه ۴ وزیر به روحانی

در مورد شرایط بورس و بحرانی شدن رکود را از دو زاویه فرار به جلوی وزرا یا فشار به بانک مرکزی برای تامین نقدینگی تعبیر می‌کنند. اما رسانه‌های مختلف در این میان خوانش متفاوتی از این نامه دارند. برخی این نامه را بیانگر شکاف عمیق در کابینه دولت می‌دانند و می‌گویند انتشار این نامه،

بیانگر اختلاف در میان تیم اقتصادی دولت یازدهم است. برخی دیگر از رسانه‌ها هم آن را سندی دیگر بر نادرست بودن وعده‌ها و شعارهای دولت یازدهم می‌دانند. مانند کیهان

که نوشته در حالی روحانی شهریور ماه سال گذشته خبر خروج از رکود را اعلام کرد که اکنون چهار وزیر کابینه مجبور شده‌اند با نامه‌نگاری اوضاع بحرانی رکود را رسانه‌ای کنند. اما برخی هم معتقدند که وزرای یاد شده آنگونه کلان حوزه‌های خود را حل و فصل

شکل انتشار و مفاد این نامه با انتقاد اکثریت نخبگان اقتصاد مواجه شده است. در مجموع می‌توان گفت این کارشناسان سه نوع برخورد با این نامه داشته‌اند. عده‌ای به طور کامل با آن مخالف بوده‌اند و ضمن اینکه انتشار آن را کار درستی نمی‌دانند مضمون آن را به اختلاف موجود

میان تصمیم‌گیران اقتصادی دولت نسبت داده‌اند. ولی تعدادی از کارشناسان نگاهی دوگانه به این نامه داشته‌اند به طوری که ضمن مخالفت با روش انتشار آن که از سوی وزیران به رئیس‌جمهوری انجام شده خواستار توجه جدی دولت به

موضوع رکودی که در این نامه به آن اشاره گردیده، شده‌اند. درکنار این کارشناسان، صاحب‌نظرانی نیز وجود دارند که نحوه انتشار نامه چهار وزیر را غیرمعمول نمی‌دانند.

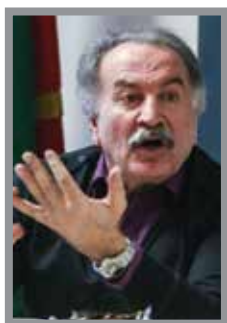

کنند و اکنون می‌خواهند با یارگیری از افکار عمومی، دولت و مشاوران معتقد به اقتصاد آزاد و رقابتی را تحت فشار بگذارند. مروری بر موضع‌گیری چهره‌های اقتصادی نشان می‌دهد که

طهماسب مظاهری

نوشتن نامه سرگشاده توسط وزرا به رئیس جمهور، موضوع عادی و معمول نیست. نوشتن نامه چهار وزیر به رئیس جمهور کار زیبایی نبود، زیرا در نگاه نخست القا کننده این است که واگرهای اعضای دولت با هم زیاد شده است و با یکدیگر هماهنگ نیستند. چون اصولاً زمانی که وزیری نتواند استدلال خود را در دولت جا بیندازد، شاید یکی از حربه‌های او دادن نامه سرگشاده است.

جمشید پژویان

ارسال نامه چهار وزیر به رئیس جمهور ژستی سیاسی است. وزیر امور اقتصاد و دارایی خود سکان‌دار بیگیری مشکلات اقتصاد کشور است. وزیر صنعت هم باید با اتخاذ سیاست‌های مناسب وضعیت بنگاه‌های اقتصادی را بهبود بخشد، نه آنکه سروسامان دادن به وضعیت تولیدکنندگان را متوجه تصمیم‌گیری رئیس جمهور کند. در واقع این نامه را باید عده‌ای دیگر به وزرا می‌نوشتند نه آنکه خود وزیران اقدام به نگارش آن کنند.

موسی غنی‌نژاد:

معمولاً در مواقعی که فردی خود را هماهنگ با دولت نمی‌داند استعفا می‌دهد تا فردی جایگزین او شود که بتواند در راستای سیاست‌های دولت بخش‌های مختلف اقتصادی را مدیریت کند. اینکه برخی از وزرا پای این نامه را امضا نکرده‌اند نشان می‌دهد برخی وزرا تاب اصلاح ساختار اقتصادی کشور را ندارند و می‌خواهند با فشار افکار عمومی دولت را به سمتی ببرند تا سیاست‌های انبساطی در پیش گیرد. مگر وزرای که این نامه را امضاء کرده‌اند سهامدارند که این چنین عملکرد اقتصادی دولت را نقد کرده‌اند؟ این حرکت وزرا نوعی فرار به جلو هست.

حسین عبده تبریزی

این وزیران احساس کرده‌اند باید اقدام فوری و فوق‌العاده و یا به عبارت دیگر اقدامی وسیع تر از شرایط عادی از سوی دولت در بازار سرمایه انجام شود. درست است که در شرایط عادی گفته می‌شود دولت نباید در بازار سرمایه دخالت کند و باید بازار مسیر طبیعی خود را طی کند اما در زمان شکست بازار و وضعیت خاص باید دولت در این زمینه ورود کند. از این نظر این وزیران تصور کردند باید دولت و سایر اعضای کابینه از این موضوع آگاه شوند و به کمک بازار سرمایه بیایند.

مهدی بهکیش

کسانی که خود باید مورد سوال قرار گیرند با نوشتن این نامه چه هدفی را دنبال می‌کنند، خدا می‌داند. ای کاش در نامه ارزیابی مختصری هم از خود می‌کردند. امیدوارم هدف نگارندگان فشار آوردن به بانک مرکزی برای تزریق نقدینگی غیرمتعارف نباشد که در آن صورت به نقطه اولیه دو سال پیش برمی‌گردیم که رکود و تورم را با هم داشتیم.

تعجب‌آور است که وقتی وزیر اقتصاد که خود باید ارائه‌دهنده راه حل برای مشکلات اقتصادی باشد، با سربرگ وزارت متبوع خود، معضلات بورس و رکود اقتصادی را بدون ارائه راه حل، به دیگران گوشزد می‌کند. آیا به نظر ایشان، رفع موانع به گونه‌ای است که از اختیارات وزارت اقتصاد خارج است؟ آیا وزارت اقتصاد ابزار کافی برای حل مشکلات ندارد؟ و شاید وزیر اقتصاد به همراه دیگر وزرا در این اندیشه بوده‌اند که رویکرد آقای روحانی به اقتصاد به شکلی است که کمتر به رکود توجه می‌کند و با عمومی کردن این نامه بر آن بوده‌اند تا فشار را بر رئیس جمهوری برای پذیرش سخنان خود بیشتر کنند.

**یویا جبل عاملی
و رضا بوستانی**

مهندس حسین انصافیور

آثار غفلت از استانداردهای مدیریت ایمنی، بهداشت و محیط زیست

نگاهی به وضعیت HSE در عرصه بکارگیری ماشین آلات و تجهیزات ساختمانی و راهسازی

مدیریت ایمنی، بهداشت و محیط زیست که اصطلاح لاتین و مختصر آن به صورت HSE شناخته می شود، مجموعه ای از مدیریت های یکپارچه ای است که برون داد آن بهبود ایمنی، سلامت و محیط زیستی است و دامنه آن لایه لایه زندگی شخصی، خانوادگی، سازمانی، ملی و جهانی مردم را در بر می گیرد و همه لایه ها بر یکدیگر با دامنه و شدت کم یا زیاد همواره تاثیر گذارند. بطور مثال سوراخ شدن لایه اوزون که بواسطه سود جویی تولید کنندگان متکی بر قدرت های جهانی و یا ملی صورت می گیرد، زندگی همه بشر را تحت تاثیر قرار می دهد و یا آسیب شدید و یا مرگ یک کارگر و یا هر رده ای از کارکنان یک سازمان بواسطه عدم رعایت ایمنی، تمام خانواده او و سازمان را تحت تاثیر قرار می دهد. پس، ایمنی، بهداشت و محیط زیست یک موضوع مدیریتی بشری و تار و پود زندگی اوست به عبارت دیگر یک موضوع بیرونی نسبت به "من" نیست زیرا هرگونه بی اعتنایی، دست کم گرفتن و یا اشتباه می تواند "من"، خانواده "من"، سازمان "من"، کشور "من" و حتی جهان "من" را تحت تاثیر قرار دهد. از این رو بر این اعتقاد باید بود که ایمنی و بهداشت را، سیانت از تن و جان و مسایل محیط زیست

اعم از آلودگی های آب و هوا و خاک و سایر آسیب ها حتی در سطح دفع زباله های خانگی و خودرو شخصی خود را مدیریت کنیم. سازمان بین المللی استاندارد؛ استانداردهای مدیریت کیفیت ایمنی و بهداشت OHSAS 18000-2007 و مدیریت کیفیت محیط زیست ISO 14000-2004 را در رده گواهینامه های بین المللی مدیریت در سطح جهانی ارائه کرد که در زمان بسیار کوتاهی مورد توجه جدی شرکت ها و سازمان های تولیدی و خدماتی قرار گرفت به گونه ای که به لحاظ آماری در رویکرد و پیاده سازی، از استاندارد ISO 9000 پیشی گرفتند.

هرکدام از این سیستم ها مجموعه ای از خواسته های استاندارد و الزامات قانونی، روش های اجرایی، دستورالعمل ها و فرم ها را پوشش می دهند که باید مدیریت و تمامی کارکنان یک سازمان از آن اطلاع داشته، به این خواسته ها و الزامات در عمل پایبند باشند. ترکیب این سه استاندارد؛ مدیریت یکپارچه کیفیت IMS را تشکیل می دهند. این بدان معنا است که باید در تمامی فرآیندهای جاری یک شرکت پیمانکار ساختمانی و یا راهسازی، تمامی بندهای استانداردهای مدیریت کیفیت سه گانه جاری شده، مراعات شوند.

خصلت استانداردهای مدیریت کیفیت سه گانه، توانمندی آن ها در انطباق با انواع شرکت ها و سازمان های تولیدی و یا خدماتی است، به عبارتی، شاخص های استانداردها به گونه ای تدوین یافته اند که تمامی شرکت ها و سازمان ها می توانند استانداردها را پیاده سازی کنند.

اما آنچه اکنون در بیشتر شرکت های ساختمانی و راهسازی به عنوان HSE شناخته شده؛ یک رشته اقدامات مشخص روتین است که به واقع هیچ ربطی به استانداردهای مدیریت کیفیت ندارند. حتی هیچ قرابتی با HSE به مفهومی که در شرکت های نفتی جاری است و در بسیاری موارد به شدت مراعات می شود ندارند!

استفاده از کفش و کلاه و ایجاد برخی دستورالعمل های مربوط به ایمنی ماشین آلات را نمی توان پیاده سازی مدیریت کیفیت ایمنی؛ بهداشت و محیط زیست ماشین آلات خواند. ضمن آن که نه تنها در فرآیند ماشین آلات بلکه در همه فرآیندهای شرکت های ساختمانی و راهسازی؛ آن چه HSE خوانده می شود در اساس؛ برخی از مفاهیم ایمنی را در بر می گیرد و استانداردهای مدیریت کیفیت بهداشت و محیط زیست در آن ها یا بسیار ضعیف مد نظر قرار می گیرند و

تونل می‌زنیم و... طبیعت و محیط‌زیست را آلوده می‌کنیم و به آن آسیب می‌زنیم. پیامدهای محیط‌زیستی کار با ماشین‌آلات که بواسطه عدم مدیریت کاربری آن‌ها پدید می‌آید اگر نه شاید در کوتاه مدت اما در میان مدت و یا دراز مدت بر بهداشت زیست محیط انسان‌ها به گونه‌ای انکار ناپذیر تاثیراتی گاه برگشت ناپذیر برجای می‌گذارند.

اشاره نخست به پیامدهای محیط‌زیستی کار با ماشین‌آلات بیشتر از این رو است که معمولا مسئولان و کارشناسانی که تحت لوای HSE کار می‌کنند؛ بیشتر (Safety) (S) را پایش می‌کنند تا (Environment) (E) را! ضمن آن که متأسفانه بیشتر مسئولان ماشین‌آلات پروژه‌ها اصولاً به پیامدهای محیط‌زیستی ناشی از کارکرد ماشین‌آلات در پروژه‌ها توجه ندارند و بدتر از همه آن را از وظایف خود نمی‌دانند.

پیامدهای محیط‌زیستی متأثر از کاربرد ماشین‌آلات در پروژه‌های ساخت و ساز چنانکه در بالا بدان اشاره کردیم به نحوه کاربری آن‌ها محدود نمی‌شود. بلکه خرابی‌ها و شکست ماشین‌آلات یا به عبارت رایج؛ مباحث نگهداری و تعمیرات آن‌ها نیز پیامدهای جدی محیط‌زیستی و همچنین ایمنی دارد و اهمیت آن‌ها تا بدانجا است که جان موبری در تئوری نگهداری مبتنی بر قابلیت اطمینان (RCM) خود، دسته بندی پیامدهای شکست در RCM شامل: پیامدهای شکست پنهان، پیامدهای ایمنی و محیط‌زیستی، پیامدهای عملیاتی و پیامدهای غیر عملیاتی را به عنوان مبنای یک چهارچوب استراتژیک برای تصمیم‌گیری‌های مربوط به نگهداری و تعمیرات بیان می‌کند. بدین ترتیب به صورت مشخص در تحلیل شکست ماشین‌آلات، پیامدهای ایمنی و محیط‌زیستی ناشی از شکست را مد نظر قرار می‌دهد. موبری در دسته‌بندی پیامدهای شکست‌های ماشین‌آلات درباره پیامدهای ایمنی و محیط‌زیستی ناشی از شکست ماشین‌آلات می‌نویسد: پیامدهای ایمنی و محیط‌زیستی: یک شکست (خرابی ماشین و یا تجهیزات) اگر فردی را کشته یا زخمی کند، دارای پیامدهای ایمنی است. اگر منتهی به نقض استانداردهای محیط‌زیستی در

محیط‌زیست جغرافیای محل ساخت و ساز خود، بواسطه کاربرد ماشین‌آلات به گونه‌ای گسترده و عمیق، تاثیرات و پیامدهای گاه جبران ناپذیری را در محدوده عملیاتی پدید می‌آورند. بوسیله این ماشین‌آلات است که کوه‌ها؛ دشت‌ها؛ جنگل‌ها؛ رودها و ... هر آنچه مانع ساخت و ساز است را تخریب می‌کنند؛ تغییر می‌دهند و... دود سیاه ناشی از بد کار کردن موتورهای آن‌ها، هوای پاکیزه را آلوده می‌کند؛ ریزش روغن و سوخت در اثر نشستی یا بی‌مبالاتی کاربران ماشین‌آلات خاک را آلوده می‌کند، فیلترهای کارکرده؛ لاستیک‌های فرسوده شده تعویضی؛ تکه‌های فلز قطعات و... در محیط‌زیست پراکنده می‌شوند؛ غرش موتورها؛ جانوران را می‌تاراند و از زیستگاه طبیعی شان دور می‌کند... و این چنین است که راه می‌سازیم؛ سد می‌سازیم؛

آنچه اکنون در بیشتر شرکت‌های ساختمانی و راهسازی به عنوان ESH شناخته شده؛ یک رشته اقدامات مشخص روتین است که به واقع هیچ ربطی به استانداردهای مدیریت کیفیت ندارند. حتی هیچ قرابتی با ESH به مفهومی که در شرکت‌های نفتی جاری است و در بسیاری موارد به شدت مراعات می‌شود ندارند!

یا بطور کلی به حساب نمی‌آیند!!! بجز این، در بسیاری از این گونه شرکت‌ها؛ زیرساخت‌های پشتیبانی HSE وجود ندارد بطور مثال؛ کنترل کیفیت پوشش‌های ایمنی صورت نمی‌گیرد و یا معیارهای تعریف شده و مشخصی برای نیروهای انسانی مورد نیاز ایمنی ندارند و متأسفانه به تبع چنین وضعیتی بیشتر افسران ایمنی استخدام شده در شرکت‌ها فاقد دانش کافی در مورد استانداردهای مدیریت کیفیت ایمنی، بهداشت و محیط‌زیست هستند. این موضوع درمورد مباحث مربوط به ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست ماشین‌آلات با شدت بیشتری وجود دارد از آن رو که هم ماشین‌آلات در پروژه‌ها در دورترین نقطه توجه قرار دارند و هم دانش مورد نیاز برای کنترل ایمنی و بهداشت و محیط‌زیست در امور ماشین‌آلات به صورتی عمیق وجود ندارد.

گستره‌هایی که پیامدهای مدیریت کیفیت ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست در امور ماشین‌آلات بر آن‌ها وارد می‌شود؛ عبارتند از:

۱. پیامدهای ایمنی و محیط‌زیست در محدوده ماشین‌آلات که بطور مفصل به عنوان بخشی مستقل و مشخص در عموم کتاب‌های اپراتوری، سرویس و نگهداری توسط شرکت‌های سازنده در کنار سایر بخش‌های فنی این کتاب‌ها نگاشته شده است.
۲. پیامدهای ایمنی و بهداشت و محیط‌زیست در محدوده تاسیسات مربوط به ماشین‌آلات مانند تعمیرگاه‌ها و محل‌های سرویس
۳. پیامدهای ایمنی و بهداشت و محیط‌زیست در محدوده اقداماتی که درامور بهره برداری؛ نگهداری و تعمیرات، حمل و نقل و انبار ماشین‌آلات صورت می‌گیرد.
۴. پیامدهای محیط‌زیستی در محدوده جغرافیایی عملیاتی ماشین‌ها پروژه‌های صنعت ساخت و ساز در

دچار مشکلات مالی ناشی از نبود نقدینگی و عدم تسویه حساب کارفرما شده اند شدت بیشتری یافته است. بطور مثال؛ فرسودگی لاستیک‌ها در کمپرسی‌ها که اغلب تحت فشار مباشران کارگاه‌ها و یا پیمانکاران و یا صاحبان این ماشین‌ها بیش از حد مجاز بار حمل می‌کنند؛ در جاده‌های کوهستانی خاکی و یا شوسه و حتی آسفالت؛ فرشته مرگ را بر سر رانندگان آن‌ها به پرواز در می‌آورد. بجز این بسیار می‌توان دید ماشین‌هایی را که آیینه ندارند، چراغ‌های اصلی و یا راهنمای شان خراب است، بوق دنده عقب ندارند؛ تمامی و یا بخش مهمی از گیج‌های روی پنل آن‌ها بخصوص سرعت نمای شان خراب است و..... اما هیچکس نیست که از حرکت این ماشین‌ها جلوگیری کند. همه این‌ها گوشه ای است از مواردی که به صورت مستقیم با ایمنی راننده و کارکنان پیرامونی او مربوط می‌شوند. اما فاجعه‌بارتر، پیامدهای محیط‌زیستی است که خرابی ماشین‌آلات پدید می‌آورند. نشستی روغن یا سوخت از ماشین‌آلات و یا مخازن ذخیره آن‌ها، ترکیدن لوله‌های هیدرولیک که سیلی از روغن را روی زمین جاری می‌کند، دود سیاه و آبی ناشی از بدکار کردن پمپ انژکتور یا روغن سوزی؛ آلوده شدن آب‌های سطحی و رودخانه‌ها به روغن، سوخت، و یا حتی زباله‌های سرویس و تعمیرات یادگارهایی هستند که پس از ترک بسیاری از پروژه‌ها برجغرافیایی که در حیطه آن کار کرده ایم می‌گذاریم و بی هیچ افسوسی آنجا را ترک می‌کنیم؛ گویی که این فقط ماییم که در این برهه از زمان زندگی می‌کنیم و کودکان و آیندگان ما از این نعمت‌های خدا دادی سهمی ندارند!

میراث جان موبری بنیان گذار نگهداری مبتنی بر قابلیت اطمینان نه فقط ابداع روشی نوین در فناوری عمومی‌نت ماشین‌آلات و

عام بسیار جدی هستند اما بسته به نوع ماشین یا تجهیز؛ می‌تواند از حساسیت‌های بسیار بالایی برخوردار باشد چنان که بطور مثال مباحث ایمنی مربوط به تاور کرین‌ها و جرثقیل‌های سنگین و نیمه سنگین تا آن حد است که هیچ کس اجازه ندارد بدون داشتن صلاحیت‌های تایید شده معتبر به راهبری آن‌ها دست یازد.

همچنین در برخی از درس‌نامه‌های مربوط به مباحث ایمنی ماشین‌آلات در امور نگهداری و تعمیرات نکات و دستور عمل‌های مفیدی بیان شده است که توجه به آن‌ها می‌تواند تا حد زیادی از بروز حوادث ناشی از اقدامات غیر ایمن کارکنان نت بکاهد مانند توجه جدی به تمیزی کف کارگاه و جلوگیری از ریختن روغن و یا پراکندگی ابزارها و یا قطعات تعویض شده و یا توجه جدی به نحوه کاربرد ابزارها مانند انواع آچارها؛ سنگ فرز و بالابراهی کارگاهی و....

با این همه؛ چنان که در بالا گفته آمد، روش و نگرش درباره ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست بویژه در امور ماشین‌آلات شرکت‌های ساختمانی تقریباً جایگاه قابل توجهی ندارد و جز یک رشته توصیه‌ها و اقدامات عمومی توجه ویژه‌ای به آن نمی‌شود و این درحالی است که خرابی یا شکست ماشین‌آلات در موارد بسیاری در ماهیت پی آمدهای ایمنی و یا زیست محیطی بسیار جدی دارد به گونه‌ای که مواجهه با این شکست‌ها و یا حتی تشخیص بالقوه آن‌ها باید منجر به متوقف ساختن فعالیت ماشین شود درحالی که شکست‌ها و یا خرابی‌های بالقوه و یا فرسودگی اجزا و زیر مجموعه‌هایی که وجود مشکل در آن‌ها می‌تواند به حوادث مرگبار بیانجامد تقریباً هیچ جایی در این گونه تصمیم‌گیری‌ها ندارند این موضوع در سال‌های اخیر که شرکت‌های ساختمانی

ابعاد شرکتی، منطقه‌ای، ملی یا بین‌المللی شود شکست دارای پیامدهای محیط‌زیستی است.

در صورتی که یک شکست پیامدهای ایمنی و محیط‌زیستی داشته باشد، RCM هزینه‌های مالی پیشگیری از این شکست را در نظر نمی‌گیرد. اگر مشکلی در ایمنی وجود داشته باشد این الزام وجود دارد که یا باید از بروز مشکل جلوگیری کرد یا آن را به نوعی ایمن کرد.

بدین سان موبری در نگهداری مبتنی بر قابلیت اطمینان RCM برای نخستین بار در تئوری‌های نت مباحث نگهداری و زیست محیطی را در بافت این بحث وارد می‌کند. به عبارتی، توجه تحلیل گران و کنش گران سیستم‌های نت ماشین‌آلات را بدین موضوع مهم جلب کند که توجه به مباحث ایمنی و محیط‌زیستی در تار و پود این سیستم‌ها وجود دارد و از مسایلی است که نمی‌توان و نباید به آسانی از کنار آن‌ها عبور کرد.

در سال‌های اخیر تقریباً تمامی شرکت‌های سازنده ماشین‌آلات در کتاب‌های اپراتوری و سرویس و نگهداری ماشین‌آلات ساخت خود؛ فصل جداگانه و مشخصی را به مسایل ایمنی و تا حدی محیط‌زیستی اختصاص داده اند که باید همچون بخش‌های دیگر کتاب به اپراتورها و سرویس‌کاران آموزش داده شود. این که توجه به این موضوع تا چه حد توسط مدیران و یا مسئولان رده‌های گوناگون ماشین‌آلات مورد توجه قرار می‌گیرد؛ و تا چه حد در آموزش‌های تعهدات دوره گارانتی توسط نمایندگی‌های شرکت‌های سازنده به کاربران خریدار و یا در مواقعی که کاربر دستگاه خود خریدار است به او آموزش داده می‌شود خود مساله دیگری است که توجه به آن دارای اهمیت بسیار اساسی است. ضمن آن که اگرچه مسایل ایمنی کاربری ماشین‌آلات دارای جنبه‌های

عدم مدیریت درست HSE پدید می‌آید را بدرستی؛ بخش نهران کوه یخ این هزینه‌ها می‌دانند. فقط کافی است که تصادفات؛ واژگونی‌ها و حوادث ناشی از ماشین‌آلات را در یک پروژه بررسی کنیم تا به سادگی روشن شود که چند درصد وقوع این حوادث به خاطر بروز نقص فنی در ماشین حادثه دیده بوده است که بواسطه عدم رعایت امور ساده ایمنی مانند خراب بودن برف پاک کن، خراب بودن چراغ‌های روشنایی، یا چراغ‌های راهنما و یا ترمز؛ فرسودگی لاستیک‌ها و یا خرابی سیستم‌های ترمز، فرمان، برق و هیدرولیک و از همه بدتر نداشتن آموزش و حتی مهارت کافی کاربران ماشین‌آلات صورت گرفته است. پنهان کردن علت‌های بروز حادثه‌های جدی و یا حوادث جزئی حین کار، عدم تحلیل چرایی وقوع آن‌ها و به تبع آن نبود آمارهای روشن و دقیق از میزان خسارت‌های وارد شده بواسطه حوادث یا شبه حوادث پدید آمده این باور غلط را ایجاد کرده است که گویا عدم طرح یک مساله موجود به مفهوم نبود آن است و یا به عبارتی پاک کردن صورت مساله و یا ابداع راه حل‌های سردستی برای رد برخی اجبارها به معنی حل واقعی مساله است در حالی که مساله همچنان وجود دارد. این گونه است که کوشش جدی برای انجام اقدامات اصلاحی برای عدم تکرار دوباره آن‌ها، در بسیاری از کارگاه‌ها

رده و سطح؛ ارتباطی تنگاتنگ و جدایی ناپذیر دارد. هرگاه این امکان وجود داشت که زمان‌های از دست رفته، زبان‌های ناشی از خسارت‌های جانی و مالی حوادث و یا حتی شبه حوادث ماشین‌آلات را در پروژه‌ها محاسبه کنیم، آن گاه روشن می‌شد که چرا دانشمندان و نظریه‌پردازان و دست‌اندرکاران ایمنی، بهداشت و محیط‌زیست هزینه‌هایی تحمیل شده به سازمان را که به دلیل

راه می‌سازیم، سد می‌سازیم
تونل می‌زنیم و... طبیعت و
محیط‌زیست را آلوده می‌کنیم
وبه آن آسیب می‌زنیم.
پیامدهای محیط‌زیستی کار
با ماشین‌آلات که بواسطه
عدم مدیریت کاربری آن‌ها
پدید می‌آید اگر نه شاید
در کوتاه مدت اما در میان
مدت و یا دراز مدت بر
بهداشت زیست محیط
انسان‌ها به گونه ای انکار
ناپذیر تاثیراتی گاه برگشت
ناپذیر برجای می‌گذارند

تجهیزات است؛ بلکه همچنین نگرشی است که امور نگهداری و تعمیرات ماشین‌آلات را با مدیریت دارایی؛ مدیریت شکست؛ مدیریت نیروی انسانی و اثرات و پیامدهای این مدیریت‌ها را بر اقتصاد ماشین‌آلات و تجهیزات چه به عنوان دارایی و چه به عنوان ابزار تولید و بهره برداری (و نه وسیله مصرفی) و چه به عنوان تاثیرگذارترین عامل تغییر چهره محیط‌زیست و ایمنی کاربران و انسان‌هایی که در دامنه و شعاع کار ماشین‌ها و تجهیزات کار وزندگی می‌کنند به صورتی یکپارچه پیوند داده است.

می‌خواهم به این نکته بسیار مهم اشاره کنم که مباحث ایمنی و بهداشت و محیط‌زیست ماشین‌آلات تافته جدا بافته ای از مباحث ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست پروژه نیست و این خود؛ جدا از جایگاه و اهمیت ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست در اندیشه مدیران شرکت‌های ساختمانی؛ راهسازی و معدنی و سایر دست‌اندرکاران صنعت کشور و سیاست‌های عمومی ملی نیست. از این رو پرداختن به امور ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست ماشین‌آلات باید نخست در ذهن مدیران ارشد شرکت‌ها و سازمان‌های درگیر با بهره برداری و نت ماشین‌آلات نه فقط به عنوان شغلی از مشاغل بلکه به عنوان یک امر مهم در فعالیت و زیست سازمان خود شکل گیرد چرا که ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست با کار و کوشش و زندگی کاری کارکنان سازمان در هر

به انجام نمی‌رسد؛ ازین رو؛ پیوسته شاهد وقوع حوادث تکراری با شدت و ضعف‌های متفاوت هستیم.

شاید بتوان یکی از عوامل تشدید کننده این طرز تفکر را نبود دید کارشناسانه و مسئولانه در شرکت‌های بیمه دید که بدون ارزیابی ریسک‌های منطبق بر شرایط کار ماشین‌آلات براساس استانداردهای شناخته شده؛ بدون بازدیدهای دقیق از محل کار ماشین‌آلات؛ بیمه‌های مهندسی را براساس کلیشه‌ها و فرمول‌های از پیش تعیین شده به فروش می‌رسانند و حتی هنگام بروز حادثه هم موضوع پرداخت خسارت‌ها با چک و چانه زدن‌های مشتری مدارانه حل و فصل می‌شود تا دوطرف راضی برسر کارهای خود بازگردند گویی پرداخت پول به واسطه خسارت‌های واردشده؛ و حتی خسارت‌های جانی به معنای خلاص شدن از پیامدهای ناشی از حادثه است و بس.

رویکرد بیمه‌ها براساس روش‌های علمی و مهندسی ارزیابی ریسک‌ها، اعلام اقدامات اصلاحی که برای رفع ریسک‌های خطرناک و کم کردن آن‌ها تا حد قابل قبول ALARP باید به عنوان یک پیش شرط جدی و مهم در شرایط صدور بیمه نامه و همچنین در مواردی خاص یا طبق قرارداد بازرسی‌های دوره ای توسط بیمه گذار می‌تواند در پایین آوردن حوادثی که منجر به خسارت‌های جانی می‌شود؛ نقش موثری را ایفا کند.

موضوع دیگری که بویژه در ایجاد حوادث

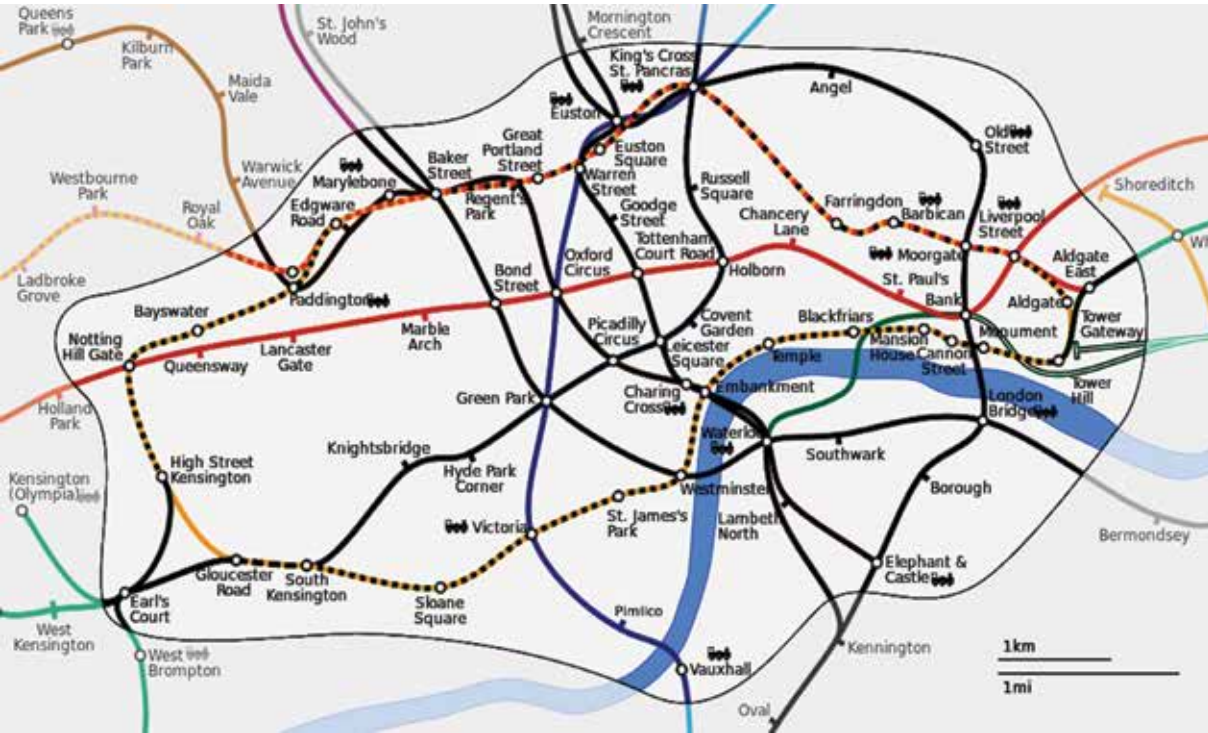
مربوط به ماشین‌آلات دارای اهمیت بسیار زیادی است، بهداشت روانی کارکنان ماشین‌آلات است. بروز استرس‌های کاری در مشاغل مختلف ماشین‌آلات می‌تواند منجر به پیامدهای خطرناکی شود که ممکن است دامنه آن اشخاص پیرامونی را نیز در برگیرد از این رو بررسی استرس‌های کاری، ماهیت، علت و عوامل وقوع، علت موثر و درجه خطری که می‌تواند دامن گیر شخص یا اشخاص پیرامونی شود، باید از الزامات بررسی ریسک‌های کارکنان ماشین‌آلات باشد. بطور مثال وجود استرس در اپراتورهای سنگین و یا نیمه سنگین و حتی سبک در جغرافیای کاری پروژه می‌تواند موجب بروز تصادف‌هایی شود که موجب صدمه زدن به اشخاصی بجز راننده شود و یا وجود استرس در تعمیرات می‌تواند بویژه در تعمیرات حساس موجب خراب شدن مجدد قطعه و یا خرابی حین کاری شود که دارای پیامدهای مالی؛ ایمنی و حتی محیط‌زیستی است.

به هر حال، ماشین‌آلات بویژه در پروژه‌های ماشین بر صنعت ساخت و ساز بخش مهمی از سیستم ایمنی، بهداشت و محیط‌زیست را تشکیل می‌دهند که نیاز به آموزش به کارکنان آن را در همه رده‌های سازمانی، اعم از مدیران، مسئولان و کارکنان امور سرویس و نگهداری و تعمیرات و اپراتوری را چه در آموزش‌های عمومی و چه در آموزش‌های چهره به چهره ایجاب می‌کند و پایش وضعیت ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست را در

این واحد از پروژه هم‌تراز با واحدهای دیگر قرار می‌دهد.

بیاد داشته باشیم که شالوده ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست آموزش است آموزشی که در همه رده‌ها و سطوح سازمانی ضروری است زیرا هیچکس به اندازه خود "شخص" قادر نیست که امور ایمنی و بهداشت و حتی محیط‌زیست او را مدیریت کند.

مدیران و مسئولان ماشین‌آلات شرکت‌ها و پروژه‌ها باید مدارک و مستندات مربوط به ایمنی ماشین‌آلات را از شرکت‌های سازنده حتی به زبان اصلی بگیرند و به کاربران ماشین‌آلات آموزش دهند و به این نکته توجه جدی داشته باشند که تشخیص عیب، رفع عیب و کنترل کیفیت سرویس‌ها و تعمیرات انجام شده در عین اینکه اموری فنی و مهندسی هستند اما همواره جنبه‌های ایمنی و محیط‌زیست را نیز دربر می‌گیرند از این رو؛ بخش مهمی از امور ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست ماشین‌آلات که با امور فنی و مهندسی آن در آمیخته است، بویژه درگیر شدن جدی مدیران و کارشناسان ماشین‌آلات را با مسایل ایمنی؛ بهداشت و محیط‌زیست ماشین‌آلات می‌طلبد تا بتوانند پیامدهای احتمالی و یا قطعی ناشی از راهبری؛ سرویس و نگهداری و تعمیرات ماشین‌آلات را درک کرده؛ به پایش آن‌ها همت گمارند و هنگامی که لازم باشد، برای انجام اقدامات اصلاحی ضروری آستین بالا زنند.

نوشته: لیدز - آما آپیا - سیان ان
تحقیق و ترجمه: سید مهدی برقی

متروی لندن شاهکار مهندسی حفاری اروپا

تاریخچه متروی لندن

متروی لندن (The London Underground) قدیمی‌ترین شبکه حمل و نقل زیرزمینی در جهان است. بهره‌برداری از سامانه متروی لندن، در تاریخ ۱۰ ژانویه سال ۱۸۶۳ آغاز شد.

هم‌اکنون این شبکه عظیم ریلی دارای ۲۷۵ ایستگاه است و علی‌رغم نام رسمی آن که زیرزمینی (Underground) نامیده می‌شود، ۵۵ درصدش بر روی زمین واقع شده و با ۴۰۸ کیلومتر خط آهن، طولانی‌ترین خطوط حمل و نقل درون شهری جهان را داراست.

شبکه متروی لندن، از شلوغ‌ترین شبکه‌های حمل و نقل زیرزمینی جهان است. در سال ۲۰۰۷، یک میلیارد نفر از متروی لندن استفاده کردند.

نخستین خط متروی لندن که در تاریخ ۱۰ ژانویه سال ۱۸۶۳ آغاز به کار کرد، خط متروپولیتن بود که بین دو نقطه پدینگتون و فرینگدون در مرکز شهر ایجاد شد. این خط، که اکنون بخشی از خط «همراسمیث و سیتی» متروی لندن است، در واقع، نخستین خط قطار شهری در جهان بود.

مقدمات ایجاد متروی لندن، در سال ۱۸۵۴ میلادی ایجاد شده بود و در سال ۱۸۶۳، زمانی که نخستین قطار بین شهری در خط متروپولیتن آغاز به کار کرد، روزانه چهل و یک هزار مسافر، از این مترو استفاده می‌کردند. در آن زمان، در هر ده دقیقه، یک قطار، پدینگتون را به مقصد فرینگدون ترک می‌کرد.

متروی لندن، قدیمی‌ترین شبکه قطار شهری جهان

نمایی از پروژه جدید تونل مترو شهر لندن

پیام‌آبادگران
مهر ۱۳۹۴
شماره ۳۳۵

نام خط	رنگ در نقشه	اولین فعالیت	اولین بخش افتتاح شده	از	نوع	طول کلومتر	طول از مایل	ایستگاهها	تعداد سفرها (در سال) (۰۰۰۰)	مسافت کل (مایل) (۰۰۰۰)
خط بزرگو	قهوه‌ای	۱۹۰۶	۱۹۰۶	۱۹۰۶	سطح عمیق	۲۲٫۲	۱۴٫۵	۲۵	۹۵٫۹۶۷	۶٫۶۱۷
مرکز	قرمز	۱۹۰۰	۱۸۵۶	۱۹۰۰	سطح عمیق	۷۷	۴۶	۴۹	۱۸۲٫۵۸۲	۲٫۹۹۰
سیرکل	زرد	۱۸۸۴	۱۸۸۴	۱۹۴۹	یک طبقه زیر	۲۲٫۵	۱۴	۲۷	۶۸٫۲۵۵	۶٫۸۹۲
دیسکرت	سبز	۱۸۶۸	۱۸۵۸	۱۸۶۸-۱۹۰۵	یک طبقه زیر	۶۴	۴۰	۶۰	۱۷۲٫۸۷۹	۶٫۲۲۲
هنر و صنعت و سفارش	بنفش	۱۸۶۲	۱۸۵۸	۱۹۸۸	یک طبقه زیر	۲۶٫۵	۱۶٫۵	۲۸	۴۵٫۸۶۵	۲٫۷۷۸
جوانس	خاکستری	۱۹۹۹	۱۸۷۹	۱۹۷۹	سطح عمیق	۲۶٫۲	۲۲٫۵	۲۷	۱۲۷٫۵۸۴	۵٫۶۷۰
متروپولیس	کهربایی	۱۸۸۲	۱۸۸۲	۱۸۸۲	یک طبقه زیر	۶۶٫۷	۴۱٫۵	۲۴	۵۲٫۶۹۷	۱٫۲۴۴
شمالی	سیاه	۱۸۸۰	۱۸۶۷	۱۹۲۷	سطح عمیق	۵۸	۳۶	۵۰	۲۰۶٫۷۲۴	۵٫۷۲۲
نیگدلی	آبی تیره	۱۹۰۶	۱۸۶۹	۱۹۰۶	سطح عمیق	۷۱	۴۴٫۲	۵۲	۱۷۶٫۱۷۷	۲٫۹۷۷
ویکتوریا	آبی روشن	۱۹۶۸	۱۹۶۸	۱۹۶۸	سطح عمیق	۲۱	۱۳٫۲۵	۱۶	۱۶۱٫۳۱۹	۱۲٫۱۷۵
واترلو و سنند	سبز تیره	۱۸۸۸	۱۸۸۸	۱۸۸۸	سطح عمیق	۲٫۵	۱٫۵	۲	۹٫۶۱۶	۰٫۶۱۰

در سال ۱۸۸۰، شمار استفاده‌کنندگان از قطار شهری لندن، به سالانه چهل میلیون تن افزایش یافت.

شمار خطوط متروی لندن، به تدریج افزایش یافت و در سال ۱۸۸۴، خط «اینر سیرکل» (Inner Circle) که اکنون «سیرکل لاین» (Circle Line) نامیده می‌شود، تکمیل شد.

خطوط متروی لندن

خطوط قطار شهری لندن به تدریج افزایش یافت. این شبکه، در سال ۲۰۰۷ میلادی، یعنی ۲۶ سال پس از تأسیس، دوازده خط فعال دارد. این خطوط، بر روی نقشه متروی لندن، با رنگ مشخص شده‌است تا پیدا کردن آن، برای مسافران راحت‌تر باشد. مشخصات کلی خطوط قطار شهری لندن و سال تأسیس آنها، طبق جدول ۱- می‌باشد.

▲ متروی زیرزمینی لندن، بزرگترین پروژه زیرساختی اروپا، یک سیستم ریلی در حال ساخت که از وسط شهر لندن می‌گذرد و به فرودگاه هیترو می‌رسد و شهر «ریدینگ» در غرب و «ایسکس» در شرق انگلستان را به هم ارتباط می‌دهد. پس از تکمیل در سال ۲۰۱۸، ده ایستگاه جدید در مرکز و جنوب شرقی لندن ظرفیت حمل و نقل ریلی را ۱۰ درصد افزایش می‌دهد و ۱/۵ میلیون مسافر بیشتری را، ظرف حداکثر ۴۵ دقیقه به مرکز لندن می‌رساند.

▲ شبکه متروی ریلی لندن علاوه بر ارتقاء سیستم حمل و نقل کنونی، جهت نوسازی و مدرن کردن شبکه متروی انگلستان و از بین بردن فشار کنونی بر سیستم حمل و نقل مترو احداث می‌شود.

گسترش شبکه تونلهای زیرزمینی مترو

جاه طلبانه‌ترین پروژه مهندسی در اروپا

لندن (سی.ان.ان)

گسترش شبکه جدید متروی زیرزمینی لندن از بزرگترین پروژه‌های مهندسی عمران در اروپاست که قرار است در سال ۲۰۱۸ افتتاح شود.

این پروژه پس از تکمیل مشتمل بر ۵۶ کیلومتر (۳۵ مایل) تونل جدید، ایستگاه‌ها و تقاطع‌های متعدد خطوط ریلی خواهد بود که حومه شهر لندن را به مرکز ارتباط می‌دهد و نهایتاً تا فرودگاه هیترو ادامه می‌یابد؛ پروژه‌ای که در عمق ۴۰ متری (۱۳۱ فوت) زیر سطح شهر در حال احداث است.

بودجه پیش‌بینی شده برای این شاهکار مهندسی بیش از ۲۰ میلیارد دلار می‌باشد.

از نظر متخصصان و مهندسانی که درگیر کار در بزرگترین چالش برآمده از شهری با بافت سازه‌ای متراکم مانند لندن می‌باشند، این شهر زائیده هزار سال تاریخ صنعتی اروپاست.

خانم لیندا میلر مدیر این پروژه در گفتگو با سی.ان.ان گفت: "مسئله فقط ساخت سازه‌ها یا حفر تونل در عمق زمین نیست؛ بلکه باید همزمان طراحی و ساخت تمام خدمات رفاهی لازم در آن راهم پیش ببریم و این بزرگترین چالش زندگی حرفه‌ای من است."

کارگرانی که در پروژه ایستگاه فارینگدون در مرکز لندن کار می‌کنند به آن لقب «قلب متروی لندن» را داده‌اند. از ۸ ماشین حفاری تونل (T.B.M) که در نقاط مختلف شهر لندن مشغول به کار هستند، ۴ دستگاه در ایستگاه فارینگدون کار می‌کنند.

میلر توضیح می‌دهد: «گاهی اوقات در زیر زمین همه چیز عجیب و غیرقابل تشخیص است و احساس می‌کنید که روی کره ماه فرود آمده‌اید. اما قرار بر این است که شما آن را از شکل کره ماه به یک سیستم حمل و نقل زیرزمینی تبدیل کنید».

کارروی متروی جدید شهر لندن شش سال پیش توسط تیمی از بهترین

▲ پروژه متروی زیرزمینی طرحی است که سالها مورد بحث بوده است. در سال ۱۹۷۴ بخش مطالعات ریلی لندن آن را به صورت یک نظریه قابل اجرا مطرح کرد. اما این مربوط به چند دهه قبل از آن است و اکنون به واقعیت می‌پیوندد.

▲ در سال ۲۰۰۰ دولت طرح ساخت و گسترش سیستم حمل و نقل ریلی زیرزمینی که شرق و غرب شهر لندن را به هم متصل می‌کرد، تصویب کرد. در سال ۲۰۰۳، طرح مالی پروژه به وزیر ترابری و حمل و نقل، «آلیستر دارلینگ» ارائه شد که حمایت بسیار قوی صاحب نظران لندن را نشان می‌داد.

▲ کارروی پروژه در سال ۲۰۰۹ در منطقه داکلند در شرق لندن از اسکله قطاری آغاز شد. این به معنی توسعه بعضی از مشهورترین ایستگاه‌های شهر لندن مانند این ایستگاه (پارینگتون) می‌باشد.

مهندسان و متخصصان حفر تونل با فعالیت ۲۴ ساعته زیر سطح شهر شروع شد. در طول مدت اجرای پروژه حتی یک میلیمتر تکان و جابجایی در سطح شهر می توانست مشکلات زیادی را برای ساختمانهای لندن و ساکنین آن بوجود آورد.

به علت قدمت تاریخی شهر لندن، کار روی پروژه حفاری و خاکبرداری همزمان به متخصصین و باستان شناسان نیز سپرده شد. این جمجمه حین کار در ایستگاه خیابان لیورپول پیدا شد. به نظر می رسد که یکی از ۲۰ هزار جنازه بیمارستان روانی باشد که بین سالهای ۱۵۶۹ تا ۱۷۳۸ دفن شده اند.

برای جلوگیری از این پدیده و ایجاد ثبات، لازم بود تا مهندسان از طریق لوله های مخصوصی بتن پاشیدنی (shot Crete) را در لایه زیرین سطح شهر پمپاژ کنند.

حجم بسیار زیادی مصالح از زیر زمین جابجا شد تا راه برای تونل های دسترسی به منطقه اِسکس (Essex) باز شود.

پس از سه سال تلاش بی وقفه کار حفر ۲۶ مایل تونل در ژوئن سال ۲۰۱۵ به پایان رسید.

از سوی دیگر، این پروژه یک چالش جدی مدیریتی نیز هست. بیل تاکر مدیر اجرایی حمل و نقل مرکزی پروژه که مدیریت ۶۵۰ نفر و ۲۲ پیمانکار را برعهده دارد معتقد است: "وقتی شما با پروژه ای با این ابعاد عظیم روبرو هستید، ناگزیر باید آن را به پروژه های کوچکتری تقسیم کنید تا بهتر بتوان آن را مدیریت کرد."

تاکر مهارت مدیریت چنین پروژه ای را با رهبر ارکستری بزرگ مقایسه می کند: "من همچون رهبر ارکستری بزرگ خود را بالای سن می بینم با یک ورق نت موسیقی و باید مطمئن شوم تمام افراد یک نت را می نوازند و تمام بخشهای پروژه با یک ریتم و در یک خط حرکت می کنند."

در طی سالهای اجرای پروژه هزینه تمام شده پروژه رو به افزایش بود. در سال ۲۰۰۲ به نظر می رسید با ۱۰ میلیارد یورو قابل اجراست. اما این مبلغ در سال ۲۰۱۰ پس از بررسی مجدد هزینه ها توسط دولتمردان به ۱۴/۸ میلیارد یورو افزایش یافت.

ماشین آلات حفاری چکش پائین (DTH) تعیین کننده در زمان اضطراری پروژه‌ها

ماشین آلات حفاری از جمله تجهیزات اصلی در مهندسی حفاری و استخراج معدن محسوب می‌شوند، این ماشین آلات به دلیل نقش کلیدی در فرایند پیشرفت پروژه‌ها و فعالیت در شرایط سخت کاری، لازم است به صورتی اصولی و کیفی طراحی گردند تا بالاترین کارایی ممکن در حین عملیات را تضمین نمایند. از آنجا که ساخت اینگونه ماشین آلات نیازمند سطح بالایی از تکنولوژی بوده و مدت زمان ساخت آنها نیز طولانی می‌باشد، توانایی در بکارگیری تکنولوژی پیشرفته در کنار بهره مندی از تجربه برای تولیدکنندگان این ماشین آلات بسیار حائز اهمیت خواهد بود.

در مقایسه با ماشین آلات قدیمی که از کمپرسور مجزا برای عملیات حفاری استفاده می‌نمودند، در ماشینهای حفاری جدید، یکپارچگی سیستم تغذیه قدرت و کمپرسور هوا فاکتور مهمی است که سبب افزایش قابلیت انعطاف پذیری دستگاه می‌گردد. به صورت عمومی ماشین آلات حفاری از یک موتور واحد برای جابجایی (حرکت) ماشین و عملیات حفاری بهره می‌برند که این موضوع در

پیام آبادگران
مهر ۱۳۹۴
شماره ۳۳۵

صورت بروز هرگونه مشکل فنی در حین عملیات حفاری در دسره‌های فراوانی را برای مدیران سایتها به همراه دارد، برای رفع این معضل در تکنولوژی جدید ماشین آلات حفاری با استفاده از دو موتور مستقل، پایداری و پایایی سیستم به شکل قابل ملاحظه ای ارتقا یافته و به همراه کنترل‌های تفکیکی، مصرف سوخت ماشین نیز کاهش می‌یابد. طبیعتاً ماشین آلاتی که از تکنولوژی دو موتور مجزا برای حرکت ماشین و عملیات حفاری بهره می‌برند در نتیجه کاهش فشار بر قوای محرکه و کاهش استهلاک ماشین، سبب افزایش بهره وری و کاهش هزینه‌های نگهداری ماشین در دراز مدت نیز می‌گردند. همچنین در مدل‌های پیشرفته ماشین آلات حفاری، سیلندرهای مجزا در سیستم تعویض اتوماتیک راد، کیفیت و سرعت فعالیت حفاری را در دریل واگنها افزایش، فشار کار بر اپراتور را کاهش و کارآمدی عملیات را افزایش می‌دهد و البته در نهایت شاخص قیمت پس از کیفیت مناسب و سیستم خدمات پس از فروش گسترده و شناخته شده، می‌تواند به عنوان یکی از مهمترین عوامل تصمیم گیری و سرمایه گذاری جهت تامین ماشین آلات پروژه‌های عمرانی و معدنی موثر واقع گردد.

شرکت چین ران ماشین در راستای تداوم رسالت گروه تجاری گلستان و با پشتوانه تجربیات گرانمای آن گروه در زمینه تامین گسترده انواع ماشین آلات عمرانی - معدنی و ارائه خدمات فنی به پروژه‌های عمرانی و معدنی کشور طی دهه‌های گذشته، در سال ۱۳۹۲ با هدف ارائه محصولات مناسب با راندمان، استحکام و نوآوری برتر، تاسیس گردید که در این راستا با گزینش بهترین شرکای تجاری در بین تولید کنندگان مطرح و با اخذ نمایندگی رسمی از **شرکت سانوارد SUNWARD** و با استفاده از تجارب و توانمندیهای متخصصان کارآمد خود، امکانات وسیعی را در زمینه تامین و تحویل فوری انواع ماشین آلات، قطعات یدکی، آموزش مشتریان، سرویس و تعمیرات جهت دست اندرکاران سازندگی کشور فراهم نمود.

ماشین آلات حفاری سانوارد - به عنوان بزرگترین تولید کننده ماشین آلات حفاری کشور چین - علاوه بر دارا بودن امکانات اشاره شده در قبل، دارای قابلیت‌هایی مضاعفی نیز می‌باشند که با توجه به ارزش مالی و سرمایه ای این

و خود را به عنوان رقیبی جدی در میان دیگر برندهای معروف مطرح نموده اند. شرکت سانوارد بر اساس شعار "خواستهای مشتری، ارزشهای سازمان"، سیستم خدمات پس از فروش کاملی را راه اندازی نموده است. گروه تجهیزاتی بین المللی سانوارد بیش از ۳۰ دفتر، ۱۰۰ نمایندگی و هزاران فروشنده و مراکز خدمات پس از فروش در سراسر جهان دارد.

در همین راستا، واحد سرویس و گارانتی شرکت چین ران ماشین به عنوان نماینده رسمی و انحصاری فروش و خدمات پس از فروش محصولات شرکت سانوارد در ایران در صورت دریافت درخواست هرگونه خدمات از سوی مشتریان، در کوتاهترین زمان در اقصی نقاط کشور قادر به اعزام اکیپ فنی می باشد. این شرکت علاوه بر تعمیرگاه مرکزی و مجموعه متمرکز خدمات فنی و آموزشی مستقر در تهران، با استفاده از خودروهای مجهز، پرسنل آموزش دیده و تجهیزات مورد نیاز دارای توانایی گسترده تعمیرات سیار و خدمات فنی از قبیل نظارت کامل و به موقع بر موقعیت تیمهای سیار با استفاده از سیستم GPS در سراسر کشور، انجام سرویس پیشگیرانه (PM)، عیب یابی و رفع ایراد ماشین آلات در محل سایت مشتری، انجام سرویسهای دوره ای و ... می باشد.

محصولات قابل عرضه شرکت چین ران ماشین عبارتند از:

- بیل هیدرولیکی در ظرفیتهای مختلف
- لودرهای چرخ لاستیکی با گیربکس های برقی و مکانیکی
- اسکید لودر به همراه تجهیزات جانبی
- انواع لیفتراکهای دیزلی، برقی و دو گانه سوز
- دریل واگن و ماشین آلات حفاری

راههای برقراری ارتباط:

آدرس: تهران، بزرگراه آزادگان، بعد از پل جاده قدیم کرج، جاده احمدآباد مستوفی، گلستان دوم کد پستی ۳۳۱۳۱۱۴۹۵۱
 تلفن: ۴۸۶۴۳۰۰۰ فکس: ۸۹۷۷۳۰۳۰
 وب سایت: www.Chinran.com

ماشین ها، می تواند به عنوان یکی از بهترین گزینه ها برای تصمیم گیرندگان در هنگام تامین و خرید مد نظر قرار گیرد. این شرکت با بهره گیری از دو دهه تجربه و تکنولوژی اختصاصی خود، ماشین آلات حفاری سری SWD را به عنوان ماشین آلائی با سیستم یکپارچه، مجهز به دو موتور مجزا و با بهره گیری از متریال و کامپوننتهای با بالاترین کیفیت تولید و عرضه می نماید. قابلیت های ماشین آلات حفاری DTH سری SWD سانوارد:
 - تنظیم سطح حفاری در جهات مختلف و افزایش دامنه کار در ماشین آلات سری SWD از طرق ذیل میسر می گردد:

- بازوی نگهدارنده دکل با قابلیت حرکت به سمت چپ و راست
- دکل با امکان حرکت دورانی
- قابلیت تنظیم ارتفاع بازوی نگهدارنده
- قابلیت تنظیم زاویه بازوی نگهدارنده و دکل
- دکل با قابلیت حرکت بالا و پائین
- عملکرد چرخش، تنظیم راد، تنظیم ارتفاع و جابجایی در دریل واگنهای سانوارد از طریق سیستم هیدرولیکی یا فرمانهای الکتریکی کنترل می شوند.

- در دریل واگنهای سری SWD سانوارد، تنظیم فشار مکان حفاری به طور اتوماتیک قابل کنترل بوده که می تواند از آسیب دیدگی به راد و مته به طور موثر جلوگیری نموده و قابلیت اطمینان سیستم را افزایش دهد.
 - کابین ارگونومیک سری SWD، مجهز به صندلی قابل تنظیم، سیستم تهویه هوا، گرمایش و سرمایش و سیستم نظارتی کاملا یکپارچه بوده و به صورت لحظه ای امکان نظارت بر عملکرد دستگاه را در اختیار اپراتور قرار می دهد.
 - ساختار پیشرفته سیستم مکش گرد و خاک با عملیات چرخش موثر هوا، در دریل واگنهای سری SWD سانوارد سبب بهبود عملیات حفاری در حین فعالیت می گردد.

ماشین آلات حفاری چکش پایین ساخت شرکت سانوارد به طور گسترده در حفاری و انفجار در معادن، عملیات زهکشی و سد سازی ها در کل دنیا مورد استفاده قرار می گیرد. به پشتوانه ی تکنولوژی پیشرفته و با توجه به کیفیت قابل اعتماد و سیستم خدمات و پشتیبانی شرکت چین ران ماشین اطمینان مشتریان را جلب نموده است.

بالغ بر ۱۰۰۰ محصول این شرکت به کشورهای استرالیا، روسیه، مغولستان، کانادا و بیش از بیست کشور دیگر صادر شده است. این محصولات نقش مثبتی در پروژه های حفاری و انفجار در سر تا سر دنیا داشته و در معادن و محیط های سخت آزمون خود را با موفقیت پشت سر گذاشته اند، به نحوی که در دامی کمتر از ۳۰ درجه در روسیه، دامی بالاتر از ۴۵ درجه در نامیبیا و ارتفاع ۵۳۰۰ متر در تبت، و همچنین در رودخانه ها با موفقیت به انجام عملیات پرداخته

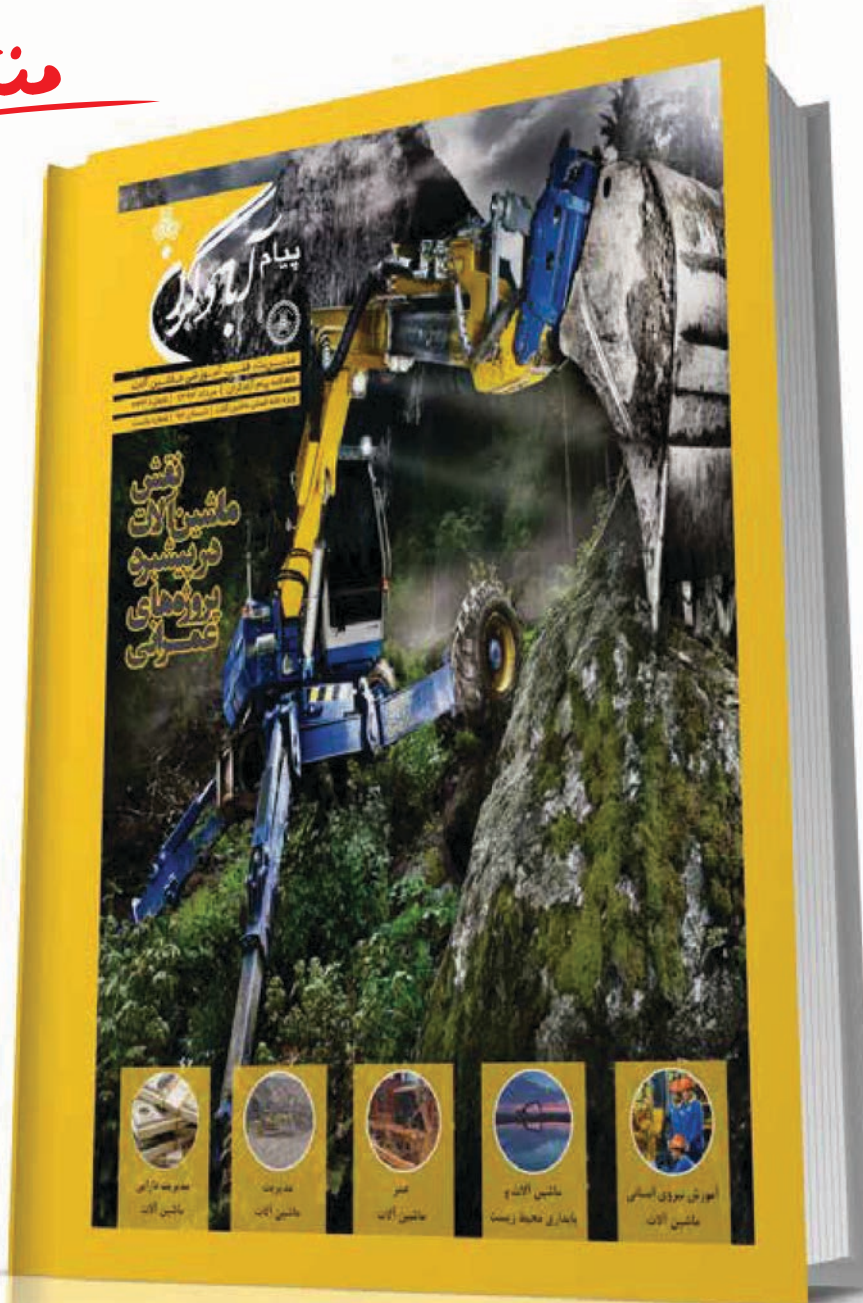

سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

آبادی

دست‌آوردهای اعضای
سندیکای شرکت‌های ساختمانی ایران

به زودی منتشر می‌شود www.acco.ir

فصلنامه ماشین آلات و تجهیزات سنگین و نیمه سنگین

ویژه نامه سه ماهه پیام آبادگران

این فصلنامه قصد دارد تا با ترویج علمی تجربه ها، مقالات روز، تحقیقات فنی در حوزه ماشین آلات با موضوعاتی همچون مدیریت ماشین آلات، محیط زیست و ماشین آلات، آموزش نیروی انسانی ماشین آلات، استانداردهای ماشین آلات، فن آوری های نوین ماشین آلات، فن آوری اطلاعات در ماشین آلات، کتابخانه و نرم افزارهای مرتبط با ماشین آلات به ارتقاء جایگاه مهندسين دفاتر فنی شرکت های عمرانی کمک شایانی نماید.

علاقمندان جهت دریافت فصلنامه فوق می توانند با سندیکای شرکت های ساختمانی ایران ارتباط برقرار نمایند.